

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/17, kesäkuu-elokuu 2017, 16. vuosikerta, irtonumero 2 €

Sote-kaappaus on pysäytettävä lopullisesti !

Rintamapolitiikan välttämättömyys s. 2
Sote-ilveily lopetettava s. 5
Venezuelan tilanne vaikea s. 7

Kuva: Heikki Mämmikkö

Isänmaan kauppiaan muistolle s. 10
Mexikon monet kasvot s. 12
Kuulumisia Koreasta s. 15
Turkkilaista siksakia s. 17
Taistelu Ukrainasta jatkuu s. 20

Vappuna muistutettiin näkyvästi sote-kaappauksesta.

SOS-hallituksen sote-kaappaus merkitsee sosiaali- ja terveystoimen yksityistämistä ja sen varojen siirtämistä terveysalan suuryrityksille. Palvelut heikkenevät ja asukkaiden rahapussi laihtuu. Tämä kruunaa Sipilän uusliberalismin. Tiedossa on, että persujen kumpikin osapuoli seisoo tässä politiikan tärkeimmässä kysymyksessä hallituksen takana pääministeripuolueeksi pyrkivien vihreiden tavoin. Eduskuntapuolueissa ei löydy sote:lle vastustajia. Vaalit eivät asiaa ratkaise. Meidän itse tulee luoda voima, joka kaataa kaappauksen ja uusliberalismin.

Katso sivut 4, 5 ja 6

Sivut 2-3

- Uusliberalismi kumotaan edistyksellisten voimien yhteistyöllä
- Demokraattinen rintama ja kommunistien vastuu
- Hallituksen bioenergiapolitiikka ja ilmastositopimus
- Palkat kasvoivat vai kasvoivatko

Sivut 4-5

- Lisää liksaa perkele
- Oliko sittenkään jumalääni?
- Puhelinmyyntiä terveydenhoidosta
- Kapina sillä on väliä
- Sote-ilveily lopetettava
- Hallituskriisi farssi monessa näytökses..
- Punainen leka

Sivut 6-7

- Valinnanvapaus on merkittävä tapaus
- Meteliä riittää
- Sotaharjoituksista arktisella alueella
- Ranska näyttää mallia
- Macron on nuorten suosikki
- Venezuelan perustuslakikokous
- Venezuela pelkää vallankaappauksia

Sivut 8-9

- Poimintoja medisata
- Seuraavaksi lähtee kaasuverkko
- Pormestarin painajainen
- Hurjavauhtinen alamäki
- Missä demareiden presidenttiehdokas?
- Kuntavaaleistako Suomi nousuun?

Sivut 10-11

- Mauno Koivisto - Isänmaan kauppias
- Koivisto kunnostautui jo nuorena...
- Vappuna muistutettiin sote:sta
- Suomen presidentit työväenluokan ja kommunistien elämässä
- Koiviston ja ulkopoliittikan käänneet

Sivut 12-13

- Mexikon monet kasvot

Sivut 14-15

- Ihmisen sukupuoli uusiksi
- Yhteisrintama proleteriatin työssä
- Trumpin hallinto vastuussa
- Pohjois-Korea-kortti

Sivut 16-17

- Suomen Työväen vallankumous, osa 2
- Hyvät naapurisuhteet parasta..
- Turkkilaiset siksakit

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Taistelu Ukrainasta jatkuu
- Mitä Odessassa tapahtui 2.5.2014?
- Kapitalismin vangit
- Heinz Kesslerin muistolle

Latinalainen Amerikka maailmanpolitiikan keskiössä

Kuva: Cilla Heiskanen

Meksikon Työväenpuolueen 21. kansainvälisen kommunististen ja työväenpuolueiden seminaarin istunto.

Latinalainen Amerikka on pitkään näyttänyt edistyksellisen yhteiskuntapolitiikan suuntaa. Merkittäviä maita tässä suhteessa ovat Kuuba, Venezuela, Nicaragua ja Bolivia. Edistyksellinen kehitys on herättänyt USA:n ja läntisen median tekemään myyräntyötään näiden maiden hallitusten kampittamiseksi. Tähän USA käyttää koko ajan miljardeja dollareita. Juuri tällä hetkellä Venezuelassa varaudutaan puolustamaan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia pääomapiirien kiihtyvää aggressiota vastaan.

Sivut: 7, 12 ja 13

Mistä syystä SDP ei löydä presidenttiehdokasta?

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vuoden 2012 presidentinvaalissa ei Lipposelle ollut enää käyttöä.

Viime vuosikymmeninä politiikkamme on kokenut jyrkän muutoksen EU:n, Nato:n ja uusliberalismin mallioppilaaksi. SDP antoi "salakuljettaa" presidentin pallille kaksi patamusta porvaria, jotka loivat tämän politiikan, jonka myös SDP edelleen allekirjoittaa. Koivisto ja Ahtisaari "hoidettiin" presidenteiksi "narruttamaan" palkansaajat länsisuomettumisen taakse. Miksi kukaan suostuisi ehdokkaaksi, kun SDP:llä ei ole omaa linjaa, joka poikkeaa Niinistön ja uusliberalistien politiikasta?

Sivut: 9, 10 ja 11

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 19.6.2017

Uusliberalismi kumotaan vain edistysvoimien yhteistyöllä

Hiljattain edesmenneen presidentti Mauno Koiviston yli äyräiden pursunut hehkutus tiedotusvälineissä heijastaa hyvin Suomen politiikan linjaa viimeisen 30 vuoden aikana. Pian presidentti Urho Kekkonen kuoleman jälkeen ja Neuvostoliiton hajottua alettiin politiikan suuntaa muuttaa maassamme. Sinipunahallituksen ja Koiviston johdolla alkoi siirtyä kohti uusliberalismia ja länsisuuntausta. Ei kulunut kauaa kun laiva karahti 1990-luvun alussa karille ja Suomi syöksyi lamaan, josta se ei ole vielä toipunut.

Koivistolla oli merkittävä rooli lamaan johtaneessa katastrofaalisessa politiikassa. Tämänhetkinen uusliberalismi on tuon politiikan suoraa jatkoa, joten voi todeta Koiviston osaltaan valaneen pohjaa nykyiselle kurjistamispolitiikalle. Noista ajoista saakka kansalaisille on valheellisesti uskoteltu, ettei tälle politiikalle ole realistista vaihtoehtoa. Tätä Koiviston kyseenalaista perintöä mainittiin tuskin lainkaan äskeisissä muisteluissa.

Koiviston aikana myös luovuttiin kahdesta merkittävästä Suomen ulkopoliittisesta säätelevästä valtiosopimuksesta, YVA-sopimuksesta ja Pariisin rauhansopimuksesta. Suomea on noista ajoista lähtien systemaattisesti ajettu lähemmäs Nato-jäsenyyttä. Parhailaan käydään keskustelua uusista hävittäjähankinnoista vanhenevien Hornetin tilalle. Hornet-kaupalla pyrittiin aikanaan sitomaan Suomea USA:n vaikutuspiiriin. On käsittämätöntä, miten Suomella on varaa kymmenien miljardien hävittäjiin, kun samaan aikaan hallituksen mukaan "on pakko" leikata peruspalveluista, sosiaaliturvasta jne.

Vallitseva uusliberalistinen politiikka aiheuttaa yhä syvenevää eriarvoistumista ja kurjistumista. Kansalaiset eivät luonnollisesti ole tyytyväisiä, mutta toistaiseksi tyytymättömyys on kanavoitunut valtajärjestelmän kannalta vaarattomalla tavalla. Oikeistopopulistiset liikkeet ja puolueet ovat onnistuneet monissa maissa nostamaan kannatustaan syyttämällä ihmisten ahdingosta maahanmuuttajia. Hitler sysäsi Saksan ongelmat juutalaisten syyksi väittäen, että nämä tahtovat tuhota Saksan. Periaatteessa samanlaista retoriikkaa käyttävät tämän päivän "maahanmuuttokriittiset" poliitikot ja järjestöt myös Suomessa puhuessaan pakolaisista ja maahanmuuttajista.

Perussuomalaisten uudeksi puheenjohtajaksi valittiin kiihottamisesta kansanryhmää vastaan tuomittu Jussi Halla-aho, ja toiseksi varapuheenjohtajaksi saman tuomion saanut Teuvo Hakkarainen. Puolueen eduskuntaryhmä hajosi puoluekokouksen jälkeen kahtia, ja ns. soinnilaiset perustivat uuden ryhmän, Uuden vaihtoehdon. Sipilän hallitus jatkaa taivaltaan samoilla ministereillä ja hallitusohjelmalla sote-uudistukseen, ainoastaan perussuomalaiset on korvattu puolueesta irtautuneella ryhmällä. Myös Halla-aho oli valmis tukemaan rikkaita suosivaa ja köyhiä kyykyttävää hallitusohjelmaa sellaisenaan. Kaikille pitäisi olla viimeistään nyt selvää, etteivät oikeistopopulistit missään oloissa voi olla ratkaisu uusliberalismin aiheuttamaan kriisiin.

Välttämäksi tavoitteeksi on otettava nykyisen uusliberalistisen politiikan kumoaminen. Uusliberalismi voidaan kumota vain edistysvoimien yhteistyöllä. Tässä työssä kommunisteilla ja marxilaisilla on oltava merkittävä rooli, sillä vain heillä on hallussaan kompassi, jonka avulla voi suunnistaa parempaan tulevaisuuteen ja uusliberalismin jälkeiseen aikaan.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Demokraattinen rintama ja kommunistien vastuu

Uusliberalismi johtaa katastrofiin

Elämme monessa suhteessa kärjistyvien yhteiskunnallisten erojen ja vastakkainasettelujen aikaa. Maassamme laaja työttömyys on edelleen puolen miljoonan luokkaa. Ihmisten vastustuksesta huolimatta yhteiskunnan peruspalvelut pyritään yksityistämään ja siirtämään suurpääoman voitontavoittelun välikappaleeksi. Kiire toteuttaa tämä sote-kaappaus osoittaa sen olevan pääomapiireille sekä taloudellinen, että ideologinen tavoite. Uusliberalistisen politiikan periaatteiden mukaisesti pankkien ja suuryritysten pyrkimys voittojensa ja kilpailukykyensä kasvattamiseen maksetaan heikentämällä tavallisen ihmisen toimeentuloa ja perusturva. Kiky-sopimus ja ay-liikkeen suhtautuminen esitykseen työeläkkeiden taitetun indeksin muuttamisesta palkkaindeksiksi osoittavat ay-liikkeen johdon yhdessä "perinteisten työväenpuolueiden" kanssa sopeutuneen täysin uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan puitteisiin.

Samoin on tapahtumassa demokralialle ja kansanvallalle. Ihmisten ja hallitusten selän takana suunnitellaan yhä laajempaa EU:n ja USA:n vapaakauppa-alueita, TTIP-sopimusta, joka turvaisi pääomapiirien voittojen kasvattamista kansalaisten hyvinvoinnista piittaamatta ja jossa esimerkiksi KELA:n lääkekorvaukset ja ilmastomuutoksen torjumiseen liittyvät toimenpiteet voitaisiin katsoa kilpailun esteeksi.

Tämä kaikki ei näytä riittävän. Poliittinen ja taloudellinen eliitti ajaa maata yhä syvemmälle kansainvälisen valta- ja sotilaspolitiikan pelinappulaksi ja yhä kiinteämmin lähemmäksi Nato-jäsenyyttä. Valmistaudutaan tilanteeseen, jossa poliittisin keinoin ei kyetä ratkaisemaan kärjistyviä globaaleja ongelmia, vaan joudutaan turvautumaan yhä enemmän sotilaallisiin keinoihin. Osoituksena tästä on demokratian vastaisesti salassa tehty ns. isäntämaasopimus, joka lupaa korvaukselta Natolle vapaan kauttakulun, ilmatilan, satamien ja lentokenttien käytön ym. Tämä liittyy maamme Natoon ja vastaa Saksan kanssa ennen sotaa sovittua kauttakulkusopimusta, jolla liitettiin Suomi Hitlerin sotiin.

Kaikkien näiden kärjistyvien ongelmien rinnalle on viimeisten vuosikymmenien kuluessa noussut kysymys ympäristömme tilasta, asumiskelpoisuudesta, jota raaka-työväen kulutus ja kova markkinatalous uhkaavat.

Suunnan muutoksella on kiire

Läntisten kehittyneiden kapitalistimaiden piirissä kuluneen vuoden aikana käydyt erilaiset vaalit ja poliittinen kehitys ovat ainoastaan vahvistaneet tätä kovaa uusliberalistista suuntausta. Sitä osoittaa myös äänestysviikkauksen lasku ja populististen suuntausten vahvistuminen. Tämä kehitystrendi toteutui myös jälleen meillä äskeisissä kuntavaaleissa.

Meillä on isoja tehtäviä edessämme: Tulee luoda kaikille ihmisille turvalliset ja kelvolliset elämisen

Kuntavaalien jälkeen Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovat keskenään käyneet keskusteluita poliittisista ja järjestöillisistä menetelmistä työväenluokkaa edustavan vaihtoehtoliikkeen rakentamiseksi. Kommunistien Liitto käsittelee kokouksessaan 20.4.2017 laajan yhteistyön merkitystä ja välttämättömyyttä nykyisen markkina-vetoisen uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan murtamiseksi ja teki SKP:lle ja KTP:lle asiasta yhteistyöesityksen.

Sote-kaappaus on uusliberalismin keskeinen ilmentymä. Kun tappelemme Sote:n peruuttamiseksi kampeamme samalla uusliberalismia. Se ei onnistu keneltäkään yksin. Yhteiskunnan demokratisoimiseksi ja kapitalistien vyörytyksen kääntämiseksi on liittouduttava yhteen.

olosuhteet. On poistettava ihmisiä ja kansoja uhkaavat sotilaallisen konfliktin uhat ja mahdollisuudet. Tämä kaikki tulee voida tehdä niin, että ihmisten sosiaalinen ja taloudellinen hyvinvointi turvataan siten, että se harmonisoidaan yhteen ympäristömme nykyisen ja tulevan hyvinvoinnin kanssa. On toteutettava politiikan suunnan muutos.

Tarvitaan laaja työkansan yhteisrintama

Kommunistisen ja työväenliikkeen vuosikymmenten kokemus osoittaa, että ne voimat, jotka haluavat yhteiskuntapolitiikkaan todellista muutosta, eivät irrallisina ryhminä kykene suoriutumaan tästä tehtävästä. Myöskään kommunistiset puolueet eivät nykytilanteessa kykene kasvamaan sellaisiksi joukkopuolueiksi, joka kykenee tämän tehtävän suorittamiseen. Tarvitaan muutokseen kykenevä poliittinen voima, yhteistyöjärjestö, poliittinen rintama ja "oikeushenkilö", joka pitkällä aikajänteellä ottaa tehtäväkseen uusioikeistolaisuuden murtaamisen, yhteiskunnan demokratisoimisen ja ensivaiheen vaihtoehdon rakentamisen nykyiselle uusliberalismille. Tällaisella järjestöllä tulee olla yksi yhteinen tehtävä: On kehitettävä sellainen poliittinen voima, joka ottaa tehtäväkseen nykyisen kovan yhteiskuntapolitiikan kaatamisen. Tällaista poliittista voimaa ja yhteistyötä tarvitaan vaihtoehdoksi uusliberalismia suuren pääoman EU-projektia toteuttaville uusliberalismiin sitoutuneille eduskuntapuolueille. Samanaikaisesti sen tulee kyetä torjumaan rasistiset, äärioikeistolaiset ja ääriationalistiset pyrkimykset muuttaa yhteiskuntapolitiikkaa yhä taantumuksellisempaan suuntaan. Tämän liikkeen organisoimisessa, synnyttämisessä ja järjestämisessä kommunisteilla on kuitenkin ratkaiseva merkitys.

Yhteistyöhön poliittisen organisaation rakentamiseksi

Kommunistien Liitto esittää SKP:lle ja KTP:lle, että ryhdymme rakentamaan yhteistyössä esitystä tällaisen poliittisen organisaation rakentamiseksi ja olemme siinä aktiivisia erilaisten demokraattisten ihmisten ja kansalaisjärjestöjen suuntaan. Eri-

laisilla kansalaisjärjestöillä, ryhmillä ja puolueilla on toiminnassaan kulakin omia yhteiskunnan kehittämistä koskevia tavoitteita. Osallistuminen ei saa merkitä yhteisrintamaan osallistuvilla luopumista tällaisista omista tavoitteista ja omasta järjestöillisestä itsenäisyydestä. Yhteisrintamalla tulisi olla yksi yhteinen päätavoite: poliittisen ja demokraattisen, vaihtoehdon kehittäminen nykyiselle kovalle uusliberalismille sekä työn aloittaminen tällaisen tavoitteen puolesta. Meidän kommunistien tulee olla valmiita osallistumaan ilman ennakkoehtoja kaikkiin neuvotteluihin tällaisen laajan kovien markkinavoimien vastaisen liiton muodostamiseksi. Esitämme, että aloitamme jo kesän kuluessa keskustelut tällaisen poliittisen voiman muodostamiseksi.

Kommunistien osalta tämä ei saa merkitä sosialismiin tähtäävän tehtävämme ja toimintamme sekä kommunistien itsenäisen toiminnan heikentämistä vaan vahvistamista. Ajatus yhteisrintamapolitiikasta on yli vuosisataisen teoreettisen, ideologisen ja käytännön toiminnan saavutus, joka perustuu yhtenäiseen marxilaiseen maailmankatsomukseen. Suomen kommunistit ottivat selkeästi ylimääräisessä 15. edustajakokouksessa 1970 päälinjaiseen monopoliin vastaisen yhteisrintaman luomisen. Uusliberalistisen kapitalismin kaudella tämän tehtävän merkitys on edelleen vahvistunut. Kommunistisen liikkeen yhtenäisyyden perusta liittyy ensisijaisesti yhtenäiseen tieteelliseen marxilaiseen maailmankatsomukseen. Kommunistien Liitto esittääkin toisena esityksenään SKP:lle ja KTP:lle, että ryhdymme toimii yhdessä viime kädessä yhtenäisen kommunistisen puolueen aikaansaamiseksi ja kiinnittämiseksi tässä huomiomme marxilaisen maailmankatsomuksen opiskeluun ja kehittämiseen. Esitämme mietittäväksi esimerkiksi pysyvän yhteisen "yhtenäisyyskomitean" perustamista, joka pohtii yhtenäisyyskehitykseen liittyviä kysymyksiä ja tekee siitä koskevia esityksiä.

Kommunistien Liitto ry.
Kalevi Wahrman
puheenjohtaja

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Hallituksen bioenergiapolitiikka lyö korville ilmastopimuksen tavoitteita

Vuotuinen kasvu ja hakkuut

Suomessa runkopuun kasvu oli vuonna 2015 105 miljoonaa kuutiota. Metsien puuntuotantopotentiaali on lisääntynyt viimeisen sadan vuoden aikana merkittävästi. Osa tästä lisäyksestä on saavutettu ottamalla uusia alueita puuntuotannon piiriin soita ojittamalla, osa muilla metsänhoitotoimenpiteillä. Soiden ojittamisella aikaan saatu puuston kasvu ei ole käytössä enää tänä päivänä, sillä kaikki ojittettavaksi kelpaava suo on jo ojitettu.

Hallitus tavoittelee kotimaisen puun vuosittaisten hakkuiden lisäämistä nykyisestä 66 miljoonasta kuutiosta 80 miljoonaan kuutiota vuoteen 2025 mennessä. Kasvua haetaan etenkin havusellusta, koska sen maailmanmarkkinakysynnän arvellaan pysyvän hyvänä. Jo nyt nykyinen vuosittainen hakkuutaso on suurempi kuin koskaan aiemmin hakkuutilastoinnin historiassa.

Hakkuiden vaikutus hiilinieluihin

Vaikka metsiemme kasvu on yli 100 milj kuutiota vuodessa, hakkuiden ja puunkorjuun lisääminen pienentää Suomen metsien hiilinielua ja metsien hiilivarastoa vähintään vuosikymmeniksi eteenpäin verrattuna tilanteeseen, jossa hakkuita ei lisätäisi.

Parhaassa kasvuiässä oleva metsä sitoo vuodessa hiiltä enemmän kuin vanha metsä. Tästä on virheellisesti päätelty, että hakkuiden lisäämisellä olisi suotuisa vaikutus hiilinieluihin. Hakkuiden lisäämisellä ei kuitenkaan pystytä kasvattamaan Suomen metsien hiilinielua seuraavina vuosikymmeninä. Ei

Maailman mittakaavassa hiilidioksidi on tärkein kasvihuonekaasu ts. sen lisääntyminen ilmakehässä voimistaa kasvihuoneilmiötä. Hiilidioksidipäästöjen hillitsemisessä metsillä ja merillä on iso merkitys. Ne toimivat hiilivarastoina ja hiilinieluinä. Hiilivarastoilla tarkoitetaan metsien osalta puustoon ja maaperään sitoutuneen hiilen määrää. Hiilinieluja metsät ovat silloin, kun niissä tapahtuu enemmän hiilen sidontaa kuin hiilen vapautumista vuodessa. Vastaavasti jos metsistä vapautuu enemmän hiiltä kuin sinne sitoutuu, ne ovat hiilen lähde. Metsäkadon arvellaan aiheuttavan nykyisin noin 10 % ihmistoiminnan kasvihuonekaasupäästöistä.

Voimakkaan metsän hakkuun huomaa jokainen luonnossa liikkuja. Monilla alueilla viime vuosina jopa puolet metsistä on hakattu. Sieni- ja marja-sadot on menetetty. Maisemat muuttuvat, kun kalliot ja kivet paljastuvat avohakkuiden jälkeen. Aukeiden reunoilla voimistuvat myrskyt tekevät tuhojaan. Luonto- ja ilmastoarvoilla tätä kehitystä on vaikea perustella. Ainoa syy näyttää olevan ahneus.

vaikka hiilen sitoutuminen vanhasa metsässä olisikin alemmalla tasolla kuin metsikön vuotuinen maksimaalinen hiilensidonta.

Vanhan metsän uudistamisen jälkeen kestää useita vuosikymmeniä ennen kuin kasvu uudessa metsikössä vastaa uudistetun metsän kasvua. Lisäksi pätehdäkuussa syntyvien hakkuutähteiden hajominen aiheuttaa hiilipäästön useiden vuosikymmenten ajaksi. Myös maanmuokkaus voi kiihdyttää hiilen vapautumista maaperästä. Metsistämme noin 50 % on alle 50 vuotiaita ja vain noin 5 % yli 100 vuotiaita.

Puun käyttötapojen vaikutus hiilinieluihin

Nykyisellään noin puolet raakapuun hiilisisällöstä ohjautuu energiakäyttöön ja kemiallisen tai mekaanisen metsäteollisuuden tuotteiden valmistamiseen. Puuenergia kasvattaa ilmakehän hiilidioksidipitoisuutta pitkäksi aikaa. Sellusta valmistetaan pääosin kartonkia ja paperia, joiden hiilisisältö vapautuu ilmakehään myös nopeasti, alle kymmenessä vuodessa.

Sahatavaraksi valmistetut puutuotteet varastoivat sisältäjänsä hiilen useimmiten vuosikymmeniksi eteenpäin, mikä parantaa niiden asemaa ilmastovaikutusten näkökulmasta kemiallisen metsäteollisuuden tuotteisiin nähden. Jos puurakentamisella lisäksi pystytään korvaamaan betonia tai terästä, parantaa tämä entisestään puun ilmastovaikutuksia.

Puun kokonaiskäytöstä puurakentamiseen ohjautuu kuitenkin nykyisin selvästi vähemmän puuta kuin sellun valmistukseen. Sekä mekaanisen että kemiallisen metsäteollisuuden tuotteiden ilmastovaikutuksiin vaikuttaa heikentävästi se, että puunkorjuu vähentää metsien hiilinielua enemmän kuin

limatta todella hidasta. Kun tuottavuuden kanssa samaan aikaan tuotanto supistui, työtunnit vähenivät 3,4 %, mutta haamutuntien poistamisen jälkeen supistuminen oli 8,4 %.

mitä hyötykäyttöön menevä puu sisältää hiiltä. Puun käytön lisääminen nykyisen kaltaisella puutuotejakamalla ei tuota ilmastohyötyjä vuosikymmeniä, joidenkin tutkimusten mukaan jopa satoihin vuosiin.

Ilmaston muutos vaatii hiilinielujen kasvattamista

Ilmastonmuutoksen hillintää vaatii lyhyellä aikavälillä (10–30 vuotta) kasvihuonekaasupäästöjen nopeaa rajoittamista, jotta maapallon keskilämpötila ei nouse yli vaarallisenä pidetyn kahden asteen. Tätä taustaa vasten puun käytön voimakas lisääminen siten, että käyttöön otettavan biomassan hiili vapautuu lyhyellä aikavälillä hiilidioksidina ilmakehään, on vääriä politiikkaa. Pitäisi pikeminkin pyrkiä kasvattamaan hiilivarastoa meillä, missä siihen on hyvät mahdollisuudet.

Puun energiakäytön lisääminen tuottaa nopeammin ilmastohyötyjä, jos energiakäyttöön ohjataan nopeasti hajoavia hakkuujätteitä ja harvennuspuita runkopuun sijaan. Myös joutomaiden ja maatalouskäytön ulkopuolelle jääneiden peltojen metsittäminen aiheuttaa jo lyhyellä aikavälillä ilmastohyötyjä. Säilyttämällä puun käyttö nykyisellä tasolla Suomessa saavutettaisiin mahdollisesti vielä keskipitkällä aikavälillä (50–100 vuotta) suurempia ilmastohyötyjä kuin ottamalla lisää puuta nykyisen kaltaiseen käyttöön.

Olisiko niin, että hallituksen bioenergiapolitiikan perimmäinen tarkoitus olisi puun käytön lisäämisen avulla lisätä puun kysyntää Suomessa siten, että puun hinta nousisi. Nämä hyödytän valuisivat kepulaisten ja kokoomuslaisten metsänomistajien laariin.

Lisätietoja: www.ilmastopaneeli.fi

Juha Kieksi

PALKAT KASVOIVAT – VAI KASVOIVATKO?

Meillä menee todella kovaa, jos propagandamylyyn olisi uskomista. Luulotellaan, että ilmestyneet uudet oraat olisivat työllisyyden kannalta lillukanvarsia enemmän. On saatu laivatilaus, rakentaminen on kovassa vauhdissa ja Mersujakin kootaan. Lai-va tehdään joskus tuonnempaan ja jopa ylikuumentumiseen viit- taavasta rakentamisesta taitaa lopulta kehittyä kauppaeskuksineen ja pilvenpiirtäjineen johonkin kunnan kupla. Mersujen kohdalla ongelma on valmistuksen päässä. Voi vain toivoa, ettei se törmää seinään.

Nykymaailmassa omavarainen tavara- tuotanto on suurissa vaikeuksissa, kun on kilpailtava rajattomilla resursseilla varustettuja ylikansallisia suuryrityksiä vastaan. Juha Sipilä hallituksineen on puhunut työn tuottavuuden ylimalleisesta merkityksestä. Toukokuun lopussa samaa virttä veisasi toimittaja Jukka-Pekka Raeste. Käytännön yritysjohtajana Sipilän luulisi tietävän asiasta jotain, mutta ei, kun hän pääministerinä puhuu puuta heinää. Sen sijaan Raeste nojaa muiden kirjoittamiin harhaanjohtaviin höpö höpö

tarinoihin.

Yritysmaailmassa työn tuottavuus tiedetään ja tunnetaan perusteellisesti, sillä se on usein yritykselle elämän ja kuoleman kysymys. Mutta vapaakaupan oloissa ylikansalliset jättiyritykset ostavat tehokkaita, korkean työn tuottavuuden yrityksiä. Sulauttavat ne itseensä tai vain kylmästi lopettavat ne. Myös hintojen tilapäisillä alennuksilla jopa alle tuotantokustannusten, ne ajavat kilpailijat konkurssiin. Suuret syövät pienet. Itse Hesarikin itki (28.5) vapaakauppaa, kun mainosrahat menevät amerikkalaisten jättien taskuihin. Tässä on koko vapaakaupan julma ydin.

o o o

Toimittaja Raeste on sitä mieltä, että politiikkojen pitäisi käyttää kaiken aikansa sellaisen järjestelmän luomiseen, joka maksimoisi työn tuottavuuden kasvun. Kapitalismissa se ei ole mahdollista, sillä se on yritysten välisen kilpailun tärkein ja tarkasti varioitu osa, liikesalaisuus. Se on jokaisen yrityksen ikioma asia. Sen sijaan pitäisi miettiä kuinka yritykset suojataan ylikansallisia jättiyrityksiä vastaan.

Työllisyys- ja työttömyysasiat menevät yli pääministeri Sipilän ja työministeri Jari Lindströmin hilseen. Sipilän hallitus etunenässä

ja poliitikot sopulilaumana perässä ovat sitä mieltä, että työttömyys on työttömän oma vika, kun eivät hae työtä kyllin ahkerasti, ovat laiskoja. He eivät hae töitä ahkerasti kuten pitäisi. Heidän matikkansa mukaan 100 tuhatta avointa työpaikkaa riittää hyvin, kun työttömiä on vain 450 tuhatta.

Ex-pääministeri Paavo Lipponen mukaillen sokea Reettakin näkee tämän sortisen puuhailun älyttömyyden. Hallitus paremmin kuin yksikään poliitikko ei ole miettinyt eikä mieltä sitä, kuinka yksityiset satojen miljardien eurojen omistajat, kapitalistit, asetetaan työllistämistä vastuuseen. Heillä on pelkätään ulkomailta yli 700 miljardia euroa. Työttömän ja Suomen kansantalouden kannalta katsottuna nuorikkauudet ovat tyhjän panttina.

o o o

Kaikkien leikkauslistojen äitinä, synnyttäjänä, voisi pitää valtionvarainministeriön ex-valtiosihteerä Raimo Sailasta. 1990-luvun polivälin tienoilla herätti kauhua ns. Sailakseen lista. Paljonko siitä on tähän päivään tultaessa toteutunut, olisi mielenkiintoinen selvittää. Saattaa hyvinkin olla, että kaikki on jo hoidettu ja rapiat päälle.

Sosialidemokraatti Sailas kirjoitti (HS 16.5), että työn tuotta-

vuus on puolitoista prosenttia huonompi kuin ennen finanssikriisiä eikä työttömyys ole paisunut mahdolliseksi. Molemmat on pelkkää sekoilua, sillä työn tuottavuus on hieman kasvanut ja työttömyys on mahdoton. Lisäksi Sailas väittää, että Sari Sairaanhoidajan palkankorotukset ovat levinneet myös yksityispuolelle ja ovat olleet liian suuria, ylimitoitettuja.

Verotietojen mukaan kaudella 2008–15 kaikkien yhteenlaskettujen palkkojen keskimääräinen kasvu oli 11,9 %. Se on siis totta. Mutta oliko Sari Sairaanhoidaja syyllinen? Suurissa palkkaluokissa oli 388 151 palkansaajaa, 13,7 % kaikista. Heillä keskimääräinen kuukausipalkka oli vähintään 4 583 euroa ilman ylärajaa. Näissä tuloluokissa palkat kasvoivat. Sen sijaan alemmissa palkkaluokissa oli 2 439 418 palkansaajaa, 86,3 % kaikista. Palkkaluokassa, jossa kuukausipalkat olivat 2918–4583 euroa, palkat laskivat 0,9 %. Sari Sairaanhoidajan palkkaluokissa, jossa kuukausipalkat olivat alle 2 918 euroa, palkat laskivat 9,7 %!

Sailas väittää, että työn tuottavuus on vuoden 2007 jälkeen laskenut puolitoista prosenttia. Virallisten tilastojen mukaan tuottavuus se kuitenkin kasvoi 0,6 %. Kun työvoimatutkimuksen haamutunnit poistetaan, tuottavuus kasvoi 4,6 % siis selvästi nopeammin. Se on siitä huo-

limatta todella hidasta. Kun tuottavuuden kanssa samaan aikaan tuotanto supistui, työtunnit vähenivät 3,4 %, mutta haamutuntien poistamisen jälkeen supistuminen oli 8,4 %.

Kurjuus on siis lisääntynyt vauhdilla ja työttömyys paisuu edelleen. Sailas myöntää, että talous kasvaa 1-2 prosenttia vuosittain siis edelleen hitaasti. Vuoden 2008 tuotannon taso saavutetaan aikaisintaan 2019, mutta ilmeisesti vasta 2020–21. Hitaan kasvun oloissa työn tarve koko ajan vähenee ja työttömyys lisääntyy.

Samalla kasvavat julkisen talouden ongelmat, joita sote-uudistus ei ratkaise. On siis varauduttava uusiin menojen leikkauksiin, sillä vaikka yritysten ja suurituloisten veroasteet ovat älyttömän alhaiset, niitä ei voi nostaa eikä veroja saa lisätä.

Suomen talous on kääntynyt hentoon kasvuun. Propagandamyly väittää, että ilmestyneet uudet kasvun oraat olisivat työllisyyden kannalta enemmän kuin pelkkiä lillukanvarsia. Eivät ole. Lisäksi Suomen taloutta uhkaa jo lähivuosina uusi taantuma. Eikä vapaakaupassa rellestävien ulkomaisten jättiyritysten uhka ole mihinkään kadonnut.

Kai Kontturi

Lisää liksaa perkele!

Työnantajien edustajat ovat kevään mittaan esittäneet kilpaa mielipiteitään siitä, että Suomessa on liian korkeat palkat - ja että syksyn työehtoneuvotteluissa palkankorotusten on oltava maltillisia. Muuten heidän mielestään maan talous menee kuralle. Siinä ei ole mitään uutta, että työnantajajärjestöjen edustajat puhuvat työläisten suurista palkoista, mutta siinä on, että SAK:n edustaja sellaista päästää suustaan. Pääekonomisti Ilkka Kaukorannan mukaan 2010 luvun palkankorotukset ovat olleet liian suuria! Hänen mielestään raami sopimuksen ja työllisyys- ja kasvusopimuksen (TYKA sopimus) korotukset olivat liian suuria ja siksi piti tehdä KIKY sopimus. Hän perustelee KIKY sopimuksessa sovittuja työajan pidennystä ja lomarahojen leikkausta aiempien sopimusten "liian suurilla" palkankorotuksilla.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Teollisuusliitto synnyttiin "hartioiden leventämiseksi". Jokin aika sitten yritettiin samoin perustein yhdistää SAK ja STTK. Keksittiin myös uusia perusteita mm. että "se on reilua" jne. STTK:n ja SAK:n kentässä kysyttiinkin, että mikä on esteenä käyttää tarvittaessa yhdessä näitä "leveitä hartioita"? Todellinen syy yhdistämiseksi oli irtaantua työväenliikkeestä ja tehdä ay-liikkeestä pelkkä neuvotteleva virasto. Meitä oli 18.9.2015 koolla 30000 ja keskeisin vaatimus, jonka ay-johdosta esitti, oli että "leikkaukset tulee tehdä yhteistyössä". Harteita kyllä löytyy, mutta ainoa tämän jälkeen toteutettu asia on meille kaikille vahingollinen kiky-sopimus.

SAK:n pääekonomisti siis väittää, että 20 euron korotus kuukaudessa heikensi kilpailukykyä! - Todellisuudessa sillä ei ollut mitään merkitystä yritysten talouteen. Paitsi tietysti siten, että hintojen kohotessa ja palkkojen pysyessä ennallaan ostovoima laski ja erityisesti palvelualan yritysten kassavirta samaa tahtia. KIKY-sopimuksen palkanalennuksilla vielä pahennettiin tilannetta.

Työpaikoilla ja sosiaalisessa mediassa Kaukorannan puheet herättivät raivoa. Duunarit kyseivät toisiltaan, että miksi me makamme jäsenmaksua liittoon, kun

meidän palkolliset on työnantajan puolella. No, Kaukorannalla on oikeus mielipiteisiinsä. Mutta eikö hänen kannattaisi siirtyä elinkeinoelämän keskusliiton palvelukseen, jonne mielipiteineen paremmin sopisi?

Teollisuusliitto "leventämään hartioita"

Metallityöväen liitto, Teollisuusalojen ammattiliitto TEAM ja Puuliitto ovat päättäneet yhdistää voimansa uudeksi suureksi liitoksi, jonka nimeksi tulee Teollisuusliitto. Käytännössä yhdistyminen alkoi siitä, että Metalliliitto muutti nimensä Teollisuusliitoksi ja muutti samalla sään-

tönsä. Seuraavaksi paitsi Metallin, myös kahden muun liiton ammattiosastot hyväksyvät uudet säännöt ja hakevat teollisuusliiton jäsenyyttä.

Metalliliiton ylimääräisessä kokouksessa toukokuussa liiton johto ja myös kokousedustajat perustelivat uutta suurliittoa "leveimmillä hartioilla." Leveämät hartiat tuotiin esiin lähes joka puheenvuorossa. Puhujat olivat sitä mieltä, että mitä enemmän liitossa on jäseniä, sitä enemmän on voimaa. Voi olla, mutta mitä pitäisi ajatella siitä, että liiton nimestä unohdettiin kokonaan pois sana "työväen"?

Oliko sittenkään Jumalanääni?

Oliko se "jumalan ääni", joka vappuna mölisi pääkallon paikalta SAK:n puheenjohtajan äänellä? Vai oliko se sittenkin EK, joka ehdotti pysyvää pyöreän pöydän neuvostoa ratkomaan työmarkkinoilla syntyviä erimielisyyksiä. Näin vältyttäisiin turhalta lakkoilulta. Jumalanääni se oli ainakin JHL:n Joensuun osaston puheenjohtajan mielestä, joka kaikuna vastasi, miten viisas teko Elorannalta oli leikata julkisten alojen työntekijäin lomarahoja 30 % kiky-sopimuksen aikaansaamiseksi.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tosin joidenkin mielestä se oli huomenlahja julkisen alan työnantajille, kun pääsi liittojohtajan paikalta keskusjärjestön johtajaksi. Kiittämättömyys on maailman palkka, sanotaan isossa kirjassakin. Kun kuukausi takaperin

eduskunnan kyselytunnilla (kansan kielellä valehtelijoiden klubilla) eräs vasemmiston kansan edustaja tämän kyseisen uhrilahjan otti puheeksi, Ben Zyskovicz ilkkui, ettei kukaan ollut kyseistä uhrausta edes vaatinut. Näin vähän arvostetaan

500 000 työntekijän uhraamista. Ei siitä ilahtunut sekään pienipalkkainen työntekijä, jota uutisissa 28.5. haastateltiin. Tippasilmässä hän kertoi surevansa 400 euron lomarahojen menetyksestä, kun joka euro oli korvamerkittyä rahaa välttämättömiin ostoihin. Tulevaisuudessa näemme, kuka kumartaa ja kuka ei jumalaista olentoa.

Pauli Eskelinen
Joensuu

kapina sillä on väliä

mitä väliä kuka on presidentti
mitä väliä hajoaako hallitus
mitä väliä voittaako kimi tai valterri
mitä väliä on mistään kun kurjuutta kummempaa ei köyhälle kuulu tarvitaan kapinaa sillä on väliä

Hannu Tiainen

Nimi ei ole teollisuus työväen liitto, vaan pelkkä teollisuusliitto. Miten asiaan vihkiytymätön erottaa toisistaan esim. Työnantajaliitto teknologiateollisuus ry:n ja Teollisuusliiton? Hyvä sentään, että nimeksi ei tullut teknologiateollisuus-liitto.

Leveitä hartioita tulisi myös käyttää

Niistä leveistä hartioista ei ole mitään iloa, jos niitä ei käytetä. SAK:n jäsenliitoissa on miljoona jäsentä - ja hartioissa leveyttä ja voimaa takana, mutta sitä ei ole käytetty. Päinvastoin jäsenistön voimaa on kaikin voimin hillitty ja torpattu. Sellaisista hartioista, joilla estetään työläisten taistelua toimeentulosta ja paremmista työ- ja elinolosuhteista, ei ole muuta kuin haittaa. Toivotaan ja vaaditaan kuitenkin, että uusi liitto käyttää voimaa duunareiden hyväksi silloin, kun tarve vaatii. Työnantaja ei työväenjärjestöjen tarvitse ymmärtää eikä sääliä. Heillä on ihan omat järjestönsä, jotka ajavat heidän asiaansa.

Arto Viitaniemi (SKP) vaati äskettäin työpaikoille lakkokoulu-tusta. Viitaniemen vaatimukseen on helppo yhtyä. Suomessa ei päivänvastaista väitteistä huolimatta lakkoilla mitenkään erityisen paljon. Nekin vähät lakot, jotka järjestetään syntyvät suurimmaksi osaksi työnantajan irtisanoessa porukkaa ja loput siksi, että työnantaja on ensin toiminut lain tai sopimusten vastaisesti. Koska viimeksi jollain työpaikalla on ryhdytty lakolla ajamaan paikallista palkankorotusta? Näin tapahtui varmaan 1980 luvulla?

Leveitä hartioita tarvitaan viimeistään syksyllä

Turun Meyerin telakan 1000 duunaria käyttivät leveitä hartioitaan ja marssivat torstaina 15.6 ulos työpaikaltaan. Syynä oli telakan kiristynyt ilmapiiri. Duunareille oli annettu va-

roituksia ja muutenkin uhkailtu ja tilanne on jatkunut jo pitkään. Teollisuusliitto voisi käyttää omia hartioitaan Turun telakkaduunareiden tueksi. Ihan vain siksi, että saisi uskottavuutta.

Syksyllä työehtosopimukset päättyvät lähes kaikilla sopimusaloilla. Tässä vaiheessa kukaan ei vielä tiedä, mitä syksy tuo tullessaan. EK sanoi keskusjärjestöjen välillä sovitut sopimukset irti. Nyt ne ovat yksittäisten liittojen asialistalla ensimmäisinä. Työntekijäliittojen puolelta on sanottu, että uusia työehtosopimuksia ei synny, ennen kuin EK:n irtisanomat sopimukset on kirjattu liittojen sopimuksiin. Syksystä saattaa tulla varsin mielenkiintoinen varsinkin, jos niitä leveitä hartioita joudutaan todella käyttämään.

Nyt lisää liksaa perkele!

Duunarit ovat koko 2010 luvun joutuneet nuolemaan näppejään yritysten jakaessa ennätysosinkoja ja ylisuuria bonuksia johtajilleen. Tässä taloudellisessa tilanteessa, jossa yritysten tilauskirjat alkavat täyttyä on työntekijöiden vuoro saada osansa. On vaadittava KIKY-sopimuksessa sovittujen työajanpidennysten kumoamista, lomarahojen leikkausten lopettamista ja leikattujen rahojen palauttamista. On vaadittava työajan lyhentämistä 30 tuntiin viikossa ansiotasoa alentamatta ja vaadittava reilua palkankorotusta. Teollisuusliiton ja koko SAK:n kentän leveillä hartioilla nämä vaatimukset kyllä saadaan menemään läpi, jos vain tahtoa riittää.

Erään työpaikan kahvipöytä-keskustelussa esitettiin kysymys, että mitä porukka odottaa tulevalta TES kierrokselta. Vastaus oli hyvin selkeä: Lisää liksaa perkele! Mitäpä siihen olisi lisättävää.

Markku Nieminen
pääluottamusmies

Puhelinmyyntiä terveydenhoidosta

- Oliko puhelimesta Hannu?
- Kyllä on.
- Sairaus- ja terveysyhtiö Oy:stä päivää.
- Päivää vaan.
- Meillä olisi teille nyt erikoistarjous.
- Jaaha.
- Tulemalla meidän asiakkaaksi saat meiltä jotain ainutlaatuista.
- No, mitähän se on?
- Tarjoamme uusille asiakkaille kolme sydänleikkausta kahden hinnalla. Mitäs sanotte, eikö kuullosta hyvältä?
- Juu, mutta mitä se pitää sisällään?
- Läppiä korjasta ja vaihtoa.
- Ei sydämensiirtoa tai ohitusleikkausta ja pallolaajennusta, vai?
- Ei, mutta jos liittyt kantapääasiakkaaksi, niin saat tuki huomattavasti edullisemmin kyseiset toimenpiteet.
- Mikä sellainen kantapääasiakas on?
- Liittymisen ehtona on, että pystyy kävelemään meille ja vuoden asiakkuuden jälkeen pääsee nauttimaan bonuseduista.
- Ja miten se toimii ja kuinka edullista mahtaa olla?
- Sinulle kertyy bonuksia aina kun käyt meidän toimipisteissä veri- tai pissakokeissa jne. Jokaisesta veritankkauksesta kerrytät bonuksia ja saat 1,5 prosentin alennuksen heti tankatessasi. Bonuskortilla saat myös muita oheistuotteita edullisesti kuten laastareita, sideharsoa ja pal-

- jon muuta.
- Oho, no johan on edullista.
- Niin ja bonuksiasi voitte hyödyntää sydän- tai ohitusleikkauksen yhteydessä, jossa verta kuluu paljon.
- Tiiä häntä, jos kuitenkin katson muita tarjouksia.
- Teillähän on sydämentahdistin.
- Niin on.
- Jospa kuule vaihtaisimme sen. Saatte sen todella shokkitarjouksella.
- Kun Taysista sain ilmaiseksi ja toimii vielä vuosia.
- Mutta yrityksemme on osana isoa lehtitaloa ja voimme tarjota teille tahdistimen vaihdon yhteydessä kolmen kuukauden lehdet, sisustus-, urheilu- ja kalastus- sekä autolehden vain 7 eurolla. Kaupan päälle saatte selkäreppun, kaulakorun, lyijykynän ja termospullon. Mitäs sanotte, pannaako heti tulemaan?
- No, katotaan nyt vielä. Odotan tuossa juuri paikallislehteä ja katson onko Kihniön terveyskeskuksella tällä viikolla tarjouksia.
- Eikö nyt kuitenkin?
- Ei nyt, palataan asiaan ja katsotaan, miten tuo veren maailmanmarkkinahinta näyttää laskevan, että vaikuttaako se muiden hintoihin. Ja sitä paitsi, kilpailijanne lupasi kahden viikon takuun polvileikkauksesta.
- Kuulemiin!

Hannu Tiainen

Sote-ilveily lopetettava!

Hyvinvointivaltion keskeisin kulmakivi on julkinen sosiaali- ja terveydenhoitojärjestelmä. Perustuslakimme mukaan terveystoimi on yhteiskunnan vastuulla. Olimme jo niin pitkällä, että terveyskeskukset oli poistettu. Uusliberalismin rantauduttua Suomeen 1980-luvun loppuilla tätä peruskiveä on yritetty monin tavoin kange- ta. Joulukuussa 1991 ulkoministeriön valtiosihteeri Martti Ahtisaan johdolla laadittu salainen selvitys toteaa: "Valtiontaloudelle EY-jäsenyys aiheuttaisi myös suuria rahoitusongelmia. Rajojen avautuminen merkittäisi tulli- ja valmisteverotuottojen tuntuva vähentymistä. Valtion tulot laskisivat 17-20 miljardia mk/v. Tämä aiheuttaisi suuria paineita valtion- ja kuntataloudelle. Esille nousisi myös sosiaaliturvan rahoittaminen omavastuuperiaatteella."

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vappuna muistutettiin soten vahingollisuudesta tulevaisuudelle.

Kolonialismista globalisaa- tion

Maailma oli jaettu siirtomaavaltiojen kesken ja 2. maailmansodan jälkeen se on purkautumassa. Markkina-alueet on jaettu suuryritysten kesken - öljystä käydään vielä sotia. Kauppa- ja investointisopimusten avulla tehdään markkinoiden uus- jalkoa.

Toinen suurpääoman tavoite on ryöstää julkiselta vallalta tuottavimmat alat – sote-, vesi- ja energiahuolto jne. On arveltu, että jos SOS-yksityistämishanke onnistuisi, sote-toimi olisi liikevaihdoltaan teknologia- ja metsäteollisuuden kokoinen teollisuudenala ja työn- tekijämäärältään niitä suurempi.

Suomen terveydenhoitoa ihailaan maailmalla

Terveydenhoitoamme pidetään mailmalla esikuvana. Meillä käydään ottamassa oppia toimivasta ja taloudellisesta terveydenhoidosta Health Consumer Powerhousen vertailun mukaan Suomi kuuluu niiden 4 maan joukkoon, jotka "ovat inspiraation lähde muillekin". Suomi

on Euroopan 8. paras maa vain pienellä erolla parhaisiin. Suomen terveysmenot asukasta kohden ovat n. 3 800 €. Ruotsissa ne ovat yli 5 000 \$, ja muissa kärkipään maissa 6 000–7 000 \$. Suomessa 20 000 – 40 000 asukkaan kunnat tuottavat palvelut tehokkaimmin. Ruotsissa luku oli 30 000 – 50 000. Näistä tosiasioita vaietaan.

Jättisuuret alueet ja yksityistäminen kaatavat sote-hankkeen

Hallitus on syksystä 2015 lähtien rakentanut sote-malliaan. Hallituskriisin alla syntynyt ratkaisu yhdistäisi kaksi keskenään eri suuntaan so- jottavaa tavoitetta: keskustan ma- kuntahallinto ja kokoomuksen hi- mon yksityistää julkisia palveluja.

Sipilän sote-uudistusmallin kaltaista luomusta ei ole käytössä missään. Kyseessä on ehkä koko Länsi-Euroopan suurin reformi. 200 000 työntekijää saa uuden työnantajan, kymmeniä miljardeja valuu toisiin taskuihin ja lähes 6 miljoonaa asiakasta vaihtaa terveyskeskusta. Sitä pidetään itsenäisyyden ajan suurimpana reformina. Raimo

Sailas katsoo, että torpparireformi 1918 oli vielä merkittävämpi.

On tarkoitus avata samanai- kaisesti julkinen terveydenhoito ja sosiaalipalvelut markkinoille kaikkien kiinnostuneiden yritysten tavoiteltavaksi. Sote- yritykset odottavat noin 8 miljardin euron liikevaihtoa itselleen. Sipilän mallissa kunnilta kielletään sote-palvelujen tarjoaminen. Vastaavasti kuntien pitää yhtiöittää palvelunsa ja laittaa ne kilpailemaan markkinoilla.

Suomen hevonen viisaampi kuin hosuhallitus

Toimeentulotuen siirto Kelalle on varoittava esimerkki, miten uudistukset voivat mennä pieleen. Tulevan maakuntahallinnon perustaminen ja uuden hallintokulttuurin luominen on iso muutos.

Ratkaisevassa asemassa on nyt kokoomus. Jotta näin valtaisa kokonaisuus mitenkään järkevästi voitaisiin viedä eteenpäin, täytyisi kertarysäysajattelusta luopua ja voimaantuloa porrastaa. Silloin murtuu maakuntamallin ja soten kytkös.

Uudistetut lakiesitykset aiotaan hyväksyä syksyllä. Esitykset ovat ristiriidassa perustuslain kanssa, mikä tiedettiin jo lakiesityksiä annettaessa. Olen valmis lyömään munkkikahvit Sipilän kanssa vetoa, ettei onnistu. Kun Suomen hevonen vetää kärrynsä päin mäntyä, se osaa peruuttaa ja siirtyä tielle päin. Hosuhallitus vetää raivokkasti eteenpäin kunnes aisa katkee ja kärry kaatuu.

Yksityistäminen olisi sote-huollon katastrofi

Suomessa on tänään sote-toimen valinnanvapaus. Voimme mennä mihin tahansa julkiseen tervy- skeskukseen tai yksityisille lääkäri- asemille. Sote-uudistuksen tavoit- teiksi asetettiin kustannusten kas- vun hillitseminen, terveyserojen ka- ventaminen ja saumattomien hoito- ketjujen turvaaminen. Yksityistämismalli kuitenkin iskee näitä tavoitteita korville. Se pirstoo palveluketju- ja ja vaarantaa sote-uudistuksen al- kuperäiset integraatitavoitteet. Se lisäksi kustannuksia. Yksityistämisen ei ratkaise ongelmia, vaan rik- koo toimivia rakenteita. SOS-malli ei tuo lisää lääkäreitä, hoitajia, labora- torioita eikä palveluita. Se vain ha-

jottaa niitä maakuntien keskuksissa ja tuhoaa niitä maakunnista.

SOS-touhu on nurinkuri- ta: palveluita uudistetaan yksityis- tämisen, ei niiden saatavuuden tai tasavertaisuuden ehdoilla. Vihreiden mielestä ensin tulisi taata sau- mattomat hoitoketjut ja yhdistää sitten palveluiden rahoitus.

Hallituksen sote-mallissa on useita ongelmia. Valtiovarainmin- isteriön raportin mukaan valinnan- vapauslainsäädännöstä voi seurata merkittävä kustannusten kasvu, jos yksityiset tuottajat pääsevät valikoimaan terveitä asiakkaita tai potilaita lähetetään liian herkästi julkiseen jatkohoitoon. Tämä on ristiriidassa esityksen sisältävän kolmen mil- jardin säästötarpeen kanssa. Kustan- nusten kasvaminen uhkaa nostaa jo ennestään suuria asiakkaiden palve- lumaksuja.

Perusterveydenhoito ja sosia- ialipalvelut on järkevää säilyt- tää kunnilla, joilla on verotusoikeus. Asiakkaan valinnanvapautta ke- hitetään. Julkisen sote-toimen pak- koyhtiöittäminen rajoittaisi valin- nanvapautta, lisäksi kustannuksia ja heikentäisi palveluja. Raha seuraa potilasta -linjauksella julkinen sek- tori pannaan kilpailemaan asiakkaista monikansallisten terveysyritysten kanssa. Jotta ihmiset tietävät, mitä ollaan tekemässä, pitää puhua avoi- mestä siitä, mihin haluamme ohjata yhteiset verovaramme.

Sote kaappaus kääntyy maakuntauudistukseksi

Suuri sote-uudistus on kääntynyt hallituksen poliittisen kädenvään- nön seurauksena valtavaksi ma- kuntauudistukseksi. Pitäisi men- nä kansanterveys edellä, mutta kii- vetään perse edellä puuhun. Hul- luuden huipuksi hallitus antaa 100 miljoonaa valinnanvapauden "maakuntapilotteihin" vaikka SOS- uudistusta tuskin koskaan toteu- tetaan. Resurssista on pula. Terve- denhoidossa on toki ongelmia ja ne olisi hyvä ratkaista. Hosuhallitus saa

aikaan vain sutta ja sekunda.

SOS-sotesta uhka terveys- turvalle

5 päivän ajan perehtyneet kansain- väliset asiantuntijat pitävät suoma- laisten virkamiesten yhteistyötä terveysuhkiin varautumisessa toi- mivana. He suorastaan kadehtivat Suomen tilannetta ja ovat huolis- saan sote-uudistuksen vaikutuksista. Ruotsissa terveydenhuollon uu- distus on aiheuttanut ongelmia ter- veysturvallisuuden hoidossa.

Vastuu perustason toimista tar- tuntatautien ehkäisyssä on kunta- tasolla. Tieto epidemioista tulee vi- ranomaisille terveyskeskuksista, ter- veysasemilta, lääkäriasemilta ja la- boratorioista.

Ruotsi käyttää sote-huoltoon huomattavasti enemmän varoja kuin Suomi. Mieliäpidemittauksissa ruotsalaiset eivät halua, että verova- roilla tehdään voittoa, joka vieläpä viedään veroparatiiseihin. Käynnissä on kuulunut varoittavia ääniä. Kunta- liitossa pidetään yksimielisesti SOS- kekkulointia harkitsematomana. Jopa Helsingin pormestari Jan Va- paavuori pitää maakuntauudistus- ta huonoimpana uudistuksena ai- koihin ja varoittelee soten suden- kuopista – "markkinamekanismin ei pidä suhtautua sinisilmäisesti."

Vastarinta nousee

Eduskunnan oppositiopuolueet kri- tisoivat yksityistämiskiimaa, mutta jättäilueiden turmiollisuutta ei vie- lä ole tajuttu. Kaikista ryhmistä on kuulunut varoittavia ääniä. Kunta- liitossa pidetään yksimielisesti SOS- kekkulointia harkitsematomana. Jopa Helsingin pormestari Jan Va- paavuori pitää maakuntauudistus- ta huonoimpana uudistuksena ai- koihin ja varoittelee soten suden- kuopista – "markkinamekanismin ei pidä suhtautua sinisilmäisesti."

Näyttää siltä, että v. 2019 alkaes- sa edessä on suuri kaaos, jos halli- tus pitää jääräpäisesti mallistaan kiinni. Asiantuntijoiden kritiikki on kiihtynyt sitä myötä, mitä pidem- mälle on kuljettu. Professorit epäi- levät ja Kuntaliitto antoi yksimiel- sesti murskaavan arvion. Arvosteli- joiden joukkoon liittyi KHO.

Juhani Tanski

Hallituskriisi – farssi monessa näytöksessä

3.6.17 useissa lehdissä julkaistiin Lännen median (LM) juttu "Halli- tuksesta suunnitelma Halla-ahon voiton varalle: soinnilaiset muodos- taisivat oman eduskuntaryhmän". Sen mukaan kokoomus ei suostu hallitusyhteistyöhön Halla-ahon johtaman puolueen kanssa. Suo- men hallituksessa on keskusteltu siitä, että soinnilais-terholainen enemmistö muodostaisi noin 20 kansanedustajan ryhmän, joka jat- kaisi hallituksessa. Sipilän hallituksella olisi anakin 106 edustajan tuki. Myös PS kansanedustaja Kaj Turunen kertoi 6.6.17 Demokraat- ti-lehdessä ryhmän hajoavan, jos Halla-ahosta tulee puoluejohtaja.

Kolmen puolueen hallituksen tila- le tuli kahden puolueen ja ottopoi- kien hallitus. Soinin määrätelmän mukaan ottopojat voivat rekiste- röityä "Takaiaispuolue rpk:si". Persut ovat äänestäjensä pettääjiä: Hal- la-aho vannoi ja vakuutti, että he noudattavat hallitusohjelmaa, Ot- topojat ovat kaksinkertaisia pettu- reita: ensin he pettivät äänestäjän- sä, sitten puolueensa. Käytännös- sä he ovat hallituksen äänettämiä yhtiömiehiä - he eivät voi mennä oppositioon eivätkä ennenkai- siin vaaleihin.

Persujen ja takiaispuo- lueen koiratappelu vie hallituk- sen kannatuksen alle nykyisen- kin kannatuksen. Tappelu takia hallituksen mahdollisuudet saa- da mieleton sote- ja maakunta- uudistus läpi on entistä mahdot- tomampi. Soinilaisten ottopoi- kien ohjaaminen käy kuin heinä- teko. Nämä eivät voi mennä op- positioon persujen rinnalle eivät-

kä uusiin vaaleihin, koska Soinin- Terhon Takaiaispuolueen taru lop- pui siihen.

Maltan tuskin odottaa Sipi- län tiedonantoäänestystä. Per- sut kannattavat Sipilän hallituk- sen ohjelmaa, mutta äänestänevät Sipilän-Orpon ottopoikahallitusta vastaan!

Hesarin politiikan ja talou- den toimituksen esimies Piia Elonen arvioi 10.6.-17, että kokoo- mus olisi ehkä ollut valmis hallituk- sen eroon: "Kokoomuksen tärkein voitto sotessa ja maakuntauudis- tuksessa oli valinnanvapaus, joka on päättynyt vakaviin ongelmiin perustuslakivaliokunnassa. Mitä jos valinnanvapausuudistus uh- kaa epäonnistua – taas?" Ilmeises- ti Sipilä siis runttasi ottopoikahal- lituksen pystyyn Soinin avustuk- sella.

Juhani Tanski

Pöyristyttävä Pelastakaa lapset-keräys

Eilen ennen puoli yhdeksän uutisia tuli televisiosta mainos, jossa halutaan kansalaisilta kerätä 10 euroa, jotta köyhien lapset saisi- vat lukion kirjoja. Tähänkö on tultu suomalaisessa yhteiskunnassa? Toisaalta väärin sanoa, että on tultu, vaan on palattu aikaan ennen ns. hyvinvointivaltiota – luokkayhteiskuntaan. Toki luokkayhteis- kunta oli myös tuolloin, mutta lievemässä muodossa, kiitos voi- makkaan työväenliikkeen.

Kuinka ollakaan mainoksen jälkeen alkaneissa uutisissa kerrottiin, kuin- ka hallituksen junailema kilpailu- kykysopimus leikkaa julkisen alan työntekijöiden lomarahoja 30 pro- senttia. Jutussa haastateltu työntekijä sanoi asian suoraan, leikkauk- set ovat perseestä.

Käsittämätöntä kuinka lam- masmaisesti ammattiyhdistyslii- ke antautui hallituksen pakkola- kien uhkailujen edessä? Suomalai- nen työväki ei voi enää luottaa edes omiin järjestöihinsä. Ammattiyhdis- tysliike porvarihallituksen mukana

lyö "kilpailukykyyn" vedoten työn raskaan raatajia ja vähäväkistä kan- saa polvilleen.

Pöyristyttävää on yrittää kerä- tä rahaa koulun käynnin mahdol- listamiseen köyhien lapsille, kun ensin on leikattu ja kurjistettu monin eri tavoin heidän elämänsä hallituksen toimesta. Hyväosaisten ha- lutaan alkavan jakaa almuja ja teke- vän hyväntekeväisyyttä köyhien hy- väksi. Voi perkele sentään, että keh- taavatkin.

Edellinen hallitus leikkasi

koulutuksesta. Siitä innostuneena varsinkin Kokoomus ja Keskusta eläivät ennen viime eduskun- tavaaleja, kuinka koulutuksesta ei leikata. Ja nyt ollaan tilanteessa, jossa köyhien perheiden lapsille järjestetään häpeilemättä keräys- tä koulukirjoihin – ei näytä röyh- keydellä olevan mittaa ei määrää.

Kuinka kauan työläisten, pienituloisten ja vähäväkisen kansan "teurastus" jatkuu, ennen kuin pinna katkeaa – sitä tässä ihmettelen. Se miksi olemme täs- sä tilanteessa, kertoo suomalaisen ja eurooppalaisen työväenliikkeen syvästä alennustilasta. Nyt jos kos- kaan työväenliikkeellä on "pikapal- laverin" paikka, jossa kysytään mi- tä ja keitä varten se on olemassa?

Punainen leka

Valinnanvapaus on merkillinen tapaus

Jokainen voi itse valita, mistä hakee sote-palvelunsa, vaikkei niitä olisikaan tykryllä omalla asuinalueella. Tämä valinnanvapaus on riskiäinen tapaus. Monikanavaisen rahoituksen yksinkertaistamisen jälkeen kunnat eivät voi toimia omistajina sote-tuotantoyhtiöissä. Tämä valinnanvapaus on yksityissektoria suosiva tapaus. Hallitus ei halua estää firmojen ehtaa kullannvuolentaa, sairaan täytyy kestää niiden valitessa asiakkaitaan. Tämä valinnanvapaus on köyhiä syrjivä tapaus.

Kuva: Heikki Hämäläinen

Sote-kaappauksella sanotaan saatavan 3 miljardin säästöt. Jokainen tietää, että tämä säästö on pois palveluista ja loppukädessä laadusta ja kaikkien meidän toimeentulostamme. Samaa säästöpolitiikkaa harjoittaa KELA kilpailuttaessaan vammaisten tulkkauspalveluja, joka vaarantaa mm. tulkkauspalvelujen saatavuuden ja tekee viittomakielen tulkeista työttömiä. Viime kädessä tämä johtaa alan yksityistämiseen ja palvelujen kallistumiseen. Alan väki luovutti KELA:lle 2.6. adressin, jossa vaadittiin kilpailutuksen välitöntä keskeyttämistä.

Ylikansallisten sote-palvelujen tuottaja voi itse päättää, minne veronsa maksaa. Tämä valinnanvapaus on verovarja nielevä tapaus. Ylikansallisten sote-palvelujen käyttäjä ei voi itse päättää, minne hän veronsa maksaa. Tämä valinnanvapaus on eriarvoistava tapaus.

Kuinka asiakas voi valita julkisen, yksityisen tai kolmannen sektorin tuottajan väliltä, jos palvelut keskittyvät kilpailutuksen myötä sijoittajien yksityisiin käsiin? Nykyinen monituottajamalli surkas-

tuu monotuottajamalliksi.

Valinnanvapauden tavoitteena on sote-palveluiden yksityistäminen

Lakiehdotuksen mukaan asiakkaan vähintään puoleksi vuodeksi kerrallaan valitsema asiointipaikka olisi järjestelmään erikseen hyväksytty väestövastuinen sosiaali- ja terveyskeskus. Tämä voisi olla julkisen, yksityisen tai kolmannen sektorin toimijan ylläpitämä.

Pahimmassa tapauksessa so-

siaalityöstä, sosiaalisesta ohjauksesta ja kuntoutuksesta, perhetyöstä, kasvatus- ja perheneuvonnasta, päihde- ja mielenterveytyöstä, yleislääkärin vastaanotosta, terveyden- ja sairaanhoitajan itsenäisestä vastaanotosta, lasten- ja äitiysneuvoloista tulisi yksityistä liiketoimintaa. Tämä tarkoittaisi sitä, että aikaisemmin viranomaisille uskotuja hallintotehtäviä voidaan luovuttaa perustuslakia muuttamalla myös yksityisten tahojen käsiin.

Mehiläinen, Attendo ja Espero Care

Sairaanhoitaja-lehden mukaan Mehiläinen omisti v. 2016 sairaaloiden, lääkärikeskusten, terveysasemien ja ulkoistettujen terveysasemien lisäksi 112 asumispalveluyksikköä, joista 63 ikääntyneille, 40 mielen-terveyskuntoutujille ja yhdeksän vammaisille. Mehiläisen palveluksessa työskenteli yli 11 000 työntekijää. Sananvaltaa Mehiläisessä käyttivät saksalainen sijoitusyhtiö Triton ja yhdysvaltalainen sijoitusyhtiö KKR. Alan toiseksi suurin yritys oli tuolloin Attendo. Sen mahtiomistajana toimi ruotsalainen pääomasijoitusyhtiö (68 %) Nordstjärnan. Attendolla oli 140 hoiva- ja palvelukotia ympäri Suomea. Se työllisti 7 750 työntekijää. Kolmanneksi sijoittui Espero Care, jonka palveluksessa työskenteli 4 000 työntekijää. Sen hoivayksiköissä oli 3 500 asukaspaiikkaa. Sen osake-enemmistö kuului brittiläiselle Intermediate Capital Groupille. Kansainvälisillä suuryhtiöillä ei ole tapana maksaa veroja kohdemaassaan.

Matti Laitinen
9.5.2017

Ranska näyttää mallia

Sosialistileiriä hajottaa heikko ideologia ja suuret egot

Ranskassa juuri pidetyt parlamenttivaalit ratkaisevat, kuinka kestävä Emmanuel Macronin voitto keväisissä presidentinvaaleissa lopulta oli. Macron napsi ministereitä hallitukseensa niin vasemmalta kuin oikealta. Pankkiiri Macronin keskiluokkaisen Eteenpäin-kansanliikkeen ennustetaan saavan parlamenttivaaleissa kansalliskokouksen 577 paikasta enemmistön. Se merkitsee vaikeuksia perinteiselle kahtiajaolle oikeistoon ja vasemmistoon. Keskustan levittäytyessä elintila kapenee niin porvareilta kuin sosialisteilta. Tilannetta ei helpota sekään, että Marine Le Penin johtama Kansallinen Rintama on noussut Ranskan suurimmaksi työväenpuolueeksi. Työläiset ovat siirtyneet äärioikeistoon. Puoluekenttä on myllyryksessä Ranskassa.

Kuva: Leena Hietanen

Vasemmistolla oli Ranskassa liian monta presidenttiehdokasta.

Vasemmisto katoaa

Itä-Euroopan antikommunistinen agenda on ollut tuhoisa läntisen Euroopan demokratialle. Se on heikentänyt erityisesti vasemmistoa hävittäen lähes tyystin perinteiset kommunistipuolueet. Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen sosialidemokraattiset puolueet liittoutuivat USA:n

demokraattipuolueen kanssa vieden ne sotiin Libyaan ja Syyriaan yhdessä amerikkalaisten ja Naton kanssa. Tämä on ollut erityisen tuhoisaa Ranskan sosialisteille ja presidentti François Hollandelle.

Ranskassa presidentinvaaleissa kommunistit kykenivät asettamaan kaksi ehdokasta. Sirppi ja vasara-symboliikalla varustettu

kommunistisen puolueen ehdokas Nathalie Arthaud sai hädin tuskin kerättyä vaaditut 500 kannattajaa. Fordin autotehtaan työntekijä, ay-aktivisti Philippe Poutou puolestaan julistautui antikapitalistien edustajaksi. Kummankaan äänisaalis ei ensimmäisellä kierroksella vakuuttanut. Arthaud sai 0,64 % äänistä (232,384 ääntä) ja Poutou 1,09 % (394,505 ääntä).

Vasemmiston ehdokkaaksi nousi lopulta trotskilaiseksi julistautunut Jean-Luc Mélenchon. Hän perusti presidentinvaaleja varten oman kansanliikkeen Alistumaton Ranska. Mélenchon menestyi loullisissa tuloksissa paremmin kuin sosialistien edustaja Benoît Hamon. Hän sai ensimmäisen kierroksen äänistä 19,58 % (7 059 951 ääntä).

Ehdokkaista ei puutetta

Ranskan vasemmistolla ei ole puutetta ehdokkaista, mutta sitäkin enemmän puutetta yhteistyökyyvystä ja ideologiasta. Mélenchonin kansanliikkeellä ei ole puolueorganisaatiota. Parlamenttivaaleissa hän tuskin kykenee hyödyntämään suosiotaan samassa määrin kuin sosialistit, joilla ei ole kannatusta, mutta on organisaatio. Työläisten edustajana parhaiten tulee menestymään Kansallinen Rintama, jota Ranskan vasemmisto inhoaa. Sillä on sekä sanomaa, että vakiintunut puolueorganisaatio.

Leena Hietanen

Oikea osoite

Sodan valmistelusta huolestuneet ihmiset kävivät Rovaniemellä osoittamassa mieltä lentosotaharjoituksia vastaan. Toiminta on oikea, mutta paikka väärä. Siellä ei tehdä päätöksiä. Ainoastaan mielenosoittajien tärykalvot ovat vaarassa.

Oikea kohde mielenosoitukselle on Suomen hallitus ja sen luottamusta nauttiva eduskunta. On käytävä kansanedustajien kimppuun. He ovat vastuussa siitä, että vieraat valtiot käyttävät Suomen aluetta näyttäkseen sotilasmahtiaan meidän rajanaapuriamme kohtaan. Viime eduskuntavaalien edellä Demareiden ja Kepun ehdokkaat julistivat, että Suomi päättää itse vieraiden joukkojen tulosta Suomeen.

Naton isäntämaa USA päättää itse minne se tulee pullistelemaan mahtiaan. Meidän vaaleilla valitut edustajamme kumartelevat nöyränä isännän edessä. Vihreät ovat setänsä veljenpojan johdolla nostaneet kannatustaan. Puolueessa on vaikutusvaltainen kypäräsiipi. Puolue ei esiinny koskaan asevarustelua vastaan. Ei edes porojen ja villieläinten häiritsemisen lisääntymisaikana haitannut niin kovin ympäristötietoista väkeä.

Demarit ja Kepu puhuvat turvallisuudesta kun tarkoittavat asevarustelua. Vasemmistoliiton johto on kovin vaitelias sodanvalmistelusta. Heitä kiinnostaa enemmän mahdollisuus päästä hallitukseen, kun Perussuomalaiset joutuvat paitsioon. Mielenosoitusten oikea kohde ovat nämä päättömät päättäjät.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti

ACE17-sotaharjoitukset lisäävät jännitettä arktisella alueella

Suomen tulee pyrkiä omalta osaltaan vähentämään sotilaallisia jännitteitä arktisella alueella. Nato-maiden sotilaskoneiden, muun muassa USA:n B-52-pommikoneen, vierailu Lapissa on väärä signaali suurvaltojen lisääntyneeseen sotilaallisen aktiivisuuteen Suomen lähialueilla. Nato-yhteistyö ei luo lisäturvallisuutta, vaan paras vaihtoehto on sotilaallinen liittoutumattomuus ja Suomen pitämisen suurvaltojen vastakkainasettelun ulkopuolella. Pelkästään Suomen kohdistuva sotilaallinen uhka ei ole uskottava, emmekä Venäjän ydinohjuksia vastaan voisi myöskään suojautua.

Se, että sotaharjoitukset järjestetään keväällä porojen vasomis- ja lintujen pesimisaikaan, viestii välinpitämättömyydestä Suomea ja koko ihmiskuntaa uhkaavaa ympäristökatastrofia kohtaan. Kesäiseen kukoistukseen valmistautuva herkkä arktinen luonto on uhanalainen jo ilmastonmuutoksen vuoksi, eikä kaipaa lisärasitusta saastuttavan ja äänekkään sotaharjoituksen muodossa.

Suomen kannattaa keskittää voimavarojaan liennytyksen edistämiseen arktisella vyöhykkeellä. Maamme kaksivuotinen puheenjohtajuuskausi Arktisessa neuvostossa antaa tähän hyvän mahdollisuuden. Yhdysvallat ja Venäjä ovat mukana neuvoston toiminnassa, ja sen mukanaan tuomaa keskusteluyhteyttä tulee käyttää dialogiin ja arktista aluetta koskevien aseidenriisunta-aloitteiden luomiseen ja niiden edistämiseen.

Rauhanjärjestöt: Rauhankasvatusinstituutti, Rauhanpuolustajat, Tekniikka elämää palvelemaan TEP ym.

Macron on nuorten suosikki

Atlantin rannikolla La Rochellessa on perinteisesti äänestetty sosialisteja. Nuori lukiolaispoika Nino Salaün kertoo äänestysikäisten opiskelijatovereidensa äänten jakautuvan Emmanuel Macronin ja Jean-Luc Mélanchonin kesken. "Macron on liberaalisosialistien ehdokas, kun taas intellektuellit äänestävät Mélanchonia", hän sanoo.

Kuva: Leena Hietanen

Nino Salaün katsoo Macronin varmistavan Ranskan pysymisen EU:ssa.

Nino korostaa, että hänen sukupolvensa haluaa olla osa Euroopan Unionia. Koulussa opiskellaan EU:n kieliä, saksaa, espanjaa ja englantia. Nino opiskelee lisäksi venäjää. "Macron varmistaa, että Ranska jatkaa EU:n jäsenenä", Nino sanoo. Nino Salaün käy yksityiskoulua. Hänen äitinsä opettaa julkisessa koulussa yläasteella. Claire Salaün sanoo työläis-taustaisten nuorten kääntyneen

kannattamaan Front Nationalea. "Oppilaistani valtaosa kannattaa Le Peniä. He vaativat myös kuolemanrangaistuksen palauttamista", hän sanoo. Perheen isä Pascal Salaün on järkyttynyt Le Penin suosista. Hänelle Macron on selvä valinta. "Macron edustaa liberaaleja arvoja. Le Pen on fasisiti", hän sanoo.

Leena Hietanen/
La Rochelle

Venezuelan perustuslakia säätävä kokous kokoontuu heinäkuussa 2017

Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti Nicolas Maduro teki toukokuun lopussa 2017 aloitteen maansa perustuslakia säätävän kokouksen koolle kutsumiseksi. Kansallinen vaalivaltio on ilmoittanut, että kansallisen perustuslakia säätävän kokouksen (ANC) jäsenten vaali järjestetään heinäkuun viimeisellä viikolla kuluvana vuonna. Kokouksen saatua työnsä päätökseen noin vuoden sisällä pidetään kansanäänestys, jossa hyväksytään tai hylätään ANC:n perustuslakiin tekemät muutokset. Kokous kutsutaan koolle, jotta välttyäisiin sisällissodalta, ratkaisemaan ristiriidat hallituksen ja parlamentin välillä sekä etsimään demokraattinen ratkaisu Venezuelan nykyiseen tilanteeseen. Perustuslakia säätävän kokouksen tavoitteina ovat yhteiskuntarauha, toimet dialogin saavuttamiseksi oikeisto-oppositio kanssa; sopimus, joka johtaa uudistettuun perustuslakiin; uusi talousmalli öljyteollisuuteen perustuvan mallin sijalle; nuorison aseman parantaminen; sosiaaliset missiot sekä muut näkökohdat, joita ei ole huomioitu maan nykyisessä perustuslaissa.

Imperialistipiirit kärjistävät tilannetta Venezuelassa. Toiminta tapahtuu kuten Chilessä ja Neuvostoliitossa. Valtion subventoimaa kulutustavaraa vedetään salakuljetukseen ja salakauppaan ja näin kiristetään tilannetta. Venezuelan suurlähetystön lehdistötilaisuus 9.6.2017

Venezuelan oikeisto-oppositio on uhonnut boikotoivansa vaalia, koska sen mielestä vaali on vain teko-syy presidentti Maduron pitämiseksi vallassa. Lähes samaan aikaan presidentti Maduro itse kuitenkin vahvisti, että presidentinvaali järjestetään v. 2018. Venezuelan bolivaarisen tasavallan nykyinen perustuslaki perustuu v. 1961 säädettyyn perustuslakiin. Tuolloin presidentinvaltaisen tasavallan päämiehenä toimi sosiaalidemokraatteja edustava (AD) Rómulo Ernesto Betancourt Bello.

Perustuslaki on yksi Venezuelan demokraattisen järjestelmän suojausta osallistumismuodoista, jonka suomin keinoin yhteiskunta voi tehdä joko osittaisia tai täydellisiä muutoksia tasavallan rakenteisiin. Perustuslain 347. artiklassa todetaan suoran demokratian harjoittamisesta: "Alkuperäinen, perustuslaillinen valta kuuluu kansalle". Tätä valtaa voidaan käyttää valtion muuttamiseksi, uuden laillisen järjestelmän luomiseksi ja/tai uuden perustuslain säätämiseksi. Perustuslaki on korkein laki ja oikeusjärjestyksen perusta. Kaikki julkista valtaa harjoittavat henkilöt ja elimet ovat perustuslain alaisia.

Nykyisessä vuoden 1999 perustuslaissa on yhteensä 350 artiklaa. Laki on luonteeltaan edistyskellinen ja yleisdemokraattinen. Sen painopisteinä ovat Venezuelan kansan oikeuksien ja hyvinvoinnin

puolustaminen sekä kansallisen itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden vaaliminen. Se tunnustaa myös maan alkuperäisväestön yhteisomistuksen omaan maahansa. Valtio on varannut omalle kontolleen öljynjalostusteollisuuden ja muut luonnonvaroihin liittyvät operatiot, tavarat ja palvelut. Valtio suojaa ja tukee pientä ja keski suurta teollisuutta, osuuskuntia, säästökassoja, perhe- ja pienyrityksiä sekä kaikkea yhteisöjen kollektiivisessa omistuksessa olevaa työ- ja säästämistoimintaa voimistaakseen maan taloudellista kehitystä.

Perustuslain merkitys bolivaarisessa vallankumouksessa

Venezuelan perustuslaki on ollut keskeinen tekijä maan yhteiskunnallisessa muutoksessa v. 1999–2017. Se takaa yhä kaikille kansalaisille maksuttoman koulutuksen ja terveydenhuollon sekä perusturvan. Valtion harjoittama sosiaalipolitiikka on rahoitettu kansallistetun öljyteollisuuden tuottamalla tuloilla.

Hugo Chávezin virkakausi presidenttinä alkoi helmikuussa 1999. Saman vuoden maaliskuussa hän ilmoitti suunnitelmistaan uudistaa Venezuelan perustuslakia. Suunnitelma hyväksyttiin huhtikuussa järjestetyssä kansanäänestyksessä. Heinäkuussa kutsuttiin kokoon perustuslakia säätävä kokous.

Sen suuri enemmistö oli Chávezin kannattajia. Elokuun lopulla kokous hajotti vastaanhangoittelevan parlamentin. Chavistat saivat ajettua lävitse 40 muutosta perustuslakiin.

Uudistuksella muutettiin yksikamarinen parlamentti yksikamariseksi parlamentiksi, jossa on 165 jäsentä. Suoralla kansanäänestyksellä valittavan presidentin toimikausi piteni viidestä vuodesta kuuteen. Työpäivän pituudeksi määritettiin kahdeksan tuntia ja työviikon pituudeksi 44 tuntia. Äänestysvelvollisuus suotiin 18 vuotta täyttäneille kansalaisille.

Seuraavan kerran perustuslakia säätävä kokous kokoontuu v. 2007 muuttaman maan perustuslakia. Tuolloin perustuslakiehdotusta puitiin 9 020 julkisessa tilaisuudessa. Sosialistisiin uudistuksiin pyrkinyt perustuslaki ei tullut kuitenkaan hyväksytyksi kansanäänestyksessä 2.12.2007. Venezuelassa 15.2.2009 pidetyssä perustuslakikansanäänestyksessä hyväksyttiin presidentti Hugo Chávezin virka-kauden jatkaminen.

Vuonna 2010 Venezuelan kansalliskokous täydensi määräämismääränsä turvin perustuslakia kahdella uudella lailla; laki kansanvallasta sekä laki kansan- ja

julkisesta suunnittelusta. Nämä lait ovat osa viidestä kansanvallan laista, jotka tähtäävät valtion suunnittelurakenteisiin siirtymiseen ja päätöksentekoon ruohonjuuriorganisaatioiden tasolla. Lakiin tarkoitukseen on ollut edistää vallan hajauttamista, kollektiivista omistamista, itsehallintoa ja valtion liittoneuvoston asemaa suunnitteluelimenä. Lakiin tavoitteena on suoda paikalliseuvostoille johtava asema maan julkishallinnossa ja korvata porvarillinen edustuksellinen demokratia osallistuvalla demokratiolla. Porvarillinen hallintokoneisto korvataan ajallaan bolivaarisella neuvostojärjestelmällä.

Perustuslakia säätävä kokous

Kaikki kansalaiset sekä järjestäytyneet että järjestäytymättömät henkilöt, jotka kuuluvat johonkin yhteiskuntaluokkaan tai johonkin instituutioon voivat osallistua perustuslain säätämiseen. Vaalissa harjoitetaan osallistuvaa ja ennakoivaa demokratiaa, jossa itsenäiset ihmiset ratkaisevat rauhassa itse ongelmansa. He edustavat ANC:ssa kansalaisia eivät poliittisia puolueita. Puolueet voivat vaikuttaa tähän prosessiin vaalissa läpimenneiden ehdok-

kaidensa kautta.

Perustuslakia säätävä kokous on kansan valitsema, tilapäinen kollegiaalinen elin. Se on yhteiskunnan toimeenpano-, lainsäädäntö-, tuomio-, vaali- ja kansanvallan yläpuolella, kun muutetaan valtion rakenteita, kun luodaan uusi laillinen yhteiskuntajärjestelmä tai kun laaditaan uusi perustuslakiluonnos.

ANC:n yhteensä 364 jäsentä valitaan julkisesti suoralla ja salaisella vaalivallalla. Poikkeuksena tähän ovat alkuperäiskansat, joiden kahdeksan edustajaa valitaan heidän esi-isänsä tapojen ja käytäntöjen mukaisesti. Kullekin osavaltiolle on määritelty sen asukasluvun perusteella oma kiintiö perustuslakia säätävään kokoukseen. Heidän määräänsä vaihtelee 2–30 edustajaan. Ehdokkaat voivat olla joko alueellisia ehdokkaita tai eri väestöryhmien ja yhteisöjen nimeämiä ehdokkaita. Näitä ovat mm. liiketoiminnan harjoittajien, talonpoikien ja kalastajien, vammaisten, opiskelijoiden, työläisten ja eläkeläisten sekä kommuunien ja yhteisöneuvostojen ehdokkaat. Alueellisia ehdokkaita äänestetään kansallisilla yleislistoilla. Muilla on omat listansa.

Kustakin maan vaaliipiiristä valitaan vain eniten ääniä saanut alueellinen ehdokas perustuslakia säätävään kokoukseen. Samoin menetellään eri väestöryhmien ehdokkaiden kohdalla. Kukin äänestäjä voi äänestää vain kerran ja ainoastaan yhtä ehdokasta. Ehdokkaan täytyy olla 18 vuotta täyttänyt ja syntyperältään venezuelalainen henkilö, joka on asunut viimeiset viisi vuotta nykyisessä asuinpaikassa. Vaalikelpoinen kansalainen voi hakeutua itsensä tai muiden toimesta ehdokkaaksi omaan ammatilliseen viiteryhmänsä tai alueelliselle listalle. Hänen pitää rekisteröityä kansallisen vaalivaltion vaalilueteloon. Ehdokkuus edellyttää

Jatkuu sivulla 13

Venezuela pelkää vallankaappausa

Maduro hakee apua Chavezin perustuslaillisesta edustajainkokouksesta

Venezuelan sisäpoliittinen kriisi on kärjistynyt niin, että presidentti Nicolas Maduro haluaa kutsua koolle perustuslaillisen edustajainkokouksen tekemään maalle uuden perustuslain. "Poliittinen kriisi on voitettava ja sisällissota ja verenvuodatus estettävä", Venezuelan Suomen suurlähettiläs Zulay C. Prieto de Rodriguez perustelee.

Vaalit perustuslaillisen edustajainkokouksen valitsemiseksi pidetään heinäkuussa. Maduron keino on äärimmäinen, sillä Chavezin luoma perustuslaillista edustajainkokousta käytettiin Venezuelassa edelli-

sen kerran Hugo Chavezin noustessa valtaan vuonna 1999. Silloin kyseessä oli valtion uudelleen perustaminen. Nyt Maduro pyrkii perustuslaillista edustajainkokouksella ja perustuslain uudistamisella varmis-

tamaan bolivaarisen vallankumouksen pysyvyyden.

"Oppositio mustamaalaa uudistusta. Se on valinnut väkivallan ja valheet ja pohjustaa ulkoista väliintuloa", Zulay Prieto jatkaa.

Sosialismin puolustaminen

Venezuelan suurlähetystö järjesti lehdistötilaisuuden suomalaiselle medialle osana virallista kampanjaa oikoa länsimedian väitteitä Maduron diktatuurista ja perustuslain uudistuksesta. Maduron ajama perustuslaillinen edustajainkokous herättää ulkomailla epäilyksiä, koska se käyttää valtaa parlamentin ylitse. Parlamentti ei pysty mitätöimään edustajainkokouksen päätöksiä. Parlamentissa enemmistö on oppositiolla. Zulay Prieto katsoo, että perustuslaillisen edustajainkokouksen avulla pakotetaan oppositio keskustelemaan hallituksen kanssa.

"Venezuela pitää palauttaa normaaliksi, käynnistää talous sekä varmistaa Chavezin perintö", hän jatkaa. Perustuslaillisessa edustajainkokouksessa on 545 paikkaa. Uusien lainlaattijoiden tausta koostuu työläisistä, maanviljelijöistä, kalastajista, opiskelijoista, eläkeläisistä, yrittäjistä sekä vammaisista että alkuperäiskansoista. Jokainen kunta saa lisäksi oman edustajan edus-

tajainkokoukseen.

Suurlähettilään mukaan Venezuelassa oppositio ei ole koskaan hyväksynyt Maduron valtaan nousua, vaan on pyrkinyt väkivallan avulla lopettamaan bolivaarisen vallankumouksen. "Sisäisesti olemme luottavaisia, mutta pelkäämme ulkomaista uhkaa. Brasiliassa tapahtui jo vallankaappaus. Amerikkalaisilla oli valmiina sotilaallisen intervention käsikirjoitus Allen-Allenin syrjäyttämisessä Chilessä 1973", Prieto huomauttaa.

Öljyn hinta toi talouskriisin, kun Venezuelan talous romahti öljyn

hinnan romahduksen myötä. Venezuelan ulkomaan kauppa on 95 prosenttisesti öljyn vientiä.

"Tilannetta pahensi puoli vuotta kestänyt oppositio öljylakko", suurlähettiläs jatkaa. Hän muistuttaa, että Venezuelassa on maailman suurimmat raakaöljyvarrannot, sen kaasuvarat ovat maailman viidenneksi suurimmat ja maassa on runsaat mineraalivarat.

"Mellakoiden tarkoitus on vaihtaa maan hallitus ja ottaa maan raaka-aineet omaan hallintaan", suurlähettiläs summaa.

Leena Hietanen

Venezuelan asiainhoitaja Zulay Prieto de Rodriguez (vas.) ja tulkki Lionella Saiz-Sirainen (oik.) esittelivät Venezuelan perustuslain uudistusta lehdistötilaisuudessa kesäkuun alussa. "Perustuslaillisen edustajainkokouksen päämääränä on pakottaa oppositio vuoropuheluun hallituksen kanssa."

Venezuela on Ukrainan tiellä

Venezuelan oppositio koostuu kolmesta suuresta puolueesta, joilla on Yhdysvaltain tuki. Oppositiota tukee myös ulkomailta asuvat venezuelalaiset, jotka ovat järjestäneet hallituksen vastaisia mielenosoituksia sekä Madridissa että Pariisissa.

Kaikkein suurimman tuen Venezuelan oppositiolle antaa länsimedian, joiden uutisointia suurlähettiläs Zulay Prieto kutsuu sanoilla "fake news". Levottomuuksissa on kuollut yli 50 ihmistä ja loukkaantunut yli 1000 henkeä. Kapinoivia maakun-

tia on viisi maan 22 maakunnasta.

Presidentti Nicolas Maduroa ja Venezuelaa saattaa odottaa Ukrainan kohtalo. "Radikaali äärioikeisto ei edusta demokratiaa", suurlähettiläs muistuttaa. Perustuslain uudistuksella tavoitellaan suurlähettilään mukaan riippumattomaa ulkopoliittikkaa ja kansojen itsensä määräämisoikeuden kunnioittamista. "Sillä halutaan välttää sisällissota ja pakottaa oppositio keskustelemaan hallituksen kanssa", hän sanoo.

Leena Hietanen

Poimintoja mediasta

Helsingin Sanomat ilmoittaa: "Suora lähetykset Ullanlinnanmäeltä kello 9. [...] Voit seurata vappupäivän HSTV:n suorassa lähetyksessä kello 9-12 osoitteessa HS.fi." [Näin HS häviyttää lukijoiltaan työväen Vapun aivan kuin Vappu olisi vain opiskelijoiden.] **HS 1.5.2017**

ooo

Kelan vastuulle siirretty toimeentulotuki on varoittava esimerkki, sosiaalityön yliopistonlehtori Harry Lunabba sanoo ja pelkää virheiden toistuvan. Tukipäätöksiin tarvittava asiantuntemus unohtettiin ja uudistusta pidettiin teknisenä. Tukea tarvitsevat jätettiin ilman sosiaalityöntekijän apua. [...] Sosiaalipolitiikan professorin Helena Blomberg-Kroll mukaan pohjoismainen tutkimus osoittaa, että sosiaalihuollon osittainen yksityistäminen ei lisää yhdenvertaisuutta. **Yliopisto 4/2017**

ooo

Helsingin yliopiston hallitukseen valittiin yliopiston ulkopuolisia jäseninä mm. kaupunginjohtaja Jussi Pajunen ja Ulkopoliittisen instituutin johtaja Teija Tiilikainen. [Oliko HY voinut valita huonommin?] **Yliopisto 4/2017**

ooo

Kliinisen [käytännöllisen sairaudenhoidon] tutkimuksen määrä on vähentynyt Suomessa, vaikka tarve olisi kasvussa. Yksi syy on valtion tekemä leikkaus erityisvaltion osuuksiin, joiden turvin lääkärit saivat pitää tutkimusvapaita. **Yliopisto 4/2017**

ooo

Kahden viikon aikana 90 perulaisista, melkein kaikki intiaaneja, oli vaihtanut uskontonsa kristinuskosta juutalaisuuteen rabbin kääntymistyön tuloksena. [...] Niinpä 90 uutta juutalaissiirtolaista, jotka vielä kaksi kuukautta aikaisemmin olivat intiaaneja Perun syrjäseudulla, lennätettiin uskonnollisen kääntymisen jälkeen Limasta Ben Gurionin lentokentälle Israeliin ja sieltä suoraan Alon Shvut -nimiseen juutalaissiirtokuntaan miehitykselle Länsirannalle. **Hannu Reime, Israel/Palestiina, Like 2011**

ooo

Meillä oli tänään pieni protesti Maailma kylässä -festivaalin paneelissa, joka käsitteli Ben & Jerry's'n sosiaalista vastuuta. B&J toimii Israelin siirtokunnissa, jotka kansainvälinen oikeus on todennut sotarikoksiksi. Yli 250 järjestöä on vedonnut B&J:iin että se lopettaisi siirtokunnissa toimimisen. **Syksy Räsänen, sähköposti 27.5.2017**

ooo

Kuluvana vuonna on noussut esiin kiista Juutalaisen kansallisrahas-ton, JNF:n oikeudesta osallistua Maailma kylässä tapahtumaan omalla standillaan. Luontojärjestönä itseään mainostavan JNF:n aktiviteetteihin kuuluu mm. metsien istuttaminen piilottamaan satojen palestiinalaiskyläiden rauniot.

Parhaillaan JNF osallistuu Negevin autiomaan palestiinalaisten beduiinikyläiden hävittämiseen puskutraktorein ja asukkaiden pakko siirtämiseen, minkä jälkeen 'luonnonystävä' JNF istuttaa maille metsää israelilaisten käyttöön. **Ilona Junka, Arabikansojen ystävyysseura ry [lehti] 1/2017**

ooo

Tänä vuonna yli 1500 vankia aloitti

17.4 [palestiinalaisvankien päiviä] avoimen nälkälakon vaatimalla mm: eristyssellien lakkauttamista, lääkehuoltoa sairaille vangeille, Ramlen sairaalan sulkemista huonon lääketarjonnan takia, hallinnollisen vangitsemisen [ilman oikeudenkäyntiä tai syyttä] (administrative detention) lopettamista, yhteyksien sallimista omaisten kanssa, nais- ja lapsivankien ahdistelun lopettamista, lehtien ja muun kirjallisuuden saantia sekä opiskelun sallimista. **Kamal Aranki, Arabikansojen ystävyysseura ry [lehti] 1/2017**

ooo

Hallituksen alkuvuodesta Kelan hoidettavaksi antama toimeentulotuen uudistus on osoittautunut fiaskoksi. [...] "Toimeentulotukien viivästyminen näkyy jo leipäjonoissa – **Heikki Hursti: En muista vastaavaa.**" **Yle 3.3.2017**

ooo

Vuoden pakolaisnainen 2017 –tunnustuksen myötä Bahar Mozaffari toivoo voivansa edistää entisestään sitä, että jokainen Suomeen muuttanut nainen löytäisi itsensä ja sisäisen voimansa. Voiman löytäminen voi olla helpompaa, kun sitä etsii yhdessä jonkun kanssa. Mozaffari itse sopeutui Suomeen ystävänsä Pirjon avustuksella. "Pirjo ei yrittänyt leipoa minusta suomalaista. Hän auttoi minua suhtautumaan asioihin järjestyksellä. Ja opetti hän minut kiroilemaan." **Iso Nro 2/2017**

ooo

Mediatutkija Johanna Sumialan mielestä suomalaisuuden kertomukset vankistuvat muun muassa mediariituaaleissa, sellaisissa kuten Linnan juhlien kättelyjonon seuraaminen televisiosta. –Käsikirjoitus on eliitin luoma, toimittajat kuvailevat seremoniaalisesti tapahtumaa ja kansakunta kerääntyy vastaanottimien ääreen. Siinä tuotetaan suomalaisuuden kokemus. **Yliopisto 5/2017**

ooo

Sari Lehikoinen kirjoittaa otsikolla Sote, sosiaalipalvelut ja hankintalaki emeritusprofessorin Juhani Lehto alustuksesta. [...] esille marssivat voimalla kaupalliset markkina-voimat. Kuka kantaa vastuun, kysyi Lehto. Jos asiantuntijoita kuultaisiin, koko SOTEa ei tehtäisi tällä mallilla. **Uusi Invalidi 1/2017. www.tsil.fi/uusi-invalidi/**

ooo

Ison-Britannian Palestiinan-politiikan muotoiluun osallistunut Winston Churchill ilmaisi asian ytimekkäästi mandaattihallinnon ongelmia tutkineen Peelin komission edessä vuonna 1937: En ole sitä mieltä, että koirankopin koiralla on lopullinen oikeus koppiin, vaikka se olisikin maannut siellä pitkän aikaa. En myönnä sitä oikeutta.

En myönnä esimerkiksi, että suuri vääräys olisi tehty Amerikan punaisille intiaaneille tai Australian mustille. En myönnä, että näille kansoille olisi tehty väärää siinä, että vahvempi rotu, korkeamman luokan rotu, kokemuksesta viisaampi rotu, asian näin laittaakseen, on tullut ja ottanut heidän paikkansa. **Syksy Räsänen, Israelin apartheid, Into 2017**

Hannu Kautto

Seuraavaksi lähtee kaasuverkko

Onhan 15 prosenttia toki alhaisempi kuin Carunan taannoinen uhkaus ylisuuresta 40 prosentin kertakorotuksesta, mutta nykyiseen matalaan inflaatioon ja hallituksen määräämään palkkojen nollakorotukseen nähden vuosittaiselle sähkön siirtohinnan korotukselle määritelty "kohtuullisuus" tuntuu melkoisen tekopyhältä eleeltä kosiskella ja tynnytellä sähkökuluttajia.

EU määräsi aikanaan sähkön siirron ja myynnin irroitettavaksi eri toimijoiden toimialaksi. Tässä yhteydessä silloinen sähkön siirron valtioenemmistöinen suuryhtiö Fortum myi suurta väestön osaa palvelleen siirtoverkon kansainvälisille sijoittajille. Siitä ovat saaneet – ja saavat jatkossakin – kärsiä varsinkin ruuhkaisimman Suomen sähkön kuluttajat.

Hallitus antoi samassa yhteydessä toukokuussa eduskunnalle myös esityksen uudesta maakaasumarkkina-alueesta. Tämänkin esityksen takana on Euroopan Unionin vaatimus siitä, että kaasua samoin kuin sähköä myyvä ja siirrotta vastaava taho pitää olla eri yhtiö. Maakaasua on Suomessa saanut tähän asti siirtää – käytännössä Venäjältä – ja myydä vain valtion omistama Casum. Kaasumarkkinat avataan EU:n vaatimuksesta kilpailulle 2020 vuoden alusta.

Maakaasua käytetään Suomessa suurelta osin voimalaitoksissa sähkön ja lämmön yhteis-

Hallitus antoi toukokuun alussa eduskunnalle lakiesityksen koskien sähkön siirtohintojen kertakorotuksia. Lakimuutoksella on tarkoitus asettaa korotuksille katto. Hallitus on viisaudessaan päätenyt kohtuullistamaan siirtoyhtiöiden voittoja, ja on nyt asettamassa tuon katon tasoksi 15 prosenttia korotusta vuodessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Kansan äänen järjestöt esittävät, että Suomessa tarvitaan yksi yhteiskunnallinen energiayhtiö, joka hoitaa energian siirron ja myynnin. Se mitä tapahtui sähköverkolle, on tulossa myös kaasuverkolle, ellemmepian tee jotain. Kuvassa Vuosaaren voimala tuottaa energian kaasulla.

tuotannossa ja kiinteistöjen lämmityksessä. Lisäksi kaasua käyttää noin 30 000 helsinkiläistä kotitaloutta. Kaasu on käytössä myös monissa ravintoloissa Helsingissä. Uusi kaasun käyttömuoto on autoihin soveltuva liikennekaasu. Se on edullisin ja puhtain liikenteeseen soveltuva polttoaine. Kaasun siirtoverkko kattaa Imatran vastaanottoasemalta alkaen Kymenlaakson ja kattavasti Uudenmaan verkon pohjoisen haaran ulottuessa Tampereen

pohjoispuolelle.

Se, mitä ensi vuosikymmenellä kaasun siirtoverkolle ja kaasun hinnalle tapahtuu, on tulevan hallituksen päätösvallassa, mutta kaasun käyttömuoto on autoihin soveltuva liikennekaasu. Se on edullisin ja puhtain liikenteeseen soveltuva polttoaine. Kaasun siirtoverkko kattaa Imatran vastaanottoasemalta alkaen Kymenlaakson ja kattavasti Uudenmaan verkon pohjoisen haaran ulottuessa Tampereen

omaisessa. Kaasukotitaloudet voivat vain pelätä pahinta.

Unto Nikula

Pormestarin painajainen

Molemmat kiistat kytkeytyvät lainsäädäntöön, ensin mainittu perustuslakiin, maankäyttö- ja rakennuslakiin sekä pormestarin valtaoikeuksiin, jälkimmäinen vaatimattomasti esteellisyys- ja jääviyssäädösten rikkomisiin, päätöksenteon muodollisiin seikkoihin. Kun äänestäjille kyetään luomaan kuva, että kuntavaaleissa on kysymys ennen muuta pormestarin valinnasta ja moskeijan sijoittumisesta Helsingin Hana- saareen, voidaan puhua äänestäjien tiedollisesta vajeesta ja äänestäjien ohjailusta. Mikään laki ei kiellä "demokraattista" ohjailua ja sanailua vaalien alla.

Perustuslakiimme kuuluu tasavertaisuuden ohessa uskon vapaus, joten tältä osin moskeijan tausta on kunnossa. Maankäyttö ja rakennuslaki edellyttävät voimalaitosalueen kaavallisen käyttötarkoituksen muuttamista, uutta asemakaavaa, jonka massoitukseen tulee soveltuva kaupunkikuvaan. Kaupunkikuva olisi se seikka, johon moskeijaan nuivasti suhtautuvat olisivat voineet tarttua, mutta melkein naapurissa nousee Kalasataman pilvenpiirtäjä samojen kaavapäätäjien "ansioista", jotka eivät tunnetusti ole historiallista ja mittasuhteellista kaupunkikuvaa vaalineet. Lainsäädäntömme ei tunnista rahoituksen esteitä missään hankkeissa, jos kyseessä ei ole selkeä rahan pesu, jota tuskin tekee Bahrainin valtio?

Liikaa "mutuilla" kunnallisessa päätöksenteossa

Uudesta asemakaavasta päättää viime kädessä valtuusto virkamiesten ja lautakuntavalmistelun pohjalta, kunhan se täyttää maakunnalliset ja yleiskaavalliset ehdot. Pormestarin voi valtuuksineen esitel-

Helsingin kuntavaaleissa nousi pormestarius ja "suurmoskeija" merkittäviksi kysymyksiksi. Äänestäjät uskoivat siihen, että Jan Vapaavuori (kok) pormestarina voisi torpata moskeijahankkeen. Näinhän ei todellisuudessa ole ja tästä – äänestäjien ymmärryksestä – sukeutunee tulevalle pormestarielle pitkälinen painajainen kuten edeltäjälle Jussi Pajuselle (kok) Malmin lentokentästä.

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva on Helsingin Hermanninrannan ja Kalasataman alueelta, jonne rakennetaan asuntoja, liiketilaa, virastoja ym. Sinne on kaavailtu myös muslimille suurta moskeijaa. Kokoomus sai Vapaavuoren avulla ääniväryön, kun oletettiin hänen estävän moskeijahankkeen. Kirjoittaja arvelee tämän muodostuvan Vapaavuorelle painajaiseksi.

lä ja lausua käsittelyn kaikilla tasoilla, mutta henkilökohtaista päätösvaltaa asiaan hänellä ei ole. Pormestarin painajainen synkistyy kohti valtuuston päätöstä.

Vastaavanlainen tapaus sattui 1980-luvun Porvoon maalaiskunnassa, vaikka mittakaava oli vaatimattomampi, kun vietnamilaisperhe ei saanut lautakunnaltamme – äänestyspäätöksellä – lupaa rakentaa kenneliä. Lautakunta kävi paikalla ja totesi, että hanke parantaisi koirien ja naapureidenkin olosuhteita. Lautakuntaan levinnyt tieto, jonka mukaan vietnamilaiset syövät koiria, muutti kuitenkin mieltä. Silloisen rakennuslain kannalta epäolennainen seikka vaikutti päätöksen sisältöön, joka ei kuitenkaan asiakirjoihin kirjautunut vaan lain mukainen "paikalle soveltumattomuus". Asia tietojeni mukaan korjaantui valitusviran-

omaisessa.

Moskeijakysymyksessä on julkituotu lukuisa joukko "koirien syöntejä", epäolennaisuuksia lain kirjaimen ja hengen kannalta. Lain ongelma liittyy päättäjien henkilökohtaiseen vastuuseen ohi poliittisen vastuun, mitä on äänestäjille, lobbareille tai molemmille luvattu. Päätöksentekoa tulisi siivittää henkilökohtaisen sanktion pelko, jos valitusviranomaisen voi osoittaa, että teko oli enemmän kuin tuottamuksellinen, tarkoituksellinen lain rikominen, "rikollinen" tulkinta. Sanktion pelko säästäisi päättäjän monelta painajaiselta, toisi ryhtiä päätöksentekoon, poistaisi "mutuilla" ja päätöksentekijöistä "mutuillojia".

Hannu Ikonen
Liljendal
Vastavalkea ry. vpj.

HURJAVAUHTINEN ALAMÄKI

Jokainen itseään kunnioittava yritys pyrkii kaikin keinoin kasvattamaan työn tuottavuutta. Vaihetaan vanhat koneet ja ohjelmistot nopeampiin. Jos kuluvana vuonna kuitenkin käy muutaman edellisen vuoden tapaan huonosti eikä kaluston uusiminen onnistu kunnolla, niin pannaan tekijöihin pikkasen lisää vauhtia ja vähennetään työntekijöitä 25 400 työvuoden verran. Se vähentäisi yritysten henkilöstökuluja ja tuottaisi yrityksille normaalin toiminnan voiton lisäksi 1,14 miljardia euroa.

Tilastoilla huijaaminen

Palkkatyöläisten kannalta onkin syytä pelätä, että pitkään jatkunut tuottavuuden heikko kasvu saa uutta vauhtia. Jos niin tapahtuu, työtunnit vähenevät ja työttömyys lisääntyy entisestään, palkat ja sivukulut supistuvat ja voitot kasvavat nopeammin. Itse asiassa tämä on kapitalismin kehityksen laki. Kapitalistinen järjestelmä on pitänyt huolen siitä, että talouden faktat salataan monimutkaisilla tilastoilla. Suurimmat huijaukset ovat bruttokansantuote, joka on noin puolet kokonaistuotannosta ja työvoimatutkimus, jonka tempuilla kaunistellaan todellisuutta, parannetaan työllisyyttä ja vähennetään työttömyyttä.

Työvoimatutkimuksen ensimmäisenä käyttöönottovuotena tilastoihin ilmestyi 246 miljoonaa haamutuntia. Työtunnit kasvoivat 6,9 %. Se vastasi noin 150 tuhatta työvuotta. Siitä saakka huijaus on jatkunut keskimäärin samalla tasolla. Haamutunnit laskevat työn tuottavuutta ja parantavat työllisyyttä. Näin kansantalouden onneton tila näyttää todellisuutta paremmalta.

Jostain syystä Valtiovarainministeriökin (VM) tunnustaa, että Suomi on tuomittu ainakin seuraavan viiden vuoden aikana hitaan kasvun maaksi. Itse asiassa vapaakau-

Hallitus on tehnyt monenlaisia kiky-temppuja, jotta yritysten henkilökulut supistuisivat ja työn tuottavuus kasvaisi. Kuten kaikki muistavat hallitus on vaatinut hurjaa 5 %:n tuottavuushyppyä. Hallituksella on hirmuinen hätä. Hätä syntyy, kun Suomen pankki esitti viimeisimmän arvionsa, että tänä vuonna bruttokansantuote kasvaa olemattomat 1,2 %. Jos kokonaistuotanto, joka sisältää kulutettujen varastojen uusimisen, kasvaa saman verran, se olisi 4,8 miljardia euroa. Tästä johtuen valtamedian torvet huutavat: talous kasvaa! Huutoon on ladattu suurta toivoa herättävä sävy, vaikka siltä puuttuu sisältö. Todellisuus näyttääkin toisenlaiselta.

Kuva: Heikki Männikkö

Hallitus on hädissään kapitalistien ollessa tyytymättömiä voittojensa hitaaseen kasvuun. Siksi tehdään erilaisia kiky-temppuja mm. kansantalouden tilinpidon huijauksilla.

pan Suomi on tuomittu pysyvän hitaan kasvun maaksi. Kukaan ei uskalla ennustaa 1980-luvun tapaista vahvaa viiden prosentin keskimääräistä vuosikasvua. Vapaakaupan maailmassa ylikansallisilla suuryrityksillä on jatkuvasti kasvava rooli. Niiden ällistytävien suuret resurssit antavat mahdollisuuden monin eri tavoin raivata pienemmät kilpailijat pois alalta kuin alalta.

Koveneva kilpailu

Ylikansallisten suuryritysten kasvupyrkimysten seurauksena kilpailu jatkuvasti kovenee. Siksi yrityksiä koko ajan uhkaa menehtyminen. Tässä kilpailussa suomalaiset suuryritykset ovat pieniä maailman markkinoilla. Pysyäkseen elossa ne joutuvat tinkimään toimintamenoistaan entistä kovemmalla kädellä.

Siinä leikissä tärkeimmäksi tehtäväksi muodostuu, halusivat tai eivät, työn tuottavuuden jatkuva kasvu ja työvoimakulujen alentaminen. Se, joka ei onnistu, hiipuu pois.

Nykykymien ja ylikansallisten suuryritysten ostot ja yhteenliittymiset merkitsevät pääomien keskittymistä. Yhä useammalla toimialalla tapahtuu ylikansallista monopolisoitumista. Tämän kehityksen vuoksi pienet kansantaloudet on tuomittu hitaaseen kasvuun. Tänään mikään ei puhu eikä kukaan uskalla ennustaa tulevaisuuden Suomelle vahvan kasvun aikaa.

Vuoteen 2050 mennessä keskimääräiseksi kasvuksi näyttää jäävän 1,0–1,3 % vuodessa. Lisäksi lähivuosien kokemuksista voi päätellä, että taantumien välit lyhentyvät ja niiden kaudet pitenevät. Jos

rohkeasti arvioi, niin seuraavan 35 vuoden aikana on kolme lyhyttä parin vuoden kohtuullista taantumaa. Lamakausien vuoksi kasvu olisi 14,7 %. Vuoden 2010 rahassa laskien tänä aikana talous kasvaisi 410 miljardiin euroon.

Automaatio

Digitalisaation ja automaation mahdollisuudet ovat rajattomat. Siksi yritysten on ylikansallisten jättimäisten yritysten paineen alla pakko panostaa tekniikkaan työn tuottavuuden parantamiseksi. Mutta sen lisäksi myös ihmisen fyysinen ja psyykinen työvauhti kovenee. Se johtaa väijäämättä ihmisten loppuun palamiseen ja työurien lyhenemiseen.

Työn tuottavuus kasvoi 1980-luvulla keskimäärin 4,6 % vuodessa. Sille tasolle ei enää päästä, joten turvatakseen voittonsa ylikansallisten suuryritysten ylituotannon paineessa henkilökulut on minimoitava. Mikäli, ja kuten näyttää, automaation ja työn vähenemisen pelossa tuottavuus kasvaa helposti 1,7 % vuodessa, joten edelleen 2010 rahassa 35 vuodessa työn tuottavuus kasvaisi 153 euroon tunnissa.

Tilastokeskus on arvioinut, että vuonna 2050 Suomessa olisi työkäisiä 3,52 miljoonaa. Heistä 2,85 miljoonaa on työvoimaa. Tosin vuonna 2007 Työministeriö arvioi, että luku voisi olla satatuhatta suurempi. Olkoon miten tahansa, tarjolla olisi joka tapauksessa 5 000 miljoonaa työtuntia. Mutta näillä tuotannon ja työn tuottavuuden määrillä niistä tarvittaisiin vain 2 676 miljoonaa tuntia, joten työttömyys olisi 2 324 miljoonaa tuntia ja työttömyysaste 46,5 %.

Työllisyys vähenee

Tuntuu kauhuskenaariolta, mutta parempaan ei löydy perusteita. Nyt jo tiedetään, että vuoden 2008 tuotannon tason saavuttamiseen kuluu vähintään kaksitoista vuotta. Tästä työllisyyden hurjavauhtisesta

alamäestä syntyy levottomuutta ja painetta yhteiskuntarauhaan, jota tuskin voi pelastaa valtamedian torvien huudolla: talous kasvaa!

Lienee sanomattakin selvää, että näin pitkän aikavälin ennuste ei toteudu sellaisenaan. Yhtäältä sekin lienee selvä, että kaikki merkit viittaavat jatkuvaan työn vähenemiseen ja työn ylitarjonnan, työttömyyden kasvuun. Toisaalta työllisyyden kehitys voi olla tässä ennakoitua parempi, mutta myös huonompi. Joka tapauksessa kapitalistinen talousjärjestelmä toimii niin, että vähäisellä työn määrällä pitää syntyä maksimaalinen lisäarvo. Siksi kaikki tehdään kapitalistien etu edellä.

Nykyajassa istuva hallitus on tehnyt monenlaisia kiky-temppuja nojautumalla kansantalouden tilinpidon huijauksiin. Hallitus on hädissään, kun kapitalistit ovat tyytymättömiä voittojensa hitaaseen kasvuun. Siksi kaikki torvet huutavat valhetta talouskasvusta. Se olisi totta vain, jos tuotanto kasvaisi tuottavuutta nopeammin. Silloin talous kasvaisi ihan oikein, työ lisääntyisi ja työttömyys vähenisi. Ne ajat ovat jo menneet. Jatkuvan työn vähenemisen ja turvaverkoista leikkaamisen seurauksena pinnan alla kytee levottomuus, joka uhkaa yhteiskuntarauhaa. Yhteiskuntarauhan säilyttämiseksi hallitukset turvautuvat valheisiin.

Kapitalistinen talousjärjestelmä on tullut tiensä päähän. Ihmisten kiukku ja kapinahenki lisääntyvät siitä huolimatta, että kansa rämpiä syvällä opportunistin suossa. Ihmiset yksissä tuumin luulevat, että nykyinen yksityiseen omistukseen perustuva tuotantotapa on ikuinen, vaikka se tuottaa kaikkialla maailmassa – ja kiihtyvällä vauhdilla! – työttömyyttä, pahoinvointia ja kurjuutta. Ihmiskunnan historiasta kuitenkin tiedetään, että kun joku järjestelmä on muuttunut kehityksen jarruksi, se on aina vaihdettu uuteen.

Kai Kontturi

Kuntavaaleistako Suomi nousuun?

Ei ole kuin muutama ripsenräpsämä kulunut Suomen kansalle jaetusta ilosanomasta. Kuntavaaleissa oli ehdolla n. 30000 henkilöä. Suomen kieli on rikas sanallinen kieli. Ehdokkaat ylittivät itsensä kehuesaansa omaa erinomaisuuttaan. Rohkea, uskalias, toimeen tarttuva kansan hyväntekijä, monessa sopassa keitetty tavallisen ihmisen etujen ajaja jne. jne. jne.

Toreilla ja turuilla tarjottiin soppaa, soittoa ja makkaran grillausta. Muutama Matti Meikäläinen saattoi uskoa kaikkien tarjoilujen tulevan ehdokkaan rahamassista. Valitettavasti monen ehdokkaan makkarat olivat syöjän maksamia. Tarkoitin puoluetukea, jota jokainen veronmaksaja joutuu maksamaan, vaikka ei välittäisi politiikasta tuon tai vaallista.

Olen vastustanut puoluetukea alusta alkaen. Alussa ns. venenamolaiset kirosivat puoluetuen alimpaan mahdolliseen paikkaan. Raha kuitenkin kelpasi rötösherajahahtajille kuin muillekin. Tällä Jämsässä oli muutama hassu tapaus vaalien tiimoilta ja itse vaalituloksessakin oli harvinaista luettavaa. Paikallislehdessä oli isoja koko ehdokasporukan mainoksia. Persujen mainoksessa oli kuitenkin kolme henkilöä ilman kuvaa. Mikä oli syytä, sitä voi vain arvailla. Olisiko ulkonäkö rikkonut kameran, rahasta ei varmaankaan ollut puutetta.

Perussuomalaiset saavat melkoisen tukun euroja puoluetukea. Kaikki raha ei varmaankaan mene lepakotutkimukseen, vaan vaa-

likuluihinkin jää oiva summa. Entäpä jos nämä kolme olisi valittu valtuustoon – lisäkuluja, koska heille olisi pitänyt järjestää paikka sermin taakse valtuustosalin.

Vaalituloksessa Jämsässä hämmästytti kahden ehdokkaan nollatulos. Ehkä ehdokkaaksi pääsulle pitäisi olla edes lievät ennakkoehdot. Se ehkä hieman nostaisi poliitikkojen arvostusta, joka on nykyään siellä alimmalla portaalla.

Äänestysprosentti laskee samaa tahtia poliitikkojen arvostuksen kanssa. Kirjoituksen alussa esitettyyn kysymykseen vastaan: ei Suomi nouse nykyisen hallituksen aikana. Siksi Sipilän hallituksesta pitäisi päästä pian eroon. Ei riitä, että hallitus on tyhmä, se on myös Suomelle vaarallinen. Naton kanssa leikitään sotaleikkijä tarkoituksena Venäjän valloitus. Onko tiedostettu Venäjän ilmoitus ennalta tehtävästä vastaiskusta? Suomen käyttäminen astinlautana Venäjää vastaan tehtävälle hyökkäykselle on enemmän kuin tyhmää.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Miksi demareille ei löydy presidenttiehdokasta

Ollessani nuorena ensimmäisissä työpaikoissani törmäsin sosialidemokraatteihin. Silloin 50-luvulla tehtiin jo gallup-tutkimuksia. Kysyttiin mm., että minkä puolueen valitsisit oman puolueesi jälkeen seuraavaksi? Sosialidemokraatit ilmoittivat poikkeuksetta hyväksyvänsä kokoomuksen. Heidät samaistettiin silloin kokoomukseen eikä syyttä. Tämä rasite on seurannut demareita näihin päiviin saakka.

Ei omaa linjaa eikä omaa ehdokasta

Demarit ovat onnistuneet kahdesti salakuljettamaan työläisten presidentiksi patamustan porvarin, Koiviston ja Ahtisaaren (Manun ja Maran), jotka luotsasivat Suomen uusliberalismiin ja Natoon. Nykypoliittikka ja kaikki ongelmamme kytkeytyvät näiden presidenttien toimiin. Demarit hyväksyvät edelleen tämän politiikan. Miten kukaan voi suostua ehdokkaaksi, jos vaalitaistelussa ei ole esittää järkevää omaa linjaa, koska se vastaa täysin istuvan presidentin näkemystä?

Koiviston kytkennät ja esimerkki

Koivisto oli asevelidemari. Antikommunistisen asenteensa hän peri "äidinmaidossa". Työläistautaan huolimatta "hellahuone" koti oli uskonnollinen, jossa nou-

datettiin sen mukaisia tapoja ja kuria. Puuseppä isä Juho Koivisto oli saanut uskonnollisen herätyksen ja kuului suojeluskuntaan. Äiti Hymni Koivisto oli ompelija ja kanttorin tytär. Mauno palveli ensin vapaaehtoisena Itä-Karjalaan sijoitetussa sammuksyksikössä. Puoli vuotta kestäneen asepalveluksensa jälkeen hän siirtyi Karhumäkeen ja heti syyskuussa 1942 JR35:een.

Joulukuussa 1943 luutnantti Törni sai tehtäväkseen perustaa jääkärikomppanian 1. divisioonankomentajan "iskunyrkiksi", joka koottiin JR35:n ja JR56:n joukoista, johon siirrettiin myös Mauno Koivisto vuoden 1944 tammikuussa. Tulee muistaa, että Törni palveli v. 1941 ja 1945 Hitlerin armeijassa sekä vuodesta 1954 USA:n armeijassa ja kaatui 1965 Vietnamin. Mauno Koiviston viha Neuvostoliittoa kohtaan oli tunnettua ja Törnin porukka antoi sille lisää vauhtia. Ryhmän toimia rajan takana ei paljon tunneta. Valpo

kuitenkin tutki 1948 ilmiäntojoja, joiden mukaan Törni olisi murhannut kaukopartiosta keväällä 1944 useampaan otteeseen venäläisiä sotavankeja. Mitä sotarikoksia siellä tapahtuikin, ei Koivisto ollut tietämätön näistä asioista.

Bernsteinilaisella ei ole Niinistöä poikkeavaa linjaa

Kuvaan sopii, että Koivisto itse luonnehti olevansa Bernsteinilainen sosialidemokraatti. Bernsteinilaiset olivat niitä, jotka vastoin kansainvälisen työväenliikkeen päätöksiä asettuivat imperialististen hallitustensa puolelle ensimmäisessä maailmansodassa. Suomen demarit eivät ole pieniä poikkeuksia lukuunottamatta tästä linjasta poikenneet. Tätä osoittavat Manun ja Maran toimet. Heidät "luotsattiin" presidentiksi, koska tarvittiin keulakuva, joka kykenee "naruttamaan" työläiset hyväksymään EU-jäsenyys, Nato-kytkentä ja uusliberalistinen markkinakapitalismi. Nyt kun tämä kaikki on tehty, ei demareille enää löydy eliitin piiristä sitä "luotsia", joka näkisi tarpeelliseksi uusintaa Manun ja Maran tapaus. He saavat tyytyä Niinistöön tai Lipposeen.

Vanha Seppä
Peräseinäjoki

Vappuna muistutettiin sote-kaappauksen vahingollisuudesta

Hyvät toverit!

Juha Sipilän hallitus vahvisti puoliväliriihessään katastrofaalisen politiikkansa jatkon aina kautensa loppuun saakka. Hallitus on sopinut hallitusohjelmassaan massiivisista neljän miljardin euron säästöistä ja saman suuruisista uudistuksista. Leikkaukset ovat myrkyä tilanteessa, jossa Suomen talous on käytännössä kotimaisen kysynnän varassa.

Sote tulee torpata

Leikkaukset kohdistuvat säännönmukaisesti kaikkein huono-osaisimpiin kuten työttömiin, opiskelijoihin, sairaisiin ja vanhuksiin. Rikkeitä ei näihin Sipilän niin sanottuihin talkoisiin Suomen pelastamiseksi ole kutsuttu mukaan. Kilpailukykysojimus pahentaa tilannetta entisestään, sillä kysyntää leikkaamalla tuhoaan talouden ainoa oljenkorvi.

Hallitus perusteli sote-uudistusta alun perin julkisen talouden säästöillä. Ajatus yksityistämisen avulla saatavista säästöistä oli tietenkin jo alun perin järjenvastainen. Nyt säästöistä ei puhu enää kukaan, vaan keskustelua käydään siitä, kuinka paljon uusi järjestelmä tulee lisäämään kustannuksia. Vaadimme sote-hankkeen perumista ja kunnallisen itsehallinnon säilyttämistä.

Vain köyhiä rangaistaan

Hallitus päätti puoliväliriihessä, ettei 7,2 miljardin euron suuruisiin yritystykkiin kosketakaan päinvastaisista lupauksista huolimatta. Sipilä selitti, ettei yritystuista ollut mahdollista löytää leikattavaa. Yllättävän

Vappua vietettiin perinteiseen tapaan. Järjestettiin yhteisiä muistokäyntejä punasotilaiden muistomerkeille. Vappujuhla ja -marsseja järjestettiin useilla paikkakunnilla. Helsingissä työväenjärjestöjen yhteiseen marssiin Hakaniemestä keskustaan osallistui tunansia marssijoita. Marssin jälkeen kokoontui "Tais-televan työväen vappujuhla" Narinkkatorilla. Kansan äänen järjestöjen puheenvuoron piti Tommi Lievema. Hän arvosteli hallitusta sote-kaappauksen suunnittelusta sekä työttömien ja pienituloisten kurittamisesta. Hän piti vakavana USA:n puuttumista mm. Pohjois-Korean, Venezuelan ja Syyrian asioihin. Oheisen puheenvuoron Tommi käytti myös Kansan äänen tilaisuudessa Hermannin kerholla.

Helsingin kulkue lähti Hakaniemestä kaupungin keskustaan. Kuvassa Kansan äänen järjestöjen tunnuksia.

helposti leikattavaa löytyy kuitenkin työttömiltä, opiskelijoilta tai eläkeläisiltä. Vieläkö löytyy joku, jolle pitää rautalangasta väentää, kenen palveluksessa hallituksemme työskentelee?

Entäpä sitten hallituksen työllisyys- tai asuntopolitiikka? Ylisuuriin vuokriin hallitus vastaa leikkaamalla asumistukea, ei asettamalla rajoituksia ylikorkeisiin vuokriin. Selvitysten mukaan esimerkiksi suuri vuokranantaja VVO voisi alen-
taa kaikkia vuokriaan 500 euroa, ja silti sille jäisi kelvollinen 13 prosentin voittomarginaali. Asumistuen leikkaukset köyhdyttävät pienituloisimpia entisestään, mutta suurten vuokranantajien jättivoitot jätetään ennalleen. Hallitus siis noudattaa johdonmukaisesti valitsemaansa

linjaa eli se rankaisee uhreja ja pal-
kittaa syöjät.

Työllisyyttä hallitus hoitaa kurittamalla ja syyllistämällä työttömiä sekä leikkaamalla työtömyysturva. Työllisyys ei tietenkään tällä tavoin kohene ja hallituksen saavutukset ovat tälläkin saralla nollan arvoisia. Kun talousjärjestelmän ytimeen ei voida kajota, koska se on pyhä ja koskematon, jää keinovalikoimaan jäljelle ainoastaan rumien jälkien peittely.

Julkisen sektorin voisi niin halutessa valjastaa palvelemaan työllisyyttä. Mutta koska uusliberalismin vallitessa julkinen sektori on kiroana, tämä ei ole ajateltavissa oleva vaihtoehto. Tästä ja monesta muusta syystä on välittömänä tavoitteena oltava nykyisen uusli-

beralismin kumoaminen, ja ensi vaiheessa suunnan ottaminen kohti demokraattista kehitystä. Uusliberalismi voidaan kumota vain laajan, edistyksellisten voimien yhteisrintaman avulla.

Hyvät toverit,

Myös kansainvälinen tilanne on heikentynyt viime aikoina. Yhdysvalloissa presidentiksi nousi ääritaan-
tumuksellinen Donald Trump, joka ensi töikseen irtautui kansainvälisistä ilmastotavoitteista. Lisäksi Trump on jo ehtinyt pommittamaan Syyriä ja Afganistania, viimeksi mainittua tavalla, joka täyttää sotarikoksen tunnusmerkit.

Ajatuksemme ovat tänä päivänä myös ystävissämme ja tovereissamme Korean de-

mokraattisessa kansantasavallassa. Yhdysvallat on lähettänyt lentotukialuksen sekä ydinsukellusveneen Korean vesille ja lisäksi alueelle ollaan tuomassa ohjuspuolustusjärjestelmää. Trump uhkasi USA:n hoitavan niin sanotun Pohjois-Korean ongelman vaikka yksin, mikäli Kiinaa ei kiinnosta liittyä mukaan. Venezuelassa levottomuudet ovat lisääntyneet viime aikoina, kun USA:n tukema oikeisto on pyrkinyt horjuttamaan laillista presidentti Nicolás Maduron hallintoa.

Venezuelalla on oikeus valita itse oma tiensä. Pohjois-Korealla on oikeus päättää itse tulevaisuudestaan. Yhdysvalloilla ei ole mitään oikeutta puuttua toisten maiden asioihin sotilaallisella voimalla. Yhdysvallat on sekaantunut 2. maailmansodan jälkeen lukuisten maiden vaaleihin ja kaatanut monia kansojen tukemia hallituksia.

Pohjois-Korea tarvitsee sotilaallista pelotetta vain yhteen tarkoitukseen: torjuakseen imperialismin sotilaallista uhkaa. Pohjois-Korea ei ole uhka maailmanrauhalle, vaan todellinen uhka maailmalle on USA:n imperialistinen sotapolitiikka. On tuettava kansojen itsemääräämisoikeutta ja vastustettava imperialismia entistä pontevammin.

USA ulos Syyriasta! USA ulos Korean niemimaalta! Näpit irti Venezuelasta! Alas Sipilän hallitus! Loppu työttömien kurittamiselle! Katastrofaalinen sote-uudistus on pysäytettävä!

Tommi Lievema

Suomen presidentit työväenluokan ja kommunistien elämässä

"Kuolleista joko hyvää tai ei mitään, paitsi totuus." Muinainkreikkalainen poliitikko ja runoilija Hilon VI vuosisadalla ennen ajanlaskumme alkua.

Murhakustaan maahanpanijaiset 1951, niitä hehkutettiin radiossa koko päivä. Olin silloin kansakoulussa. 13-vuotias suurtaalloinen poika ihmetteli pitojen suureellisuutta. "Koko päivä yhden ukon takia". Elämäntapamaalaisliittolaisen ja koomuslaisen poika ei silloin käsittänyt, että peijaisissa ei ollut kyse yhdestä ukosta vaan porvarillisesta ideologiasta. Mannerheim ansiotui Suomen työväenluokan pyövelinä vuoden 1918 luokkasodassa ja sitä seuranneissa vainoissa. Jos vainot henkilöitäisiin yhteen ihmiseen, niin olisi syytä puhua Mannerheimin vainoista. Neuvostoliiton osalta puhutaan aina Stalinin vainoista, vaik-

ka historian tutkimus antaa niistä aivan toisenlaisen kuvan.

Presidentit Suomessa ovat aina puolustaneet ja puolustavat kapitalistien etuja. Porvarillisessa yhteiskunnassa muu ei ole mahdollista. Pehr Evind Svinhufvud toimi pääministerinä 1930 – 1931 ja tasavallan presidenttinä 1931 – 1937. Tämä "laillisuusperiaatetta" noudattanut kokoomuspoliitikko laati kommunistilait ja passitti niiden perusteella vasemmiston eduskuntaryhmän vankilaan häiritsemästä valmistautumista sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

Porvaristo halusi niin kovasti Suomen itsenäisyyttä, että pyysi vuonna 1917 Venäjän porvarillista väliaikaista hallitusta hajottamaan Suomen vasemmistoenemistöisen eduskunnan. Laillisuusmies Svinhufvud pakeni luokkasodan alussa punaisten valtaamasta

Helsingistä johtamaan Vaasan senaattia, "laillista hallitusta".

Petos ja konnuus porvariston laillisuuden ja itsenäisyyden tunnusmerkkejä

Kekkonen nousi presidentiksi kommunistien tuella. Kansan Uutiset teki Kekkoesta 1970-luvulla kommunistien linja-erimielisyyksien erotuomarin. Kekkonen kannatti Aarne Saaria Taisto Sinisaloa vastaan. Opportunistien voima perustuu liittoon porvariston kanssa. Saarinen käytti ilmaisua "puolueen syömähän" taistelukyvyyn ilmentymänä. Kekkonen poisti hampaan ja kesytti kommunistit tavallisiksi demareiksi.

Kekkonen ajan perua on SKP:n asiakirjoissa lausahdus "ei tätä päivää", jota hän käytti tuomitsaan Sinisalon poliittisia katsomuksia. Kommunistien alistuminen keplaisporvari Kekkonen talutusnuoraan ei ole hänen vikansa. Kommunistit itse halusivat välttämättä päästä "mukaan vaikuttamaan."

Tänä päivänä 25.5.2017 haudatun Mauno Henrik Koiviston ansioita Suomen kapitalistiluokan hyväksi ovat ainakin kommunistien luettelointi Turun satamassa. Luettelon mukaan oli helppo valita sopuisat ahtaajat, jotka eivät vaadi "ylisuuria" palkankorotuksia. Palkkamallit on kaikkien demarien perusominaisuus. Muuten ei jää veroparatiiseihin piiloteltavaa. Presidenttinä Koivisto edisti EU-ratkaisuja ja siksi hän virkaan valittiin.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti, 25.5.2017

Koivisto ja ulkopolitiikan käänteet

Oikeistopiirit rakentavat nyt henkilökulttia Mauno Koiviston ylistämiseksi. Hän oli merkittävä vaikuttaja Suomen itsenäisyyden romuttamiseksi sekä EU:n että Naton kumppanuuden edistäjänä. Koiviston linjan ylistäminen on mennyt jo niin pitkälle, että valtalehden toimittaja väitti Suomen saavuttaneen itsenäisyyden vasta Koiviston tultua presidentiksi. Mielestäni tämä on äärioikeistolaisen törkeä loukkaus ja vihapuhe Suomea, presidenttejä ja sotaveteraaneja kohtaan. Seuraavassa esitän pari käännettä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta Koiviston ollessa johtaja.

Pariisin rauhansopimus

Vuoden 1947 Pariisin rauhansopimus vahvisti välirauhan ja muutti Suomen suunnan pysyvästi. Sopimuksen allekirjoittajina olivat sodan voittajamaat, joita oli kymmeniä. Sopimus on edelleen voimassa, mutta Koiviston johdolla vuonna 1990 sen III osan katsottiin menettäneen merkityksensä. Se koski Suomelle asetettuja rajoituksia aseistukseen ja armeijan kokoon. Tällä yksipuolisella julistuksella avattiin mahdollisuus sittemmin kiihtyneeseen maan militarisointiin. Nyt on esillä n. 10–15 miljardin sotakonehankinnat USA:sta. Valtion velka on yli 110 miljardia ja kasvaa tämän politiikan seurauksena mahdollisesti 10 prosenttia. Sosiaaliturvan ja koulutuksen leikkauksilla tätä hankintaa ei pystytä rahoittamaan.

Pariisin rauhansopimus kielittää YK:n vastaiset ja fasistiset järjestöt, vaikka tämäkin on yritetty kovertaa yllättävältä taholta. Tällaista tulkintaa on esittänyt suojelupoliisin tutkija väitteellään, että fasistijärjestöjen lainvastaisuus liittyy vain ulkoiseen turvallisuuteen (Kalliala, Mari: Radikaali oikeisto – tapaus Pekka Siitoin, kirjassa Simola, Matti – Sirvio, Tuula:

Isänmaan puolesta. Suojelupoliisi 50 vuotta, Jyväskylä 1999, s. 254.) Eri kysymys on, mikä on oikeasti fasistinen järjestö.

YYA-sopimus

Vuoden 1948 Suomen ja Neuvostoliiton välinen sopimus ystävyydestä, yhteistyöstä ja avunannosta oli tavallaan jatkoa rauhansopimukselle. Sen päätarkoitus oli estää sotilaalliset hyökkäykset Neuvostoliiton Suomen alueen kautta. Näinhän oli käynyt, kun ns. jatkosota alkoi saksalaisten pommikoneiden hyökättyä Suomesta Neuvostoliittoon. Suomen ja natsi-Saksan yhteinen hyökkäys "valloitusretkelle" alkoi.

Vuonna 1990 Koivisto saneli valtioneuvoston pöytäkirjaan lausuman, jonka mukaan sopimuksessa oleva viittaus Saksan tai sen liittolaisen hyökkäyksestä Neuvostoliittoon oli menettänyt merkityksensä uusissa oloissa. Koivisto viittasi yleiseen liennytykseen ja Saksan yhdistymiseen. Tosin YYA:ssa puhuttiin Saksasta eikä vain esimerkiksi Länsi-Saksasta, kuten lehdistä on väitetty.

Neuvostoliitto purkautui NKP:n täydellisen rapautumisen

Jatkuu sivulla 19

Koivisto kunnostautui jo nuorena...

Jatkoa sivulta 10

etteivät työnantajat suosineet lakonmurtajademareita.

Demareilla oli tuolloin sotavuotena luotu oma tiedusteluorganisaatio. Työläisten taustoja tarkkailivat myös armeijan ja työnantajien organisaatiot. Näistä kuitenkin demareita pidettiin porvarillisen yhteiskuntajärjestyksen takuumiehinä. Asevelisocialistien ympärille rakentunut juntaorganisaatio kutsui itseään "laillisuuslinjaksi". Työpaikoilta viestitettiin Helsinkiin tilannetie-

toja lähes päivittäin. Satamaraportteissa ilmoitettiin tarkasti ennen kaikkea kuinka monta kommunistia, "laillisuuslinjalaista" ja ei-poliittista työntekijää ja työnjohtajaa oli kussakin satamassa, samoin raportoitiin luottamusmiehen ja työkonttorin hoitajan puoluekanta.

Koiviston ansiot "satamajätäkänä", ministerinä ja presidenttinä olivat myyräntyötä, joka söi pohjaa työväenluokan taistelulta paremman ja oikeudenmukaisemman elämän puolesta.

Juha Kieksi

Méxicon monet kasvot

Matkustin maaliskuun lopussa Meksikon pääkaupungissa järjestettyyn kommunististen ja työväenpuoleiden yhteiseen "Los partidos y una nueva sociedad"-seminaariin. Seminaaripäivien ohessa saimme tilaisuuden tutustua Méxicon kaupungin arkeen ja sen tarjoamiin monipuolisiin kokemuksiin. Majoituimme viiden tähden Fiesta Americanassa, joten ympäristö ei sinällään tarjonnut autenttista näkymää meksikolaiseen elämään. Erään päivän päätteeksi kävimme seminaariväen kanssa kaupungin toisella laidalla ravintolaillallisella ja siellä pääsimme toki nauttimaan meksikolaisista ruuista ja ihastuttavasta livemusiikista. Jäin kuitenkin kaipaamaan rosoisempaa pintaa. Niinpä ilo oli ylimmillään, kun eräs seminaarivieras, paikallinen vanha herrasmies tarjoutui näyttämään meille aitoa Meksikoa. Ilman hänen tietämystään ja kielitaitoaan olisimme tuskin saaneet ympäristöstä yhtä paljoa irti.

Siqueirosin muralista löytyy suurvaltopolitiikan symbolismia.

Kulttuuria kuvallisessa muodossa

Ensimmäiseksi kävimme oppaan ja erään saksalaisen seminaarivieraan kanssa katsomassa David Alfaro Siqueirosin maalaamaa valtavaa seinämaalausta nimeltä "El retrato de la burguesía" ("Porvariston muotokuva"). 93m² kokoinen maalaus on tilattu Meksikon sähkötyöläisten liiton toimesta ja aloitettu vuonna 1939, kun maailma oli poliittisten mullistusten ja sotien riivaama. Muraali on erittäin yksityiskohtainen ja siitä löytyy symboliikkaa, joka on ajankohtainen vielä tänäkin päivänä. Kuvasta saattoi aistia suurvaltopolitiikan, ahneuden ja fasismin aiheuttamat kauheet. Kuten vanha oppaamme, myös Siqueiros itse oli vallankumoustaiteilija ja hänen jouduttuaan vangituksi Josep Renau viimeisteli seinämaalauksen nykyiseen muotoonsa. Sähköliiton tiloista siirryimme bussilla historiallisesti merkittävään Alamedaan ja Diego Riveran museoon, josta löytyy toinen massiivinen murale: "Sueño de una tarde dominical en la Alameda Central" ("Sunnuntai-iltapäivän uni Alamedassa"). Seinämaalaus oli alun perin maalattu vuonna 1947 läheiseen Prado-hotelliin, mutta vuoden 1985 tuhoisa maanjäristys raunioitti paikan ja

maalaus siirrettiin turvaan.

Lähes 16 metriä leveä ja viisi metriä korkea seinämaalaus esittää kollaasin eri aikakausien merkittävimmistä hahmoista kuten Miguel Hidalgosta ja Benito Juárezista koostaen samalla kuvitteellisen aikajanan Meksikon historiasta. Keskellä muraalia on Riveran omakuva hänestä lapsena käsi kädessä feminiinisen luurankohahmon, La Calavera Catrinan kanssa. Catrina edustaa 1910-luvun meksikolaisten osoittamaa ihannointia Euroopan aristokraatteja kohtaan, mitä hahmon luoja José Guadalupe Posada paheksui. Kuvassa Rivera itse haaveilee tulevasta vaimostaan Frida Kahlost, kommunismia tukeneesta merkittävästä meksikolaisesta taiteemaalari. Kahlo eli vivahteikkaan, jopa synkänkin elämän ja hänen tarinansa kiehtoo suuresti.

Riveran museo sijaitsee Alameda-puistossa, jossa etenkin miehillä on tapana käydä pelaamassa shakkia ja vaihtamassa kuulumisia. Puistoa reunustavat myös lukuisat myyntikojut, joissa paikalliset myyvät meksikolaisia käsitöitä ja matkamuistoja. Ostin eräästä kojusta perinteisen hartiahuivin, mutta koska olen kokenut tinkimisen itselleni jotenkin vieraaksi, annoin oppaan hoitaa kaupankäynnin. Tinkiminen on maan tapa, mutta tuntui silti an-

kealta kiskoa hintaa vieläkin alemmas, sillä alun perinkään mikään ei maksanut juuri mitään. Ymmärrän kyllä, että kaikesta huolimatta tinkimättömyys saatetaan kokea työkeinä, joten tällä saralla minulla on vielä opettelemista. Ideaalitalannehan toki olisi, että kaikki saisivat tuottamista palveluista kohtuullisen hinnan ilman ylimääräistä venkslaamista. Säädyllisistä minimipalkoista nyt puhumattakaan.

Jalkautuminen paikallisten keskuuteen

Seuraavana päivänä ajelimme sekä paikallisbussilla että metrobusilla ja päädyimme läheiseen Colonia Guerrero kaupunginosaan. Alueella on huono ja vaarallinen maine, mutta en kokenut oloani turvattomaksi. Näimme yhdessä vaiheessa noin kymmenen poliisiauton saattueen kiitävän ohitsemme sireenit hutaen ja poliisit aseet tanassa, mutta sekin oli vain pikantti lisä päivään - vaikka tietenkään Meksikoa ravistelevassa huumesodassa ja kapitalismin aiheuttamassa rikollisuudessa ei ole mitään ihannoitavaa. Maan entisen presidentin Felipe Calderónin yhdessä Yhdysvaltain kanssa aloittama huumekartellien vastainen sota on vain pahentanut Mek-

Tortillan tekoa Guerreron markkinoilla.

Guerreron kaupunginosa tulvi aitoa meksikolaista tunnelmaa.

Diego Riveran museossa oppaamme kanssa. Kokeiltavana oli myös maalauksessa esiintyvien hahmojen käyttämiä asusteita.

sikon tilannetta.

Järjestelmäkameran kannikelu näkyvästi kaulassa oli jätettävä väliin, joten tyydyin ottamaan kuvia puhelimella. Se oli muutenkin parempi vaihtoehto, sillä Guerreron kaupunginosa oli käytännössä pelkkien paikallisten asuttama. Olisi ollut jokseenkin epäkohteliasta osoitella isolla kameralla tavallisia ihmisiä. Mutta kuvasi sitten millä tahansa, on kuvia ottaessa hyvä kysyä lupa kuvauskohteilta. Osaan espanjaa juuri ja juuri sen verran, että sain vaihdettua muutaman sanan paikallisten kanssa. Yleensä oppaamme hoitikin puhumisen ja tulkki sitten meille englanniksi.

Guerrerossa kävimme valtavan kokoisilla markkinoilla, jossa oli myynnissä kaikkea mahdollista maan ja taivaan välillä. Kaikkialla kojut notkuivat tuoreita hedelmiä ja vihanneksia, ei niin tuoreelta näyttäviä lihatuotteita, lukuisia erilaisia chilejä ja pähkinöitä, vaatteita, kukkia, keittiövälineitä, aikuisviihdettä, elektroniikkaa, piraattifilmejä jne. Olen töissä koulun keittiöllä, joten varsinkin ruokaan ja keittiöön liittyvät kohteet herättivät kiinnostuksen. Maistelimme joitain makupaloja, mutta osasta oli pakko kieltäytyä kohteliaasti ihan elintarviketurvallisuuden nimissä. Moni markkinakoju oli sulkeutumassa juuri kun kävelimme niiden ohitse ja pääsin sopivasti näkemään myös paikko-

jen siivousta. Lihamylyt esimerkiksi pestiin hajusta päätellen kloorilla, joten ihan niin epähygieenistä siellä ei ollut, miltä ensi alkuun suurkeittiötyöläisen silmin vaikutti. Varmasti omakin elimistö tottuisi hiljalleen paikalliseen siisteystasoon ja bakteerikantaan, enkä sillä sano, että Suomessa noudatettava hygieniataso olisi se ainoa oikea tapa toimia. Monesti teemme täällä turhaa työtä, ja kaikenlainen desinfiointi on usein hätävarjelun lioittelua. Monet allergiat ja elintasosairaudet johtunevatkin pelkästään meidän ylettömästä hygienian tavoittelusta.

Pistäytyminen pyhillä paikoilla

Olen koko ikäni ollut kiinnostunut muinaisista kulttuureista; varsinkin Keski- ja Etelä-Amerikan intiaanivilisaatiot ovat lähellä sydäntäni. Yllätys olikin melkoinen, kun seminaarin päätöstä seuranneena päivänä matkakumppanini Tommi Lievema jarrusti minulle tilaisuuden lähteä parin amerikkalaisen sekä paikallisen oppaan kanssa Méxicon kaupungin pohjoispuolella sijaitsevaan Teotihuacániin.

Tämä parituhatta vuotta vanha arkeologinen alue on käsittämättömän laajuinen ja sen tutkimiseen olisi saanut kulumaan vaikka kokonaisen viikon. Koosteena mainit-

Jatkuu sivulla 13

Katolinen messu Guadalupen basilikassa. Kirkko pimeni välillä taustalla pauhanneen ukkosmyrskyn vuoksi ja teki tunnelmasta entistä tiiviimmän.

Méxicon monet kasvot....

Jatkoa sivulta 12

takoon, että muinaisten kansojen asuttama nahuatlankielinen Teotihuacán tarkoittaa paikalle myöhemmin saapuneiden azteekkien mukaan jumalten kaupunkia. Sen tunnetuimmat kohteet ovat Quetzalcoatl in eli sulkakäärmejumalan temppeli, temppeliltä lähtevä muutaman kilometrin pituinen Avenue of the Dead, kadun varrella sijaitseva noin 200 metriä leveä ja yli 60 metriä korkea Auringon pyramidi, sekä Kuolleiden kadun päättävä pienempi Kuun pyramidi.

Kukaan ei tiedä kaupungin todellista alkuperää eikä sen romahdamisen syytä ja tämä tekee paikasta vielä kiehtovamman. Paikalla on myöhemmin asunut tunnettuja intiaaniheimoja kuten tolteekkejä ja azteekkejä. Teotihuacán on nykyään myös Unescon maailmanperintökohde.

Paloin pyramideilla todella pahasti, joten onkin syytä muistuttaa Meksikoon matkaavia runsaasta aurinkorasvan käytöstä ja suojaavasta vaateuksesta. Palovamma tuskin kuitenkaan olivat yhtä pahat, kuin mistä intiaanit joutuivat kärsimään espanjalaisvalloittajien kidutuksessa ja polttaessa heitä aikana. Pyramidiretken päätteeksi oppaamme halusi viedä meidät hiekan toisenlaiseen uskonnolliseen paikkaan. Ajoimme Guadalupeen kylään, jossa pääsimme osallistumaan meksikolaisille erittäin tärkeään katoliseen messuun. En itse ole kovinkaan uskonnollinen ihminen, mutta pakko myöntää, että kokemus oli vaikuttava. Sanoinkuvaamaton yhteenkuuluvuuden tunne valtasi sisimpäni hetkeksi.

Vielä mykistävämpää oli nähdä matkan varrella vuoren rinteillä levittäytyvät slummit, missä asuu enemmän ihmisiä kuin koko Suomessa. Opas kertoi, että ih-

Slummit levittäytyvät Méxicon kaupungin ulkopuolella.

miset ympäri maan ovat saapuneet pääkaupungin liepeille työn perässä eikä kaikille yksinkertaisesti riitä tilaa ja resursseja asua palveluiden äärellä. Sähköt slummeihin on kuumetta vedetty, mutta juokseva vesi puuttuu useimmilta. Tämä on hyvin yleinen ongelma suurkaupungeissa kautta maailman.

Takaisin kaupungin vilinään

Lähtöpäivänä oli vielä runsaasti aikaa kierrellä Meksikon pääkaupunkia. Hyppäsimme bussiin ja ajoimme La Mercedin alueelle, jossa sijaitsee saman niminen suuri katettu markkinapaikka. Markkinoilta löytyi taas kaikkea mahdollista ja kapeilla käytävillä kävi vilkas kuhina. Paikka oli erikoinen monin tavoin, oli kiva kuljeskella ei niin organisoidun infran keskellä ja kokea aito latinalainen elämänmeno. Erilaisten tuoksujen tulviessa nenään taustalla radioista kantautuneet haikat cumbiat sekoittuivat autojen tööttäykseen ja kiivaaseen puheensorinaan. Kiinnitin huomion kojujen myyjiin, jotka olivat hädin tuskin teini-ikäisiä saavuttaneita. Pohdin asiaa pitkään, mutta ilmeisesti Meksikossa on tapana, että koko perheen voimin ollaan työn touhussa, sillä esimerkiksi päivähoitoa lapsille on vai-

kea löytää. Lapset ja nuoret näyttivät muutenkin viihtyvän ihmislinässä eikä asiasta jäänyt mitenkään paha mieli lasten puolesta.

Markkinoilta päällimmäiseksi jäi mieleen mummo, joka myyrttejä mustan magian rituaaleja varten, sekä pressuilla verhottujen myyntipisteiden väleissä kuljellelle noitatorit. Kojujen lomasissa oli myös Santa Muerte, naispuolinen luuranko, jonka merkitys on hieman kaksijakoinen. Meksikossa on palvottu kuolleita kautta aikain, mutta toisaalta Santa Muerten ympärille on kasvanut tiivis voodoo-yhteisö, joka on sortunut viime vuosina myös raakoihin rituaalimurhiin. Katolinen kirkko tuomitsee tämän epävirallisen pyhimyksen rukoilun ja palvelun, mutta kuoleman kulttuuri on juurtunut syvälle meksikolaisiin. Aiemmin mainittu luurankohahmo, La Calavera Catrina on nykyään Kuolleiden päivän tunnetuin ikoni.

La Mercedistä jatkoimme matkaa taksilla Centro Históricoon eli historialliseen keskustaan. Alueen vanhimmat rakennukset on peräisin 1500-luvulta ja osassa näkyy espanjalaisvalloittajien arkkitehtoninen tyyli. Koristeellisia kirkkoja oli useampikin lyhyen kävelymatkan sisällä muistuttamassa Latinalaisen Ame-

Santa Muerte rituaalivälineiden ympäröimänä.

rikan syvästä katolisuudesta. Centron keskustassa sijaitsee jättimäinen keskuskaukio, Zócalo, jota ympäröi kauniit hallinnolliset rakennukset, suuri katedraali sekä näyttävä kansallispalatsi. Poliittisten ja kulttuurilisten tapahtumien keskuspaikkana toimivalle Zócalolle mahtuu kerralla 100 000 ihmistä ja siellä oli tuolloinkin meneillään hallituksen vastainen mielenosoitus.

Paluu todellisuuteen

Silmiinpistäväntä oli kuitenkin Centron luksusputiikkien runsas läsnäolo, lukemattomat turistit ja muu länsimaisuus, joka vei meidät ihan eri maailmaan, kuin mistä olimme

hetki sitten tulleet. Zócalolle johtavan ostosbulevardin varrella ihmisten epätasa-arvoisuus iski vasten kasvoja. Oli sydäntä musertavaa katella apaattisena istuvia kerjäläisiä ns. parempiosaisien ihmisten pyyhäلتässä ohi merkkilaukut heiluen. Vaikkamme kuuluneetkaan näihin kulutushysterian perässä juokseviin turisteihin, tunsin silti piston sisimmässäni. Olisin halunnut antaa kaikki loput pesot kerjäläisille, vaan eipä sillä pelasteta maailmaa. Toki yksittäisiä tapauksia voi koettaa auttaa sen ohikiitävän hetken, mutta suurempaan muutokseen vaaditaan kuitenkin paljon enemmän.

Juuri sillä asialla oli seminaarin, johon saimme osallistua -toiveena yhdenvertainen maailma, jossa kaikilla on oikeus hyvään elämään, oikeus koulutukseen, työpaikkaan, ihmisarvoiseen elintasoon sekä ennen kaikkea onnellisuuteen. Ilman solidaarisuutta ja globaalia yhteistyötä asiamme edistäminen olisi täysin mahdotonta. Olenkin erittäin tyytyväinen Meksikon työväenpuolueeseen heidän järjestäessään kyseisen seminaarin jo 21. kerran sekä kiitollinen Kommunistien liitolle, joka tarjosi tämän ikimuistaisen tilaisuuden päästä osalliseksi tätä kaikkea.

Cilla Heiskanen

Nuoret myyjät kuuluvat markkinoiden ilmeeseen.

Latinalaisessa Amerikassa perheen merkitys ja toisista välittäminen on aivan eri tasolla kuin länsimaiden yksilökeskeisessä yhteiskunnassa.

Luokkaerot kulminoituvat Centro Históricoissa.

Venezuelan perustuslakia säättävä...

Jatkuu sivulla 13

lisäksi nimienkeruuta, jolla todennetaan, että ehdokkaalla on 3 % kannatus oman toimialansa tai vaalipiirinsä rekisteröityjen äänestäjien parissa.

Vuonna 2014 Venezuelassa oli yli 40 000 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Ne ovat 150–400 perheen muodostamia paikallisen neuvostoja. Maassa toimi lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöelinä 778 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valittiin paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuuluivat laajempien projektien rahoi-

tus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaalisiin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Yhteisöneuvostoihin kuuluu valtava joukko ihmisiä Venezuelassa. Niiden jäsenten äänestyskäyttäytymisellä ja ehdokasasettelulla tulee olemaan olennainen merkitys perustuslakia säättävän kokouksen vaalin lopputulokseen sekä uuden perustuslakiluonnoksen sisältöön.

Seuraavia julkisissa tehtävissä toimivia henkilöitä ei hyväksytä ANC:n jäseniksi: Tasavallan presidentti, varapresidentti, ministrit, presidentin sihteerit, kuvernöörit, valtiosihteerit, pääkaupunkiseu-

dun korkeat viranomaiset, kansalliskokouksen varajäsenet, lainsäädäntöneuvostojen jäsenet, pormestarit, valtion yritysten ja itsehallinnollisten laitosten johtajat, neuvottelijat, tuomarit, syyttäjät, oikeusasiamies ja alueelliset puolustusasian-ajajat, tasavallan pääkirjanpitiäjä, oikeuskansleri, palveluksessa olevat sotilaat ja kansallisen vaalineuvoston jäsenet eivät voi osallistua ehdokkaina tähän vaaliin.

Mahdollisuus bolivaarisen vallankumouksen elpymiseen

Presidentti Nicolas Maduron tekemä ehdotus perustuslakia säättävää kokouksesta ja sen käytännön toteutuksesta on kerännyt laajaa tu-

kea Venezuelalla ruohonjuuritason yhteiskunnallisilta liikkeiltä, jotka kokevat aloitteen mahdollisuutena elvyttää bolivaarinen vallankumous.

Useat yhteisöneuvoston organisaatiot, yhteisöneuvostojen aktivistit, intiaaniväestön järjestöt, työläisten hallinnoimat osuuskunnat ja yritykset sekä feministit ja kansalaisliikkeet halusivat siirtää asteittain poliittisen päätöksenteon ja taloudellisen toiminnan Venezuelassa yhteisöjen hallintaan. He halusivat alistaa kaikki hallituksen toimet ja päätökset julkisen tarkastelun alaiseksi. He halusivat edistää kulttuurillista ja poliittista uudelleenkoulutusta synnyttääkseen uusia sosialistisia ja humanistisia arvoja. He tukevat tehtaiden, rakennusten, maa-aluei-

den ja muiden tilojen valtaamista riistäjiltä. He pyrkivät kansanhallintoon ja osallistuvaa demokratiaa toteuttavaan talouteen. He halusivat myös muuttaa valtion toimenkuvan.

Matti Laitinen

Lähteet: Venezuelanalysis: James Suggettin artikkeli 27.12.2015 "Potential Paths out of the Economic Crisis" ja Ryan Mallet-Outtrimin artikkeli 26.5.2017 "Venezuela prepares to select candidates for ANC", Venezuelan bolivaarisen tasavallan ulkoasiainministeriön tiedotteet, Venezuelan perustuslaki sekä kirjoittajan omat artikkelit ja niistä tehdyt johtopäätökset.

Ihmisen sukupuu jälleen uusiksi

Ryhmä evoluutioantropologeja julkaisi 8.6 Nature-lehdessä päätelmänsä siitä, että Marokosta läheltä Marrakeshia löydetty, 300000 vuoden taakse sijoittuvat kallot, raajojen luut, hampaat ja työväliseet kuuluivat nykyihmiselle. Edellistä ikäennätystä pitivät hallussaan 195000 vanhat ihmisluidut Etiopiasta. Löytöjen perusteella erillisiä Homo sapiens -yhdyksuntia eli samanaikaisesti eri puolilla Afrikan mannerta. Marokon ihmisen kallo 300000 vuoden takaa vastaa hyvin nykyihmisen kalloa: terävä leuanärkki, johon kielellä on lihaksia kiinnittyvät, korkea otsa ja suuri (pitkä) pääkoppa, aivot saman kokoiset kuin nykyihmisellä sekä neandertalilaista pienemmät silmäkuopat kertovat puhuvasta ja ajattelevasta nykyihmisestä. (Katsosivu: <http://www.hominides.com/html/actualites/homo-sapiens-300000-ans-maroc-114>)

Ensimmäiset ihmiset (Homo) n. 4 mlj. vuotta sitten

Ihmisen lähin sukulainen eläinkunnassa on simpanssi (bonobo), josta kehityslinjat ovat eronneet n. 6.5 miljoonaa vuotta sitten. Ihmisen sukuhaaraan arvellaan kuuluneen kenianihmisapinan (Ardipithecus, 5,5 – 4,5 mlj. v.) ja ns. etelä-apanoiden (Australopithecus 5,1 – 4,1 mlj. v.) sukujen lajeihin. Kenian-esi-ihminen (Kenyanthropus platyops) on noin 3,5 miljoonaa vuoden ikäinen laji, jonka ilmeinen seuraaja on ihmismuotoon ensimmäinen laji turkananihminen (Homo rudolfensis) 2,3 mlj. vuotta sitten. Hyvin tunnettu käteväihminen (Homo habilis) eli 1,9 – 1,5 mlj. vuotta sitten. Homosukuun kuuluneita lajeja on löydetty ainakin kahdeksan, viimeksi vuonna 2013 pienikokoinen todennäköisesti noin 335 000 – 236 000-vuotta sitten Etelä-Afrikan luolissa elänyt Homo naledi. Näistä ainakin neandertalinihminen ja siperialainen denisovanihminen ovat myös ("uudelleen") risteytyneet nykyihmisen kanssa. Kehitysmallia kutsutaan mix&match-evoluutioksi. Se malli ei istu kovin pienipiirteiseen, esimerkiksi käyttäytymismallien geneetti-

seen evoluutioon.

Jo ardipthecukset ja australopithecukset ovat eläneet laumoissa, joissa yksilöt olivat erittäin riippuvaisia toisistaan. Lauma on pitänyt huolta paitsi pennuista myös esimerkiksi loukkaantuneista ja sairaita lauman jäsenistä. Muulla tavalla ei ole selitettävissä, että ihmisellä tapahtunut sialiniimutaatio (Ajit Varki 1998) on muuttanut ihmisen evoluution suuntaa.

Sialiniimutaatio

Sialiniimutaation katsotaan pääsääntöisesti valloilleen ihmisen aivojen kasvun. Se on poistanut erään solujen ulkopintojen kemikaalin, joka on muilla eläimillä aivoissa haitallinen, mutta lihas- ja luukudoksissa takaa niille noin nelinkertaisen lujuuden, ja siten nelinkertaiset voimat kuin ilman sitä. Sialiniinilla (sialic acid) on luultavasti estävä vaikutus glia-solujen kasvuun, jotka säätelevät neuronien toimintaa oppimisessa. Ihmisen aivoista se lähes puuttuu. Ihmisen aivoissa onkin gliasolujen myeliiniä noin puolet, kun simpanssilla sitä on muutama prosentti. Aivojen "lisäkasvu" koostuu siitä. Myeliini on ehdollistumisen sääntelijä.

Ruotsinvirolainen Svante Pää-

bo saksalaisesta Max Planck -instituutista on osoittanut, että se puuttui myös neandertalin ihmiseltä. Aivan varmasti vastaavanlaisia sialiniimutaatioita on tapahtunut muillakin nisäkkäillä kymmenien vuosimiljoonien saatossa, mutta ne ovat karsiutuneet ilman sopivanlaisia yhteisöä/ yhteiskuntaa!

Luonnontieteellisesti perustava merkitys on I.P. Pavlovin ehdollistumisteoriolla (1904, 1927) ja psykologisesti L.S. Vygotskin kielellisellä ajatteluteoriolla (jossa kielen ja ajattelun pohjalla ja veturina on työn ja aineellisten työkalujen kehitys).

Ihminen ja nykyihminen ilmaantuivat kuin tyhjästä

Nykyihminen ilmaantui maailmaan kuin taikaskusta varsin uudentyyppisenä olentona. Kansan äänen numerossa 4/2008 kirjoitimme ja arvostelimme Halosen nimittämän "Suomen ulkomaisen akateemikon tuotantoa Reijo Katajarannan artikkelissa "Jared Diamond ei pitkälle puusta pääse": Marxilaisuus kieltää koko käsityksen ihmisen perusluonteesta ja selittää kaiken käyttäytymisen ihmisen yhteiskunnallisten vuorovaikutussuhteiden kautta. Ihminen ei ole ihminen, ellei hän ole kasvanut yhteiskunnassa, vaan

lähinnä harvinaisen avuton "monivammainen simpanssi". Diamondin osalta näyttää siltä, että hän on liittynyt ihmisen perusluonteeseen koko sen amerikkalaisen maailman, mikä häntä ympäröi."

Artikkelissa arvostellaan Diamondin hikistä ja turhaa yritystä selittää laadullinen harppaus kehityksessä puhtaasti geenievoluutiolla ilman yhteiskuntaa ja ilman pavloviaista ehdollistumista, yhteiskunnallisten ilmiöiden kuten kielen biologista materiaaliopijaa. Uudet tulokset osoittavat, että harppaus on ollut oletettua suurempi ja huomattavasti lyhemmässä ajassa.

Ajit Varkin toinen löytö

Hankitut ominaisuudet syrjäyttävät evoluutiosta geneettisiä ominaisuuksia myös immuniteetin puolella. Ajit Varki esitti v. 2013 uusia tuloksia kadonneista geneeistä ihmistymisen selittäjinä, tällä kertaa immunimekanismin puolelta. Sellaiset merkitsevät aina myös geneettisten ominaisuuksien katoamista hankittujen tai oikeammin sanoen hankittavien tieltä. New scientist 6/2013 tiedelehdessä hän kysyy: "Syntykö ihmisyyden kaikkien ruttoepidemioiden äitiin liittyen?" Noin 100000 vuotta sitten ihmiskunta oli sukupuuton partaalla. Rajoittuen Afrikkaan väkilukumme oli pudonnut alle 10000:n. Uudet geneettiset todisteet osoittavat, että yksi väestöpullonkaulan aiheuttava tekijä oli tuhoisa bakteerikulkutauti. Bakteerit hyödynsivät immuunijärjestelmän geenejä kääntäen ne meitä vastaan. Ratkaisu oli yksinkertainen: päästä eroon kyseisistä harhauttajageeneistä. Tässä yhteydessä ihminen menetti kyvyn hyödyntää pilaantunutta lihaa ainakaan

kypsentämättä sitä huolellisesti, mikä muita eläimiä ei juurikaan näytä haittaavan.

Kulttuuri syrjäyttää luontoa.

Varki tutki kahta geenä nimeltään Siglec-13 ja Siglec-17. Molemmat koodaavat proteiineja, jotka liittyvät immuunisysteemin kontrolliin auttaen päättämään, milloin immuunisysteemi käy hyökkäykseen. Varki havaitsi, että molemmat ovat aktiivisia simpanssilla, mutta eivät ihmisellä. Miksi sitten piti päästä eroon hyödyllisistä immuunigeeneistä? Varki havaitsi, että kaksi vaarallista bakteeria Escherichia coli K1 ja B-ryhmän streptokokit saattoivat tarttua niihin. Nämä ovat tappavia erityisesti vastasyntyneille. Geneettinen data osoittaa, että nämä geenit sammutettiin aikana 440000 – 270000 vuotta sitten, ennen kuin neandertalin ja denisovan serkkumme erosivat nykyihmisistä. (Tuo on kyllä liian myöhäinen ajankohta; toisaalta tiedämme nyt myös, että se ero ei ollut aivan ehdotonta.)

Tietääkseni ensi kertaa tuli todistetuksi ilmiö geenideterministien ja oppivien järjestelmien vuorovaikutuksesta evoluutiosta, että taudinaiheuttajat voivat evoluutiota geneettisesti käyttämään hyväkseen immuunigeenejä sen sijaan, että nämä menestyksellisesti torjuisivat ne. Tämä kannattaa muistaa myös käyttäytymismuotojen evoluution tutkimuksessa: Ehdollistumismekanismi on suorastaan räätälöitynyt käyttämään hyväkseen vihollis- ja saaliseläinten ehdottomia refleksiä, kun se erottaa toiminnassa kaiken lainalaisesti toistuvan satunnaisesta ja ainutkertaisesta.

Risto Koivula

Yhteisrintama proletariaatin luokkataistelun muotona (2)

SKDL:n kokemus

Sodan jälkeen kommunistien piirissä kansanrintamakokemuksen innoittamana synnyttiin ajatus perustaa Suomen Kansan demokraattinen Liitto puolustamaan rauhaa, demokratiaa ja hyvinvointia. Perustamisjulistuksessa tuotiin esiin, että SKDL yhdistää kaikki taantumusta ja fasismia vastustavat voimat ja muistutettiin, että jo ennen SKDL:n perustamista yhteisen rintaman ajatus on elänyt kansamme edistyksellisten aineiden mielissä. Sosialidemokraattien piirissä oli voimia, jotka puolustivat rauhaa ja halusivat yhteistyötä Neuvostoliiton kanssa ym. SKDL:n perusajatus oli demokratian ja rauhan sekä ihmisten taloudellisten ja sosiaalisten etujen turvaaminen. SKDL:n ideana oli, että puolueitakin laajemmilla voimilla on näistä asioista yhteiset näkemykset ja tavoitteet ja siksi todettiin, että "Puolueväri ei saa olla esteenä demokraattisten voimien yhteenliittymiselle, eikä demokraattinen rintama puolestaan voi sitoa eri kansanluokkien käsiä". Näin tapahtui ja SKDL:ään siirtyi laaja kirjo työkan- saan edustavia voimia mm. 200 sosialidemokraattista yhdistystä. SKDL:n tehtäväkenttään kuului mm. ulkopoliittikaan ja toimeentuloon liittyvien kysymysten kehittäminen, mutta eivät suoraan sosialismin rakentamisen kysymykset. SKDL ei ottanut ohjelmaansa sosialismia, koska silloin se olisi muuttanut laajan kansanrintaman luonnetta ideologisen puolueen suuntaan ja siitä olisi tullut järjestöä repivä tekijä.

Keskustelu kansaa edustavan uskottavan vaihtoehdon rakentamiseksi hallituksen kovalle uusliberalismille on voimistunut tänä päivänä. Tällaisella rintamapolitiikalla on työväenliikkeessä pitkä perinne. Työväenliikkeen hajanaisuus ja teoreettinen jälkeennäisyys on katkaissut yhteyden tähän käytäntöön. SKP:n ylimääräinen edustajakokous totesi keuhällä 1970: "SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopoleja ja poliittista taantumusta vastaan työväestöjen demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi". Kysymme nyt, että miksi sodan jälkeen teoreettisesti valvetuneet kommunistit rakensivat SKDL:n joukkoliik- keeksi, mutta rintamapolitiikka ei kelpaa nykyisille kommunisteille. Tässä kaksiosaisessa artikkelissa perustelemme rintamapolitiikan välttämättömyyttä historian ja teorian näkökulmasta (KÄ/toim., osa 2).

Vielä kommunistien päälinjasta

Sodan jälkeen kommunistiset ja työväenpuolueet kehittivät yhteisrintamataktiikkaa, joka perustui kansainväliseen kokemukseen. SKP:n ylimääräinen 15. edustajakokous muotoili SKP:n poliittisen päälinjan seuraavasti: "SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopoleja ja poliittista taantumusta vastaan työväestöjen demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi". Leninin asettamuksen mukaan kommunistisessa liikkeessä yhdistyvät johdonmukainen uskollisuus periaatteille ja taktiikan joustavuus. Tämä periaatteiden pysyvyys ja taktiikan joustavuus ilmenee tässä puolueen päälinjassa. SKP määritteli lopulliseksi päämääräkseen sosialismin ja luokkattoman yhteiskunnan luomisen. Sosialistisen yhteiskunnan luominen kattaa maailmanmittassa kuitenkin kokonaisen aikakauden, jossa on useita historiallisia vaiheita ja jaksoja. Sen vuoksi kommunistiset puolueet ovat katsoneet, että strategisen päämäärän (socialismi) toteuttamiseksi tulee olla taktiset välitavoitteet. Päälinja yhdis-

tää toisiinsa nykyhetken, välitavoitteen ja lopullisen päämäärän. Vaikka Suomen kommunistinen liike on monien muiden puolueiden tapaan kokenut voimakkaan kriisekehityksen, voidaan nähdä, että ylimääräisessä edustajakokouksessa muotoiltu päälinja oli oikea. Huolimatta suurista muutoksista ei maailmassa ole tapahtunut mitään sellaista, joka muuttaisi ratkaisevasti tätä arviota.

Kommunistit ja SKDL

Vielä vuonna 1967 SKP otti kantaa SKDL:n suhteen seuraavasti: "Yhteiskunnan vallankumoukselliseen muuttamiseen sosialistiseksi tarvitaan myös Suomessa marxilais-leniniläistä työväenpuoluetta SKP:ta. Sen lisäksi juuri nykyoloissa on välttämätöntä kehittää SKDL:oa laajana yhteistoimintajärjestönä." SKDL:n merkitystä maamme politiikassa ei voi ylikorostaa. Parhaimmillaan sillä oli 51 kansanedustajaa ja sen ansiosta kansainvälisen työväenliikkeen voima ja saavutukset tuotiin Suomen politiikkaan ja realisoitiin hyvinvoinnin kehittämisenä.

Tänään näyttää siltä, että kommunistien piirissä ei ymmärretä eikä tunneta tätä yhteisrintamataktiikkaa. Se on tänään välttämätön, koska yksikään puo-

lue ei voi kerätä yksin sellaista voimaa, joka kaataa nykyhallituksen politiikan. Tulee muistaa, että sodan jälkeen meillä oli kasapäin valistuneita ja kokeneita kommunisteja, ja he osasivat valita yhteisrintamataktiikan.

Politiikan ympäristö muuttuu

Tänään puhumme "uusliberalismin vastaisen kansanrintaman" välttämättömyydestä. Mikä tässä on uutta entiseen nähden? Marxilainen yhteiskuntatiede katsoo, että koskaan ei tule kahta samanlaista aikaa. Päälinjaan sisältyvän taktiikan merkitys ei ole miksiäkään muuttunut, mutta sen toteuttamisen ympäristössä, muodossa ja tavoitteissa on tapahtunut muutoksia.

Alussa päätavoite oli yhteistyössä torjua fasismia ja puolustaa rauhaa. Sodan aikana Euroopassa yhteisrintama syntyi monissa maissa jopa aseelliseksi liikkeeksi torjumaan saksalaisia miehittäjiä. Kansandemokratisissa yhteisrintaman pohjalta syntyivät sosialistiset yhteisrintamapuolueet yhdessä kehittämään sosialismia. Sodan jälkeen elettiin keynesiläistä kapitalismin sääteilypolitiikan aikaa. SKDL:n tavoite oli tämän de-

mokraattisen vaiheen kehittäminen, vahvistaminen ja tulonjaon kehittäminen sellaiseksi, joka teki oikeutta myös tavalliselle ihmiselle.

Rauhanomaisen rinnakkainolon periaate hyväksyttiin kansainvälisessä politiikassa kommunistisen- ja työväenliikkeen piirissä kapitalismin ja sosialismin keskinäisen yhteistyön muotona aikakaudella, jolloin kapitalistisia ja sosialistisia valtioita toimi rinnakkain. Sen mukaan sosialismi esimerkiksi poliittisella voimallaan pyrki vakuuttamaan kansat sosialismin paremmuudesta ja siirtymään rauhanomaista tietä sosialistiseen järjestelmään. Tämä aika ja tilanne on nyt muuttunut.

Uusliberalismin vastainen kansanrintama

Sodanjälkeisestä demokratiavaiheesta huolimatta eivät kapitalismin sisäiset lainalaisuudet miksiäkään muuttuneet ja 70-luvulla kapitalismin kriisikaudet palasivat takaisin. Silloin vallassa olleet reformistisen vasemiston ja maltillisten porvarien hallitukset asetettiin vastuullisiksi näistä kapitalismin uusista talouskriiseistä. Ihmiset äänestivät mm. Euroopassa valtaan Reaganin ja Thatcherin uusliberalismin, jota EU toteuttaa. Kovan poliittisen paineen alla perinteiset työväenpuolueet hyväksyivät asemansa säilyttämiseksi EU-politiikan, jonka raameissa yhteiskuntaa nyt ohjataan. Silloin tapahtui selkeä vallankumous. Demokraattisemman kapitalis-

Jatkuu sivulla 17

Trumpin hallinto on vastuussa Korean niemimaan kärjistyneestä tilanteesta

Vierailin huhtikuussa 2017 Korean demokraattisessa kansantasavallassa (KDKT) presidentti Kim Il Sungin syntymän 105-vuotisjuhlassuissa. Sitten edellisen käyntini vuonna 2014 maa oli saavuttanut valtavasti edistystä. Pääkaupunkiin Pjongjangiin oli rakennettu kokonaisia uusia kaupunginosia pilvenpiirtäjiineen. Myös lähes koko rakennuskanta oli korjattu ja maalattu sitten viime näkemän. Hotelleja ja julkisia rakennuksia oli uudistettu. Korealaiset kertoivatkin, että kun aikaisemmin sanottiin joka vuosi tapahtuvan edistystä, nyt edistystä tapahtuu joka minuutti. Kaikki tämä edistys sosiaalisen rakentamisessa on tapahtunut ankan ulkopuolisen paineen vallitessa.

Sotilaallinen tilanne Korean niemimaalla on hyvin vaikea. Jatkuvan imperialistisen painostuksen vuoksi KDKT joutuu panostamaan paljon itsepuolustukseen. USA on uhannut hyökätä Koreaan vaikka yksin. Tässä Donald Trump toistaa presidentti George W. Bushin tekemiä virheitä. Bush nimesi KDKT:n osaksi pahan akselia yhdessä Irakin ja Iranin kanssa ja uhkasi kukistaa KDKT:n sosialistisen hallinnon tarvittaessa vaikka ydinasein. Ilman tätä Bushin öykkärointiä KDKT ei koskaan olisi ryhtynyt kehittämään omaa ydinasetta. Ajoihan presidentti Kim Il Sung voimakkaasti ydinasetonta Korean niemimaata.

Puheillaan Trump kärjistää tilannetta entisestään. Minulla oli mahdollisuus keskustella KDKT:n korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean puheenjohtajan Kim Jong Namin sekä korkeakouluministerin Tae Hyok Choilin kanssa.

Rauhan säilyttäminen on tärkeintä

Keskusteluissa tuli selväksi, että KDKT ei jätä vastaamatta USA:n hyökkäykseen eikä sulje pois mahdollisuutta torjua USA:n iskua ennakolta. Kaikkein tärkeintä sosialismin rakentamisessa on kuitenkin rauhan säilyttäminen Korean niemimaalla. KDKT ei myöskään koskaan hyökkäisi eteläkorealaisia maanmiehiään vastaan. Ratkaisun avain on Yhdysvalloilla, jonka pitäisi suosua rauhansopimukseen USA:n ja KDKT:n välillä.

Korean sodan peruja maiden välillä on vain aseleposopimus. KDKT kehittää sotilaallista voimaansa vain puolustusta varten. KDKT ei uhkaa ketään eikä sillä luonnollisestikaan ole laajentumishaluja. Puheenjohtaja Kim Jong Unin 7. puoluekokouksessa vahvistaman periaatteen mukaisesti Koreoiden

Kuva: Rodong Sinmun sivusto

Imperialistivallat katsovat, että Pohjois-Korealla ei saisi olla omaa puolustusta, jolla vastata niiden sotilaalliseen iskuun, mm. kehittyneitä ohjus- ja ydinasetekniikkaa. Voimme kysyä, miksi tämä sallitaan Pakistanille, Intialle ja Israelille. Päinvastoin kuin Israel Pohjois-Korea ei ole hyökännyt ketään vastaan. Asia lieneekin niin päin, että länsivallat haluavat turvata hyökkäyspotentiaalinsa Pohjois-Koreaan nähden ilman hyökkäyksestä seuraavaa tuhoisaa vasta-iskua. Kuvassa johtaja Kim Jong Un seuraa sotilashenkilöiden seurassa ilmapuolustukseen kehitettyä ohjusjärjestelmän onnistunutta testausta.

jälleenyhdistäminen tulee toteuttaa presidentti Kim Il Sungin linjaaman kolmen peruskirjan mukaisesti. Keskeisenä tavoitteena jälleenyhdistämiselle on riippumattomuus ja ehdoton rauhanomaisuus. Korealaiset myös korostavat, että kahden ydinasevaltion välillä ei koskaan ole käyty sotia. Ydinaseiden kehittäminen näin olleen lisää vakautta Korean niemimaalla ja mahdollistaa

KDKT:lle kehittää sosialistista järjestelmäänsä niin kuin kansa itse katsoo parhaaksi.

Tilanne on kuitenkin kireä Korean niemimaalla ja Etelä-Korean hallitus tekee jatkuvia provokaatioita KDKT:n suuntaan mm. lähettämällä KDKT:n hallitusta mustamaalavia lentolehtisiä pohjoisen puolelle. Kaikki ymmärtävät, että tällai-

ssissa provokaatioissa piilee sodan vaara, kun liipasinsormet ovat herässä puolin ja toisin.

USA hyötyy kireästä tilanteesta

Korean tilannetta ei voi erottaa Koillis-Aasian geopolittisesta tilanteesta. USA:n keskeinen tavoite on padota Kiinan vaikutusvallan kasvua. Tähän tavoitteeseen sopii hyvin Korean niemimaan kireä tilanne. USA:n sotilastukikohdat sekä Japanissa että Etelä-Koreassa ovat hyvin epäsuosittuja kansan keskuudessa. Niiden olemassaoloa voidaan perustella vain kuvitellulla Pohjois-Korean uhkalla.

Jos tilanne Korean niemimaalla normalisoituisi, yhdysvaltalaiset joutuisivat todennäköisesti lähtemään Korean niemimaalta. Tämä olisi valtava takaisku yhdysvaltalaisille. Tämän vuoksi heidän intresseissään on lietsoa epävakautta alueelle. Hyvä konkreettinen esimerkki tästä on ohjuspuolustusjärjestelmän rakentaminen Etelä-Koreaan. Etelä-Korean kansa vastustaa tätä kiivaasti samoin kuin Kiina ja Venäjä. Pohjois-Korean uhan varjolla tämä on kuitenkin ollut mahdollista, vaikka järjestelmä onkin suunnattu ensisijaisesti Kiinaa vastaan.

**Juha Kieksi
Suomi-Korea-Seuran sihteeri**

Pohjois-Korea-kortti

Teknofuturisti Elina Hiltunen kirjoittaa Hello Barbie -nuksesta, joka keinokeinoilynykverkkoon yhdistettynä ymmärtää puhetta ja vastaa kysymyksiin (Mikrobitti 3/2017). Nukke myös kyselee lapselta ja oppii lapsesta lisää. Sitten seuraa jymypaukku, joka ei olisi tullut mielikuvituksestomaan mieleeni. "Mitä jos joku hakeroisi nukan ja vaihtaisi vastaukset lapsen kysymyksiin? Pohjoiskorealaista ideologiaa tuputtava nukke on pelottava ajatus."

Kuva: Heikki Mämmikö

Pohjois-Korea herättää suurta mielenkiintoa oman sosialistisen järjestelmänsä vuoksi. Meillä Suomi-Korea-Seura tekee maata tunnetuksi. Imperialistivaltujen pyrkimys on maan eristäminen, jossa ne eivät kuitenkaan täysin onnistu. Kuva "Maailma kylässä" -tapahtumasta.

Olen viime vuosina huomannut, että Pohjois-Korea-kortti tempaistuaan helposti esiin Ylen ohjelmissa muun muassa Uutisvuodossa, Helsingin Sanomissa, sensaatiolehdissä kuten Ilta-Sanomien ja Iltalehti sekä muualla mediassa. Esimerkiksi: "Pohjois-Korean ihmiset yrittävät elää arkeaan hirmuvallan alla. Yhdysvaltalainen uutistoimisto Associated Press on tehnyt harvinaislaatuksella poikkeusluvalla kuvausmatkan diktatuurissa elävään maahan. Vaikka kuvausmatka olikin tarkkaan rajattu ja valvottu, kertovat pysäyttävät otokset omaa tarinaansa elämästä Kim Jong-unin rautaisen otteen alla." (MSN uutiset 15.3.2017).

set 15.3.2017).

Uusi kokurkirja

Varmaa ei ole mikään, mutta uusi infopommi räjähti Suomessa aprillipäivänä tai piti räjähtää (HS 29.3.2017). Nimimerkin Bandi (Tullikarpänen) novellikokoelma Syytös ilmestyi 2014 Etelä-Koreassa ja nyt 20 muussa maassa. Käsikirjoitetut paperit salakuljetettiin Kim Il Sungin muistelmien välissä Pohjois-Koreasta Kiinaan kuten kerrotaan. Kirja on vain pieni hippu totalitaarisen maan kauhuista.

Onko tarina tosi? Kustantaja S&S:n kustannuspäällikkö Mirjam Ilvas sanoo: "Täysin varma ei

tietenkään voi olla", mutta perustele todella vastaansanomattomasti: "Mutta tässä on nähty paljon vaivaa ja mukana on kunniallisia kustantamoja ympäri maailmaa, joten ei tämä ole mikään tuulesta temmattu juttu." Voiko enää luotettavammin todistaa kirjan totuutta?

Länsimedian uutisankat

Näin länsimedia mokasi: viisi hullua uutisankkaa Pohjois-Koreasta, jotka saivat mediassa varsin paljon palstatilaa. Sosialismin viimeinen linna kehoitettiin toimittajien mielikuvitusta usein ylikierroksille. Seuraava lista paljastaa värikkäimmät uutisankat, jotka on kumottu. Kirjoittaja **Jukka-Pekka Heikkilä** tutkii yrittäjyyttä Aalto-yliopiston kauppa- ja korkeakoulussa ja opettaa myös Pohjois-Koreassa.

Pakollinen hiustyyli

Asuessani Pjongjangissa keväällä 2014 ystävät alkoivat kysellä Facebookissa, oliko minulla jo uusi, viralistien linjausten mukainen hiustyyli. Viestejä alkoi tulla lisää ja ymmälläni vilkaisin uutisia. BBC:n uutisessa todettiin, että kaikilla pohjoiskorealaisilla miehillä pitää olla maan johtajan hiustyyli. Asia korjattiin, kun lähteeksi huomattiin Yhdysvaltojen sponsoroima Radio Free Asia. Myös Helsingin Sanomat lähti mukaan tähän leikkiin. Tarinassa on mukana ripaus totta. Maassa on eri arvioita riippuen 18–26 hiustyyliä, joista kansalainen saa hiustyyliinsä valita. Kyseistä hiustyyliä en tosin vuoden 2014 loppuun mennessä ole Pjongjangissa nähnyt, ja jo aiemmin tieto todettiin uutisankaksi.

Teloitettu rokkari

Vuonna 2013 eri uutisvuustot uutisoi-

soivat Kim Jong-unin ex-tyttöystävän Hyon Song-Wolin teloituksesta. Hän lauloi maan ainoassa rokkibändissä Moranbong Bandissa, joka soittaa muun muassa Rocky-elokuvassa soivien kappaleiden covereita. Teloituksen syyksi epäiltiin mustasukkaisuusdraamaa ja aikuisviitteeseen sotkeutumista. Lähteenä käytettiin eteläkorealaista sanomalehteä Chosun Ilboa, jolla on tiiviit yhteydet Etelä-Korean tiedustelupalveluun. Pohjois-Korea toimitti vastineensa noin vuosi uutisoinnin jälkeen ja näytti kuinka länsimediasa tuhmuuksista teloitettu laulaja esiintyi Pohjois-Korean televisiossa täysissä sielun ja ruumiin voimissa.

Koirille syötetty setä

Vuoden 2013 poliittisesti merkittävän tapahtuma oli Kim Jong-Unin sedän ja suojelijan Jang Song Thaekin teloitus. Kyseessä oli historiallisesti erittäin kova julkinen valtataistelu maassa, jossa vallankäyttäjät yleensä toimivat suljettujen ovien takana. Tapahtuma veti toimittajien huomiota puoleensa ja ei epäaikaakaan, kun monella uutisvuustolla setä oli syötetty 120 koiralle. Tieto osoitautui myöhemmin vääräksi, kun lähteeksi paljastui kiinalainen satiiri. Jälkipyykinä Washington Post kirjoitti erinomaisen artikkelin uutisoinnin vaikeudesta ja lähdekritiikin tärkeydestä.

Lavastetut metropysäkit

Pjongjangiin liittyvistä huhuista tunnetuimpia on se, että metrosa on vain kaksi pysäkkiä. Tämän urbaanilegendaan mukaan muut pysäkit ovat olemassa ainoastaan kartalla ja matkustajat näyttelevät turisteille. Tämä ei pidä paikkaansa. Olen itse ollut aamuruuhkassa turistien kanssa samaan aikaan, ja paikallisten kolea arki oli kaukana näyttelimestä. Lisäksi turisteilla on nykyään pääsy metron muille pysäkeille.

Aurinkoon laskeutunut astronautti

Samasta huhumyllystä on myös uutinen, jossa pohjoiskorealainen uutisankkuri raportoi korealaisen astronautin laskeutuneen aurinkoon. Uskottavaksi lähteeksi paljastui länsimaalainen satiiriuutistoimisto Waterford Whisper News. Kyseinen uutisankka sai kuitenkin miljoonia klikkejä ja paljon näkyvyyttä.

Jukka-Pekka Heikkilän huomautus

Pohjoiskorealaiset eivät ole niin aivopestyjä kuin lännessä luullaan. Kansallismielisyys on maassa uskomattoman vahvaa, mutta paikalliset eivät silti ole aivopestyjä laumarobotteja.

Tiedän kokemuksesta, että korealaiset ovat erittäin tunteellisia ja ajattelevat yksilöinä. Samaa mieltä ovat maan sisällä asuneet diplomaatit ja akateemikot. Helsingin Sanomat on ottanut kantaa aiheeseen ja todennut, että aiheesta tulee varsin usein uutisankkoja. Tämä tapahtui viimeksi syyskuun 2014, kun Kim Jong-un oli viikkoja poissa julkisuudesta, jolloin aiheesta kertyi mittava kokoelma teorioita. Mediabingo lähtee herkästi käyntiin ja ruokkii itse itseään, joten niin lukijan kuin toimittajan kannattaa olla tarkkana Pohjois-Koreaan liittyvien juttujen kanssa.

Suomi-Korea-seuran mukaan

Korean demokraattinen kansantasavalta ei tavallisesti viitsi ryhtyä oikomaan mielikuvituksellisia juttuja. Jos media julkaisee oikaisun, niin se on lehdistä hyvin pienellä jossain huomaamattomassa paikassa. Oikaisu ei juuri kukaan huomaa tai ei viitsi lukea. Siksi on paras käyttää omia aivojaan ja epäillä ihmejuttuja ja KDKT:sta.

**Hannu Kautto
Tekniikan lisensiaatti**

Suomen työväen vallankumous 1918 (3): Suurlakko lopetettiin - vallankumouksellinen kriisi kypsyi

Vallankumouksellinen keskusneuvosto sai maan kaikilta kolkilta puhelimitse ja lennättämistä tietoja, jotka osoittivat, että vallankumouksen aalto kohosi yhä korkeammalle ja että työväestö oli kaikkialla tilanteen isäntänä ja täynnä taisteluintoa. Kajaanista lakkokomitea ilmoitti, että virkakoneisto oli komitean valvonnassa ja kaikki oli rauhallista. Tornion vallankumoukskomitea ilmoitti, että valta oli työväen käsissä ja että oli ryhdytty toimiin elintarvikeongelman ratkaisemiseksi. Mikkelissä työväki miehitti poliisihallinnon sekä lennätin- ja puhelinaseman ja pakotti kuvernöörin noudattamaan väestön vaatimuksia.

Sellaisen tilanteen vallitessa levisikin tieto, että Vallankumouksellinen keskusneuvosto oli päättänyt (18. marraskuuta 1917) lopettaa lakon. Työväestöstä se tuntui aluksi uskottomalta ja hirvittävältä. Siihen ei uskottu. Paikoin lakon lopettamista koskevaa sähköä pidettiin provokaationa. Tampereella työläiset luulivat porvariston lahjomiksi kavaltajiksi komiteansa jäseniä, jotka ilmoittivat lakon lopettamismääräyksestä. Kun komitean jäsenet yrittivät joukkokokouksessa torjua heitä vastaan esitetyt syytökset, heidät estettiin puhumasta "alas!", "ulos!", "kavaltajat!" -huudoin.

Edustajakokouksen enemmistö proletariaatin diktaturia vastaan

Suurlakon jälkeen sosialidemokratian puolueen johto kutsui kiireellisesti koolle puolueen kymmenen, ylimääräisen edustajakokouksen pohtimaan vastaista taktiikkaa. Avajaispuheessaan 25. marraskuuta Manner piti lyhyen tilannekatsauksen. Hän sanoi, että puolueessa on kaksi vastakkaista virtausta. Toiset kannattavat tarmokasta taistelua vallasta ja turvautumista kaikkiin taistelukeinoihin aina aseellista kapinaa myöten. Toiset muodostavat reformistisen siiven. Alustuksen tekijä ei asettunut kummankaan virtauksen puolelle, vaan koetti arvioida, mihin kumpikin menettelytapa johtaisi.

Puoluekokouksen päätöslauselmaa laatintu menettelytapavaliokunta vaati äänestystä enemmistön mielipiteen selville saamiseksi. Proletariaatin diktatuurin puolesta äänesti 43 kokousedustajaa ja sitä vastaan 59.

Edustajakokouksessa ensi päivistä läsnä ollut bolsevikki puolueen edustaja Stalin otti pu-

Tommi Lievemaa piti esitelmän Suomen 1918 työväen vallankumouksesta opintotilaisuudessa Lontoossa kesäkuussa 2015. Kutsujana opintotilaisuuteen oli Britannian marxilais-leniniläiset kommunistit ja heidän yhdistyksensä Stalin Society. Aihe herätti brittiläisessä kuulijakunnassa runsaasti kiinnostusta. Työväen vallankumouksesta tulee ensi vuonna kuluneeksi 100 vuotta. Julkaisemme esitelmän kokonaisuudessaan Kansan äänessä. Edellisessä numerossa (2/17) ilmestyneessä toisessa osassa tarkasteltiin Suomen sosialidemokraattien toimintaa ja arvioita Lokakuun vallankumouksen vaiheesta. Tässä osassa (3) sosialidemokraattien vallankumouksellisen muotoutumista sekä Lokakuun vallankumouksen Suomen itsenäistymiseen johtanutta kehitystä.

Vappuna, itsenäisyyspäivänä ja luokkasodan muistopäivinä vierailee järjestöväki punasotilaiden muistomerkeillä. Tilaisuus valtakunnallisella Punaisten muistomerkillä Helsingin Eläintarhassa Vappuna 2017.

heenvuoron vasta viimeisenä kokouspäivänä 27. marraskuuta, jolloin hänen esiintymisensä ei voinut enää vaikuttaa voimasuhteeseen, sillä työväendiktaturia koskevasta kysymyksestä oli jo äänestetty. Stalin toimitti edustajakokoukselle Venäjän työläis- ja talonpoikaishallituksen tervehdyksen, kertoi vallankumouksen voitosta sekä sen tarjoamien mahdollisuuksien jatkuvasta lisääntymisestä ja kehotti Suomen sosialidemokraatteja kulkemaan vallankumoukseen vaikeuksia pelkäämättä. Kaikki vaikeudet ovat voitettavissa, kun toimitaan päättävästi ja horjumattomasti. Stalin kehotti turvautumaan Dantonin taktiikkaan: rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta! "Ja jos te tarvitsette meidän apuamme, me annamme sitä teille, veljellisesti ojentaen teille käden. Tästä voitte olla varmat". Tämä innoitti vallankumouksen kannattajia.

Edustajakokouksessa jäi ylipäänsä ratkaisematta pääkysymys, jonka vuoksi puoluekokous oli koolle kutsuttu, nimittäin taktiikkakysymys. Se jätettiin puolue neuvoston ja eduskuntaryhmän ratkaistavaksi, mikä teki mahdolltomaksi vallankumouksellisen taktiikan hyväksymisen. Jos Suomen porvaristo olisi ollut taipuisampaa ja suostunut tekemään ajoissa myönnytyksiä ja kompromisseja, niin kuin

englantilainen porvaristo oli tehnyt, niin ei-vallankumouksellisiin taistelumietelmiin tähtäävä suunta olisi saattanut johtaa tuloksiin. Porvariston tiukka, kompromissiton politiikka alkoi luoda maaperää uudelle vallankumoukselliselle kriisille, joka johti vakavampiin seuraamuksiin.

Suomen itsenäisyys

Lokakuun vallankumous myönsi ensi kerran historiassa Suomen kansalle, samoin kuin kaikille muillekin Venäjään kuuluneille kansoille, mahdollisuuden ratkaista itse omasta kohtalostaan. Neuvostohallituksen 15. (2.) marraskuuta 1917 julkaisemassa Venäjän kansojen oikeuksien julistuksessa julistettiin paitsi Venäjän kansojen tasa-arvoisuus ja suvereenisuus, kaikkien kansallisten ja kansallis-uskonnollisten etuoikeuksien ja rajoitusten kumoaminen sekä Venäjän alueella asuvien vähemmistökansallisuksien ja etnisten ryhmien vapaa kehitys, myös Venäjän kansojen oikeus vapaaseen itsemääräämiseen aina eroamiseen ja itsenäisen valtion perustamiseen asti.

Lokakuun vallankumouksen jälkeen Suomesta tuli tosiasiallisesti vapaa, vaikka se kuului yhä Venäjään. Samana päivänä, jona julkaistiin Venäjän kansojen oikeuksien julistus, Suomen eduskunta hyväksyi lain, jonka mukaan ylin

valta Suomessa kuului väliaikaisesti eduskunnalle. Väliaikaisen hallituksen kaudella sellainen teko oli osoitautunut kohtalokkaaksi eduskunnalle; eduskunta hajotettiin. Neuvostohallitus ei ryhtynyt minkäänlaisiin rankaisutoimiin eduskuntaa vastaan; eduskunnasta tuli tosiasiallisesti Suomen ylimmän vallan haltija. Suomen kommunistisen puolueen keskuskomitean vetoomuksessa "40 vuotta Suomen työväen-vallankumouksesta" sanottiin aivan oikein, että "Suomen julistautuminen itsenäiseksi oli tosiasiallisesti tapahtunut jo marraskuun 15. p:nä, jolloin työväen joukkovoima pakotti eduskunnan vahvistamaan valtalain, jonka voimaansaattamista porvaristo oli siihen saakka vastustanut.

Neuvostovaltion johtavat toimihenkilöt korostivat, että Suomen kansalle on myönnetty täysi vapaus määrätä kohtalostaan. Esimerkiksi kansallisuusasiain kansankomissaari Stalin oli bolsevikkipolueen edustajana Suomen sosialidemokraattisen puolueen marraskuun kokouksessa ja sanoi, että neuvostohallitus myöntää Venäjään kuuluville kansoille, mm. Suomen kansalle, oikeuden vapaaseen itsemääräämiseen ja on valmis toteuttamaan sen. Stalin muotoili Kansankomissaarien neuvoston politiikan johtavat periaatteet seuraavasti: "Täydellinen vapaus oman elämänsä järjestämiseen Suomen kansalle samoin kuin muillekin Venäjän kansoille! Suomen kansan vapaaehtoinen ja rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa! Ei minkäänlaisia holhousta, ei minkäänlaisia valvontaa ylhäältä käsin Suomen kansaan nähden!"

Bolsevikit pysyivät horjumattomasti kansakuntien eroamisvapauden kannalla, koska poikkeaminen siltä olisi ollut porvaristolle eduksi, se olisi aiheuttanut kansallisuusvihaa ja vaikeuttanut työtekevien vapautumista porvariston ideologisen myrkytävään, nationalistiseen vaikutukseen.

Kansankomissaarien neuvosto päätti tunnustaa Suomen itsenäisyyden

Illalla 31. joulukuuta 1917 Suomen senaatin valtuuskunta saapui Smolnaan. Kahdettatoista käydessä Bonts-Brujevits toi valtuuskunnalle Leninin sekä kuuden kansankomissaarin allekirjoittaman Kansankomissaarien neuvoston päätöksen Suomen itsenäisyyden tunnustamisesta. Valtuuskunta ei ollut osannut odottaa, että asia ratkeaisi näin pian ja yksinkertaisesti. Myöhemmin Idman (senaatin valtuuskunnasta) kirjoitti, että sillä hetkellä valtuuston jäsenet (bolsevikkien periviholliset) tunsivat vilpittömästi kiitollisuutta Leniniä ja hänen hallitustaan kohtaan.

Kansankomissaarien neuvoston päätöksessä sanottiin: "Vastaukseksi Suomen hallituksen esitykseen, että Suomen tasavalta tunnustettaisiin riippumattomaksi, Kansankomissaarien neuvosto, täysin yhdenmukaisesti kansain itsemääräämisoikeuden periaatteen kanssa, päättää Toimeenpanevalle keskuskomitealle ehdottaa: a) että Suomen tasavallan valtiollinen itsenäisyys tunnustetaan, sekä b) että erityinen komitea kummankin puolueen edustajia yksissä neuvoin Suomen hallituksen kanssa asetetaan valmistelemaan niitä käytännöllisiä toimenpiteitä, jotka aiheutuvat Suo-

men eroamisesta Venäjältä."

Kansallisuusasiain kansankomissaari Stalin perusteli VSFNT:n Kansankomissaarien neuvoston päätöstä Yleisvenäläisen toimeenpanevan keskuskomitean istunnossa 4. tammikuuta 1918: "Kansankomissaarien neuvosto ei voinut menetellä toisin, sillä jos kansa edustajiansa kautta päättävästi vaatii hallitukselta riippumattomuutensa tunnustamista, niin proletaarinen hallitus, jonka periaatteena on itsemääräämisoikeuden myöntäminen kansoille, ei voinut muuta kuin täydellisesti kannattaa Suomea". Stalin päätti puheensa toivomukseen, että Suomen riippumattomuus helpottaisi Suomen työläisten ja talonpoikien vapautumista ja loisi lujan pohjan kansojen ystävyydelle.

Samana päivänä Yleisvenäläisen toimeenpanevan keskuskomitea vahvisti kansankomissaarien neuvoston päätöksen Suomen valtiollisen itsenäisyyden tunnustamisesta.

Työväestön oli pakko ryhtyä päättäväisiin toimiin

Vältettyään vallankumouksen marraskuussa 1917 Suomen sosialidemokraattijohtajat saivat vain lykättyä sitä, mutta eivät saaneet esteetä kokonaan, sillä yksikään marraskuussa työväestön vallankumoukselliseen nousuun johtaneista syistä ei ollut lakannut vaikuttamasta. Oli jopa syntynyt uusia syitä, jotka tehostivat entisten vaikutusta. Jokaista työläisperhettä rasittaneena pääpulmana oli elintarvikepulma, joka vain paheni ajan mittaan.

Työväestön nälänhätä olisi ollut lievempää, jos elintarvikevaikeudet olisivat koskeneet tasapuolisesti kaikkia väestöluokkia. Mutta todellisuudessa ilmeni jyrkkää eroa: toiset näkivät nälkää, toiset elivät yltäkylläisyydessä. Nälänhädän torjumiseksi olisi pitänyt takavarikoida kaikki maassa olleet elintarvikkeet ja järjestää niiden keskittetty jako. Suomessa elintarvikkeet olivat kortilla, mutta elintarvikkeiden jakelua korttijärjestelmäkään mukaan ei voitu tyydyttää täydellisesti ottamatta valtion huostaan varakkaiden henkilöiden ja kapitalististen yhtiöiden hallussa olleita suuria elintarvikevarastoja. Hallitus ei kuitenkaan toteuttanut työväestön vaatimia toimenpiteitä, sillä ne olisivat olleet epäedullisia elintarvikkeilla turvatuille omistaville luokille.

Nälkäkuoleman vaara pakotti työväestön päättäviin toimiin. Viipurissa Punainen kaarti pani 19. tammikuuta toimeen kotitarkastuksia porvareiden taloissa etsien elintarvikevarastoja ja aseita. Tulos oli odotettua suurempi. Samaan aikaan kun työväestö näki nälkää ja jopa kuoli nälkään, porvaristolla osoitautui olevan suuria jauho-, sokeri-, riisi- ja lihavarastoja. Työläisten perustamat lautakunnat toimivat vallankumouksellisesti: ne takavarikoivat löytämänsä elintarvikevarastot ja jakoivat ne nälkäänäkeville. Porvariston suuttumus oli tietenkin sanoin kuvaamaton. Lehdissä takavarikoinnit esitettiin rosvoukseksi keskellä kirkasta päivää.

Viktor Holodkovskin kirjasta Suomen työväen vallankumous 1918 lyhentänyt ja toimittanut:

Tommi Lievemaa

Hyvät naapurisuhteet parasta maanpuolustusta

Nyky Suomessa erittäin henkilöitten mielipiteet ja asenteet herättävät huolta ja pelkoa. Vihanlietsontaa ja olemattomien uhkakuvien luonti naapuristamme Venäjältä lisääntyy kaiken aikaa. Iltaapäivälehtiä lukiesaa tulee mieleen, joko sota on alkanut maittemme välillä.

Olemattomiin uhkiin vedoten voidaan vaatia jatkuvasti lisää aseita. Hornetit pitäisi uusia, maksu on miljardeja. Entistenkin lopullista hintaa ei ole kerrottu kansalaisille. Jos uusien hinta on 7-10 miljardia, se on kerrottava ainakin kahdella. Harhauttamiselle hintoja kysellään

myös muilta lentokonevalmistajilta. Kukaan ei usko muilla kuin jenkeillä olevan mahdollisuuksia saada tuo älytön tilaus. Eräät suomalaispoliitikot ja kenraalit ovat Yhdysvaltain taluteltavina, saaden ehkä jotain hyödykettä toimistaan. Onneksi kukaan suomalainen ei ole lahjottavissa, sehän olisi rumaa. Rukousaamiaiselle pääsy ei ole lahjontaa.

Uusien hienojen aseitten hankkijat eivät muista erästä toutua - voittamatonta asetta ei ole vielä keksitty. Luultavasti uudet lentokoneetkaan eivät kaikki ehtisi edes ilmaan sodan alettua. Tulisi vain kallista romua ja turhia sankarivainajia. Halvinta ja tehokkainta maanpuo-

lustusta olisivat hyvät suhteet naapurimaiden välillä. Suomen tulisi erota Venäjän vastaisesta pakotetusta tilasta. Jos odotellaan Krimin paluuta Ukrainaan, saattaa mennä usea sukupolvi sitä ennen hauturin asiakkaisiksi.

Tosiasioitten tunnustaminen olisi viisautta, mutta valitettavasti Suomen nykyhallituksen joukossa vain tyhmyys tiivistyy. Äänestäjillä oli valta huhtikuussa äänestää valankahvasta pois kaikki natokimaiset militaristit. Kyseisiä ihmiskurjia riittää kuntienkin valtuustoihin.

Reino Welling
Jämsänkoski

Turkkilaiset siksakit

Kansainvälisissä uutislähetyksissä Turkki esiintyy yhtenä suurimmista ja kehittyneimmistä Lähi-Idän maista ja maan presidentti Erdogan näyttyy hyvin usein uutisissa. Tuolloin kyseinen tieto on useinkin negatiivista - ajoittain islamilaisterroristit räjäyttävät jossakin pomminsa, Turkin erikoispalvelut pidättävät toisinajatteliijoita tai taloudelliset osoittimet laskevat yhä alhaisemmalle asteelle.

Sergei Skvortsov

Mutta vielä muutama vuosi sitten näytti aivan siltä, että Turkin korvaamattoman johtajan Recep Erdoganin asiat ovat hyvällä mallilla. Talous kasvoi nopeasti ja varmasti. Erdoganin laukaisema islamilaistamisen prosessi, vaikka se kohtasikin vakavaa vastarintaa, on edennyt kuitenkin. Turkin viranomaisen ratkaisulla panoksella perustettu ja Venäjällä kielletty terroristinen ISIS-järjestö valvoi valtaosaa Syyrian ja Irakin alueista. Erdogan kiristi menestyksellisesti EU:n viranomaisia Lähi-Idän "pakolaisilla", joiden mahtavan virran hän suuntasi Eurooppaan.

Erdogan pyrkimässä "sulttaaniksi"

Jatkuvasti valtaansa lujittanut Erdogan pyrki yleisen mielipiteen mukaan uudenlaiseksi turkkilaiseksi sulttaaniksi. Tämä prosessi huipentui vuosi sitten muka tapahtuneen vallankaappausyrityksen "torjumiseen". Käytännöllisesti kukaan ei epäile Turkin oppositiopiireissä sitä, että "vallankaappaus" oli todellisuudessa itse viranomaisten lavastama mittava provokaatio, jota käytettiin "laillisena syyinä" aloittaa poliittinen terrori maan sisällä.

Tämän terrorin mittasuhteet olivat valtavat. Maassa suljettiin 2099 koulua, 16 yliopistoa, 54 sairaalaa, 3520 teollisuuslaitosta, 149 joukkotiedotusvälinettä (sanomalehtiä, TV-kanavia ja nettisivuja). Yli 150 000 ihmistä pidätettiin. Heillä oli muka kytköksiä vallankaappajiin, joukossa tuhansia tuomareita, kymmeniätuhansia sotilaita, poliiseja sekä valtion virkamiehiä. Näitä pidätettyjä myös kidutettiin. Pidätettiin jopa eräs parlamenttiryhmä sekä kymmeniä tuhansia yliopistojen ja keskikoulujen opettajia erotettiin viroistaan. Tämän kaiken tuloksena Erdogan keskitti käsiinsä käytännöllisesti rajoittamattoman vallan. Mutta, kuten tunnettua, maailmassa kaikki loppuu aikanaan. Myös Erdoganin menestykselle tuli loppu. Taloudellista nousua seurasi lama. Maasta poistuivat sekä ulkomaalaiset että samalla myös muut-

Yhteisrintama proletariaatin luokat...

Jatkoa sivulta 14

min tilalle tuli uusliberalistinen kapitalismi, jonka porvarien ohella hyväksyvät sekä sosialidemokraatit että Vasemmistoliitto. Tälle poliitikalle ovat leimallista mm. kovat leikkaukset, suunniteltu sote-kaappaus sekä kiky-sopimus. Ihmisten toimeentulon heikentämisestä on tullut pääomalle voittoa ja kilpailukykyä lisäävä tekijä.

Yhteisrintaman ensisijaisena tavoitteena voi olla vain uusliberalistisen politiikan kumoaminen, kansanvallan palauttaminen

kin pääomasijoittajat. Turkissa valitseva laittomuusien ilmapiiri vain kiihdytti kyseistä prosessia.

Kurdivähemmistö, josta muodostui este Erdoganin matkalla absoluuttiseen valtaan, osoitti "sulttaanille" sekä poliittista että myös sotilaallista vastarintaa. Valvonnan ulkopuolelle jäänyt ISIS alkoi räjäyttellä pommejaan jo itse Turkin alueella. ISIS-järjestön sotilaallisen tappion vaiheessa Syyriassa pääosaa sen kukistamisessa ovat näyttelleet Abdullah Öcalanin kannattajat, jotka ovat Erdoganin päävihollisia kurdien joukoissa.

Turkin ulkosuhteet karille

Ulkopolitiikan alueella turkkilaisjohto on onnistunut viime vuosina huonontamaan suhteitaan käytännöllisesti katsoen kaikkiin ulkovaltoihin. Kiinnitän luonnollisesti ennen kaikkea huomiota Venäjä-suhteisiin. Venäläiskoneen tuhoamisen jälkeen ne eivät ole vielä kukaan palanneet entiselle tasolle.

EU:n kohdalla suhteet Turkkiin menivät pilalle jo heti sen jälkeen, kun Erdogan suuntasi sinne "pakolaistulvan" ja alkoi sen jälkeen kiristää eurooppalaisia. Mutta toisin ei voinutkaan käydä, erityisesti kun Euroopan viranomaiset tiesivät hyvin sen, mistä koko Turkki kuohuu - Erdoganin ratkaisevasta panoksesta ISIS-järjestön perustamiseen. Asiaa eivät auta myöskään kansainvälisen oikeuden kannalta kummallisilta tuntuvat Turkin viranomaisten ponnistelut toteuttaa EU:n maiden alueella poliittista agitaatiota. ISIS-järjestöön liittyvä tapaus huonosi myös Turkin ja USA:n suhteita.

Ulkopolitiikassa Erdogan luovii epätoivoisesti, mutta nykyinen tilanne toimii häntä vastaan ja joukkomittaiset poliittiset vainotoimpiteet etäännyttävät Turkin viranomaisia myös ulkomaisesta yhteiskunnallisesta mielipiteestä.

Kansanäänestyksellä presidentin valtaan

Näissä taloudellisten vastoinkäymisten, terrorististen hyökkäysten ja ulkopoliittisten takaiskujen oloissa Turkissa kaksi kuukautta sitten, 16. huhtikuuta 2017, järjestettiin kansanäänestys hallintomuodon muuttamisesta parlamentaariseen presidenttivaltaiseksi. Erdogan halusi juridisesti vakiinnuttaa absoluuttis-

ja eteneminen siihen vaiheeseen, että estetään suurkapitalisteja ottamasta enää koskaan valtaa käsiinsä. Tämä on aivan erilainen tehtävä, kuin mikä oli sodanjälkeisen SKDL:n tehtävä. Tällä hetkellä emme voi tukeutua siihen, että Vasemmistoliitto ja SDP ovat tässä työssä mukana, koska ne ovat sitoutuneet oman asemansa vuoksi noudattamaan uusliberalistista politiikan raameja. Voimme hakea liittolaisia tähän työhön vain niistä tavallisista ihmisistä, jotka kokevat, etteivät menetä mitään uusliberalismin kaatuessa.

Heikki Männikkö

Satojen protestojen voimin kurdit tuomitsivat 24.9.2016 Erdoganin toimet ja vaativat 43 miljoonan kurdin nimissä Öcalanin vapauttamista. Kuten artikkelin kirjoittaja arvelee pidetään Rojavaa lähes itsenäisenä. Tulisi kyllä miettiä, kuka sodan jälkeen suojelee tätä itsenäisyyttä.

sen valtansa - kyseessä oli presidentin toimivaltuuksien laajentaminen, kun presidentti sai oikeuden hyväksyä toteutettaviksi pakollisia asetuksia, hajottaa parlamentin jne. Poliittisesti vakuuttavan voiton piti vapauttaa hänen käteensä. Gallup-tutkimusten perusteella näytti siltä, että näin tulee myös tapahtumaan, mutta todellisuus osoitti, että useat ihmiset eivät yksinkertaisesti vain uskaltaneet lausua mielipiteitään. Korjaukset perustuslakiin hyväksyttiin virallisesti, mutta vain hyvin vähäisellä äänten enemmistöllä - puolesta oli äänestänyt vain 51,3 % äänestäjistä. Virallinen enemmistö kärsi hieman yli yksi miljoona ääntä.

Tuolloin Korkeimman vaalilautakunnan päätöksellä, lainsäädännön vastaisesti, ääntenlaskennassa hyväksyttiin todelliseksi myös äänestyslomakkeet ilman vaalilautakuntien leimoja eli suoraan saanoen vääristeltyjä lomakkeita. Selaisia kertyi noin miljoona kappaletta ja koska jossain määrin näissä lomakkeissa oli myös kyseiset leimat, niin voidaan sanoa, että todellisuudessa Erdogan hävisi tämän kansanäänestyksen.

Kansa jakautui kahtia

Mutta, jos suljemme silmämme näiltä rikkomuksilta ja tunnustamme äänestyksen tulokset, niin voitto ei ollut mitenkään kovin vakuuttava. Parhaassa tapauksessa voidaan puhua siitä, että yhteiskunnallinen mielipide jakautui kahtia, mutta ei varmasti siitä, että kansa antoi muka tukensa Erdoganille. Muuten itse Erdoganin kannattajat ennustivat ainakin 60 prosentin kannatus, mutta tämä ennuste ei toteutunut. Eikä se toteutunut tähän asti voimassa olleesta poikkeustilastaan huolimatta, joka julistettiin viime vuoden vallankaappausyrityksen jälkeen. Terrorismin vastaisen taistelun verukkeella Erdoganin vallan laajentamisen vastustajat saivat hyvin rajoitettuja mahdollisuuksia agitaationsa toteuttamiseen.

Todellisen kaikinpuolisen ylivallan oloissa Erdoganin kannattajien ei onnistunut aivopestä kansalaisia eikä edes rakentaa luotettavaa "pystysuoraa vaalivaltaa". Venäjällä enemmistön tukea vaille jääneille vaikuttajille "kirjataan" hyvin laajasti valitsijoiden 64,70 tai jopa 146 prosentin kannatus. Mutta Turkin tapauksessa onkin kyse vain hieman yli 50 prosentin kannatuksesta, joka on saavutettu poikkeuksellisesti maaseudun kustannuksella (suurkaupungit äänestivät vastaan, jopa virallisten tietojen perusteella), missä väestö on yksinkertaisempaa eikä viranomaisten toimien minkäänlaista valvontaa ollut todellisuudessa olemassa.

Ei vielä "sulttaaniksi"

Luulen, ettei tässä ole kysymys mis-

tään Erdoganin kannattajien kykenemättömyydestä toimia, vaan yhteiskunnan vastarinnasta eikä ainoastaan alimmalla tasolla. Tilanteeseen vaikutti myös useiden ihmisten haluttomuus tulla islamisoituksi sekä taloudelliset vaikeudet, joista aletaan syyttää Erdogania. "Jos Sinä olet kaikkivaltias hallitsija, niin silloin Sinä kannat myös vastuun kaikesta". Jälkimmäinen toteamus onkin viranomaisille vaarallinen, koska hänen kannattajiensa enemmistönä eivät ole mitään taipumattomat islamistit, vaan ihmiset, jotka ovat hänelle kiitollisia äskeisestä taloudellisesta kasvusta.

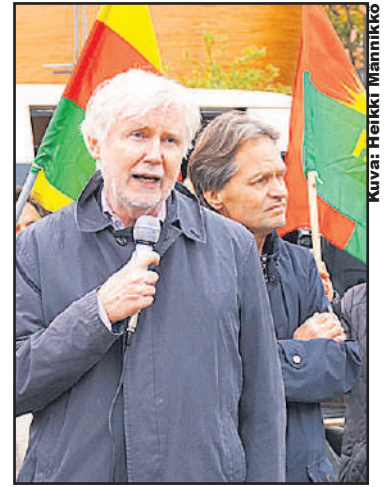
Näin ollen Erdogan ei ole vielä kuitenkaan Sulttaani, kuten monet kirjoittivat ennen kansanäänestystä. Ja hänen toimintansa tulee olemaan vaikeaa, koska kaikesta päätellen taloudelliset vaikeudet tulevat vain voimistumaan ja hänen kannattajiensa rivit harvenemaan.

On olemassa eräs toinenkin Erdoganille hyvin epämiellyttävä tekijä. Kansanäänestyksen aikaisessa taistelussa ensimmäisen kerran koko oppositio yhtenäistyi. Siihen asti toisiaan vihanneet kemalistit (Turkin valtion perustajan Atatürkin kannattajat) ja meidän läheiset ystävämme vasemmistolaisesta Kansandemokraattisesta puolueesta toimivat aktiivisesti yhteisrintamassa. Viimeksi mainittu esiintyi myös kurdien oikeuksien puolesta. Puhutaan jopa vasemmisto-keskustalaisen koalition muodostumisesta. Ja jos näin tulee käymään, niin silloin Erdoganin asema muuttuu entistä horjuvammaksi. Erdoganin saavuttamaa voittoa voisi nimittää Pyrhoksen voitoksi, mutta se olisi vielä liian aikaista.

Vaikka viime aikoina Erdogan on turvautunut etupäässä voimatoimienpiteisiin, hänellä on kuitenkin julkisen toiminnan suurta kokemusta ja periaatteessa hän osaa myös luovimisen taidon. Onnistuihan hän aikanaan luomaan "maltillisen" islamistin kuvan itsestään, eräänlaisen Euroopan kristillis-demokraattien vastikkeen. Nytkin agitaatiossa perustuslaillisten uudistusten puolesta hän osoitti uudemman kerran joustavuutensa mainitsematta käytännössä "islamilaisarvoja", joita hän vielä äskettäin iskosti aktiivisesti ihmisten mieliin. Erdogan painotti enemmän kansallisia etuja, joita hän muka puolustaa.

Erdoganin voimapolitiikka lähialueilla

"Kansallisten etujen" puolustus toteutuu nykyään siinä, että epäonnistuttuaan ISIS:in kanssa, Turkin johto yrittää nyt laajentaa mahdollisimman paljon vaikutusalueitaan Syyriassa ja aiheuttaa mahdollisimman suurta vahinkoa Syyrian kurdeille ja heidän johtajalleen Öcalanille. Maan pohjoisosassa Turkin

Myös Kari Uotila ja Erkki Tuomioja olivat saapuneet tukemaan Rojava Kurdiä asiaa.

joukot ovat jo miehittäneet pienen syyrialaisalueen Eufraatin Kilpi-opeeraation tuloksena. Tämä tehtiin jakamalla kahtia Syyrian kurdien asuttama Rojava alue, mutta sitten Turkin joukkojen eteneminen pysäytettiin.

Tämän jälkeen Turkki osallistui neuvotteluihin Syyrian jakamisesta. Ensimmäinen askel tähän suuntaan on jo otettu - on sovittu ns. de-eskalaation vyöhykkeiden rajoista, joille olisi tarkoitus sijoittaa myöhemmin rauhanturvajoukkoja. Eräiden lähteiden mukaan Turkin joukot ovat jo valmiina tällä nimikkeellä marssimaan Idlibiin - Alepposta etelään sijaitsevaan Syyrian maakuntaan. Sitä valvoo Turkille ystävällismielinen "maltillinen oppositio". Mutta tämä onkin varmaan maksimi siinä, mitä Turkin viranomaiset voivat toivoa saavuttavansa. Syyrian kurdien perustama Syyrian demokraattinen armeija, jonka riveihin sen onnistui saada mukaan eri kansallisuuksien edustajia, hyökkää menestyksellisesti ISIS:iä vastaan. Se on jo vapauttamaisillaan sen "pääkaupungin" - pienen Ar Raggahin kaupungin, joka sijaitsee kuitenkin kaukana varsinaisesta kurdien asutusalueesta.

Tämä armeija, jota USA kaikesta kummallisuudesta huolimatta aktiivisesti tukee (kurdien johto edustaa näkemyksiltään vasemmisto-keskustalaisia tai jopa kommunisteja) on muodostunut nykyään maan voimakkaimmaksi sotavoimaksi. Ja jos Syyrian kurdit julistavat itsenäisyyttään (jonka he ovat jo tosiasialisesti saavuttaneet) tai vielä pahempi Erdoganille, pyrkivät taistelemaan vallasta Damaskoksessa, niin silloin Turkki ei pysty mitenkään häiritsemään heitä tässä aikomuksessaan.

Aika tekee tehtävänsä

Ottamalla huomioon Syyrian demokraattisten voimien kiinteät suhteet Turkin terroristiseksi julistamaan Kurdistanin Työväenpuolueeseen, jonka johtajana esiintyy edelleenkin Öcalan, saattaisi tästä muodostua Erdoganin suurin ulkopoliittinen tappio. Eräät analyttikot ovat jopa alkaneet puhua Turkin alueellisesta desintegraatiosta.

Kokonaisuudessaan ottaen aika tekee työtä Recep Tayyip Erdogania vastaan. Kuitenkaan häntä ei kannata vielä nostaa syrjään. Erdogan on hyvin kokenut poliitikko ja nauttii huomattavaa kannatusta sekä kansan että eliitin keskuudessa. Siitä huolimatta Turkki on jo astunut epävakaa tilanteen vaiheeseen ja on ilmeistä, että tulevaisuus lupaa analyttikoille mitä odottamatompia yllätyksiä.

Sergei Skvortsov,
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
12.9.2017

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Onko Suomessa sananvapaus?

Kysymys nousee silloin tällöin esille ja on paljon faktoja, joiden perusteella voidaan väittää - ei ole. On alueita ja kysymyksiä, joita koskevia mielipidekirjoituksia ei julkaista laajemmin leviävissä lehdistössä. Muutamia esimerkkejä: Korean demokraattinen kansantasavalta eli Pohjois-Korea, Iran, Kuuba ja Vietnam. Maita, joista ei kerrota mitään myönteistä. Kuitenkin joka maassa on hyvät ja huonot puolensa. Jopa Yhdysvalloissa näen jotain hyvää, eli se ei ole Suomen naapuri. Meksiko on heidän naapurinsa ja on sodassa menettänyt Yhdysvalloille Texasin, Kalifornian, Nevadan, Arizonan, New Mexikon ja Utahin eli puolet alueestaan.

Suomessa vaahdotaan uskottavasta puolustuksesta, mutta Pohjois-Korealle ei sallittaisi moista. Ei vaikka heillä on naapurina jenkkin miehittäjä Etelä-Korea, jossa tietävästi amerikkalaisilla joukoilla on ydinaseita. Ilman vahvaa armeijaa Pohjois-Korea olisi miehitetty jo ajat sitten. KDKT on pieni kehitysmää, mut-

ta heillä on ominaisuus, joka pelottaa kaikkia imperialistisia voimia maailmalla.

Korealaiset haluavat päättää itse omista asioistaan. Heidän pelottelunsa ei ole onnistunut edes maailman poliisiksi itsensä nimittäneiltä jenkeiltä. Pohjois-Korea on esimerkkinä muille kolmannen maailman maille ja se eniten pelottaa jenkkejä. Ei ole pakko alistua. Se on viesti maailman sorretuille kansoille. Olen kysellyt asiantuntijoilta, onko Israel kehittänyt luomuydinaseen. Israelin ydinaseesta ei länsimaissa tunnuta olevan huolissaan vaikka pitäisi.

En ole myöskään saanut kysymykseeni vastausta, miksi Krimin "miehitys" on pakotteiden kohteena. Turkki on miehittänyt Kyprosen pohjoisosaa 1974 alkaen, kuitenkin ei esitetä mitään pakotteita Turkkiä vastaan. Israel on vuosikymmeniä miehittänyt osaa Syyriasta, Itä-Jerusalemia ja länsirantaa. Milloin alkavat pakotteet?

Pakotteista oli jo maininta. EU:n osana epäitsenäisen Suomen-

kin on osallistuttava Venäjän vastaisiin pakotteisiin. Kertoisiko joku, paljonko Venäjän vastaiset pakotteet ovat tulleet maksamaan Suomen maanviljelijöille ja karjatilallisille? Epäilen hinnan olevan niin suuri, ettei sitä uskalleta kertoa.

Puolue- ja lehdistötuki aiheuttaa myös sensuuria. Puoluelehdet eivät uskalla kertoa tapahtumista oikeilla nimillä. Saattaisi joku puoluesatiraapi loukkaantua ja tuki evätäisiin.

Lopuksi ihmettelen jatkuvaa ruikutusta ns. suomettumisesta. Suomen ja Neuvostoliiton johtajilla oli asialliset ja hyvät keskinäiset suhteet ja kauppa kävi. Suomettuminen oli kovin vähäistä verrattuna nykyiseen lännen nuolemiseen ja nöyrytelyyn, joka on sääliä. Yhdysvaltojen aseeteollisuutta pitää tukea miljardeilla välittämättä saavatko Suomen lapset koulutusta ja vanhukset hoitoa ja leipää.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Kolmen vartin kommunisteista kolmen vartin natolaisiin

Horjuvuus SKP:n sisällä aiheutti osaltaan puolueen tuhon. Kuitenkin myös ulkoiset tahot lahjuksilla vaikuttivat tuhoon. Vaasan horisontista kerrotaan, että Matti Viialainen tuhosi Kansan äänen (Vaasan piirin lehti). Hyökkäykset kohdistuivat kaikkiin puolueen lehtiin. Puutteellisen valistuksen takia hämärtyi kuva työväenliikkeestä.

Sotakiitohotuksessa tehdään paljon numeroa talvisodasta ja ihmetellään, että Neuvostoliitossa ja Venäjällä ei ole erikoemmin huomioitu talvisotaa. Vihjaillaan, että itänaapurissa olisi jotakin häpeällistä.

Kun sota päättyi, niin Neuvostoliitossa määrättiin maan paras asiantuntija muokkaamaan suhteet ystävyyseräälle. Tehtävä lankesi Wysinsille, joka oli menestyksellisesti ohjailut Neuvostoliiton ulkopoliittikka. Hän piti huolen, että suomalaisten julmuuksista sodassa ei tehty numeroa. Esimerkkinä voi

mainita Aunuksen keskitysleirit, joihin suljettiin myös sylväivojoja. Naapurini Veikko Tossavainen oli leirivartijana ja kertoi näistä julmuuksista.

Nyt ollaan Naton vihakylvön takia ajautumassa konfliktiin kaikilla mausteilla. On hankittu Etelä-Koreasta 155 mm haupitseja, joilla voi ampua atomikranaatteja sekä hollantilaisia vanhoja panssareita, joissa on saksalainen Leopard-tulenjohtojärjestelmä.

Ruotsin kielistä ei ole myöskään unohdettu. Kolmikymmenluvulla oli "suomettumisella" erikoinen sisältö erikoisesti armeijassa, jolloin upseerit vaihtoivat nimensä suomalaisiksi. Strömbergistä tuli Siilasvuo ja Boijer-Spoofista Poijärvi. Myös Ahvenanmaalla yritettiin "pakosuomea" natsiopettajien voimin. Hallitusherrojen huolena on Ahvenanmaan "puolustaminen". Jo kolmekymmenluvulla kannettiin huolta "Ahvenanmaan turvallisuudesta". Vastoin kuuden maan sopimusta Suomi linnoitti Ahvenanmaata.

Nyt ei kuulemma enää tarvita kuin Suomen ja Ruotsin hyväksyntä puolueettomuussopimuksen kumoamiseksi.

Lehtitietojen mukaan jokin venäläinen kenraali olisi sanonut Suomen olevan Naton jäsen. Kyseessä on kolmen vartin jäsenyys. Vain virallinen sopimus puuttuu, aseistus ja politiikka on mukautettu Naton päämääriin. Fasisteille on vierasta kansan tahto. Kun Krimin väestö suurella enemmistöllä valitsi yhteydet Venäjään, niin suuri natolaisten kuoro vaatii venäläisväestön alistamista fasistikomentoon.

Siis kolmen vartin kommunistit autoivat kolmen vartin Natoon päättymiselle. Kun Naton Aurora-sotaharjoitukset alkavat Göteborgissa, niin suomalaisten olisi syytä sankoin joukoin lähteä torjumaan sodan uhkaa.

Waino Pietikäinen
Sodan ja Fasismien vastaisen työn jäsen

Sattuu se vieläkin

Kuka olisi voinut uskoa 20-30 vuotta sitten, että luokkasodan jälkeisenä 99. vuonna valtiovalta olisi ollut valmis tunnustamaan, kuinka sen edustajat olivat tuolloin syyllistyneet kansanmurhaan ja oikein 100-vuotismitalilla?

Tuo tunnustus (joskin hiljainen) oli ehdotettu mitalin aiheeksi. Sen olivat valtion (ja mitä ilmeisimmin taistolaisukupolven jälkeiset) virkamiehet hyväksyneet, ja tunnustus oli ollut valmis valettavaksi. Niin pitkälle olemme 99 vuodessa edistyneet.

Vaan niin pitkälle emme ole 99 vuodessakaan edistyneet, että valkoisen vallan aaveiden henkinen jäämistö olisi ollut valmis tuon kansanmurhan myös tunnustamaan. Jo "sotasurma"-tutkimuksen aikoihin esiintyi "ei saa repiä vanhoja haavoja auki" -uikutusta ja nyt sitä samaa höystettiin väittämällä, kuinka kuva-aiheen pohjana ollut kuva punaisen teloituksesta olisi ollut vain lavastus. Ihan niin kuin se olisi pyyhki-

nyt kymmenettuhannet valkokaartilaisien tappamat suomalaiset pois.

Ei maar, 20-30 vuotta sitten siihen mitaliin olisi mitä ilmeisemmin valettu eräs hevospoloinen tallustelemaan sinä onnettomana helvetin 16. päivänä pitkin Helsingin katuja kantaen sitä valkokotsaista syntisäkkiä, jonka edessä nyt hyvin monet niin innokkaasti kumartelevat. Siitä nyt puhumatta, että mitali olisi tuolloin nimetty kansalaissodalle.

Ymmärrän kyllä, että vasemmistolaisille teloitusaie on turhankin synkkä ja mieluummin haluttaisiin luokkasodan muistomitaliin jokin positiivisempi aihe. Mutta luulenpa, ettei edes valtiovaltamme tule edistymään sadassakaan vuodessa niin pitkälle, että luokkasodan 100-vuotismitaliin voitaisiin valaa erään työväentalon kellotapulin punainen lyhty luomaan valoa työkansalle, joka pimeydessä vaelttaa...

Ville Rahikainen
17.5.2017

Vapaus-mikä ihana sana

Radion ykkösaamassa 29.5.2017 valtakunnan pääjuristi kertoi, että sote-uudistus tarvitsee maakuntahallintoon tuhansia yksityisiä juristikonsultteja-yhtiöitä tämän kaikkien "uudistusten" äidin toteuttamiseen. Siinä säästetään taas valtion ja kuntien kassasta miljardeja euroja "yksityisen" ylikansallisen yritystoiminnan ylläpitämiseen.

Jos käyn nykytaksojen vallitessa "yksityisen" lääkärin vastaanotolla selviän siitä sadalla eurolla. Mutta kun "uudistus" toteutuu, niin minun valinnanvapauteni vaatisi yhden nolan lisää viikkorahani perään pysyäkseen nykyisellä tasolla. Me olemme kohta kuin Americassa tässä vapauden ja juristien valtakunnassa. Kokoomuspuolueen johtama oikeistoideologia vaatii tuhoamaan toimivan kunnallisen terveydenhoitojärjestelmän.

Suomen vaalijärjestelmä mahdollistaa vielä toistaiseksi osallistumisen vaaleihin. Sen seurauksena hallituksessa vuorottelevat demarit ja Kepu ja tällä hetkellä vielä perussuomalaiset. Niistä jokaisen on saatava puumerkkinsä

kokoomuksen ajamaan "uudistukseen", josta tulee vielä tuhoisampi kuin pelkästään kokoomuksen ajamana.

Demarit turhautuvat odottaessaan perussuomalaisen puolueen hajoamista ja pääsyään sen tilalle hallitukseen, sillä heidän mielestään vain hallituksessa voi vaikuttaa. Ammattiyhdistysliikkeen johto noudattaa Lauri Ihalaisen kultaista ohjetta: "Neuvotellen eikä turuilla ja toreilla." Lakko ja mielenosoitusvoima ovat poissa käytöstä. Silloin säilyy mahdollisuus päästä hallitukseen.

Kapitalismi ei tule toimeen ilman sotia, mutta niin sanottu vasemmisto Suomessa on sokea ja kuuro sodanvalmistelun suhteen ja se on paha merkki, kun potilas ei näe eikä kuule. 1930-luvulla kommunistilakien vallitessa ja luokkasodan jälkeisen vainon oloissa sodan vastustus oli paljon voimakkaampaa kuin nyt. Vasemmistoliiton kansanedustajatkin keskustelivat ainoastaan hävittäjien hinnoista, mutta eivät asehankinnoista luopumisesta. Oikeistoideologia on kaiken kattavaa.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti, 3.6.2017

Hyvinvoinnin synty ja kuolema

"Hyvinvointi" syntyi eri tekijöiden summasta. Samoin voidaan sanoa "eri tekijöiden" hiipumisesta, että hyvinvointi on kuolemassa tai se on kuollut. Oliko noilla "tekijöillä" tarkoitus rakentaa tuo turvallisuuden tunne, hyvä olo, joka sai kehityksen jossain vaiheessa nimityksensä hyvinvointivaltio tai hyvinvointiyhteiskunta? Tulevaisuus on hyvinvointitekijöitä yhdistävä termi, johon odotukset latautuvat koulutuksen, työn saannin, yhteiskunnan palveluverkon ja erityisesti SOTE-kokonaisuuden kautta.

Talusteoriota

Lordi Keynes ei nimennyt talusteoriaansa "hyvinvointiteoriaksi" vaan "talouden kysyntäteoriaksi", jolla saatiin talouden rattaat pyörimään kiihtyvällä vauhdilla. Professori Friedman ei myöskään uusklassista, monetaristista teoriaansa nimennyt "pahoinvointiteoriaksi", vaikka sen oli tarkoitus alun pitäen rajoittaa valtion liikkeelle laskevan rahan määrää ja rajata yhteiskunnan kykyä tuottaa hyvinvoin-

tia, yksityistää yhteiskunnan toimintoja, mahdollistaa finanssilaitosten oma rahan luonti. Yhteiskunnan tehtäväksi tuli huolehtiminen "talonatalouden" edellytyksistä eli tukea yksityistä tavaroiden ja palvelujen tuotantoa.

USA:n keskituloisten ryhmä alkoi syntyä 30-luvun lopulla Rooseveltin keynesiläisenä, "New Deal" -sovelluksena, jossa luotiin vähempiosaisille kyky kuluttaa, kasvattaa kokonaiskysyntää ja luoda yrittämisen edellytyksiä. Kuitenkin vas-

ta Pohjoismaissa "hyvinvointi" sai nimensä kansallisina keynesiläisinä projekteina, joissa inflaation avulla ja kansallisella finanssi- ja rahapolitiikalla luotiin yli sukupolvista hyvinvointia. Tätä Keynes oli edellyttänyt ollessaan Bretton Woodsissa (1948) luomassa maailman dollariin pohjautuvaa raha- ja talousjärjestelmää. Suomi tuli mukaan hyvinvointikehitykseen Toisen Maailmansodan jälkeen, mutta varsinainen kehitys tapahtui vasta 60-luvulla, kun sotakorvaukset oli saatu maksettua.

Ajatushautomot

70-luvun alussa luotiin ensimmäiset "ajatushautomot" USA:ssa, joiden tehtävänä oli monetaristinen tai uusliberalistinen suuntaus siirtymä kovaan kapitalismiin, vapaakauppaan, tuhota keynesiläisyys ja sosialismin itiöt. Näillä eväillä synnytettiin Suomeen EVA (Elinkeino-

elämän Valtuuskunta), joka 80-luvulla tuhosi peruskoulun keskeiset ajatukset yhteisöllisyydestä ja kansalaisyhteiskunnasta.

Naomi Klein on laajassa teoksessaan "Tämä muuttaa kaiken - kapitalismi vs ilmasto" linjannut, että ilmaston muutos tuo vääjäämättä vapaakaupan (Maailman kauppajärjestö WTO) kuoleman. Sitten siirrytään takaisin paikallisempaan tuotantoon mm. energian ja ruoan tuotannossa. Itsenäiset valtiot ja yhteisöt saavat takaisin oikeutensa päättää, mitä tuottavat ja ulkopuolelta ostavat. Tämä on perinteistä keynesiläisyyttä, joka ehkä vie Maailmanpankin (WB) ja Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) perinteisempiin tehtäviin, itsenäisten kansakuntien rahoittamiseen.

Pois leikkauksista

Ajassamme on syytä huomata, et-

tä tämän päivän "leikkauskapitalismilla" ei ole sijaa arvovaltaisessa kirjallisuudessa. Ainoastaan poliittinen päätöksenteko nojaa leikkauksiin, joista se ei tahdo päästä eroon vapaakauppa- ja yksityistämishegemoniassaan. Tätä järjestelmää ja sen "saavutuksia" ei edes Suomen Pankin pääjohtaja Erkki Liikanen lähde kynällään puolustamaan, vaikka on ollut itse sitä luomassa ja sanallisesti ilmaissut tukensa sille.

Aika ja vaalit näyttävät alkaako trumpillaisuus ja brexit-läisyys muuttua poliittisiksi päätöksiksi kansakuntien itsenäisen kehityksen hyväksi, kansalaisten ja lähiyhteisöjen hyväksi sekä poliittikot kansalaisten palvelijoiksi.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj

Tukea Kansanäänelle

Kai Kontturi 66 e, Hannu Kautto 40 e, Risto Koivula 8 e, Leipäpappi 5 e, Heikki Männikkö 33 e, Jaakko Ahvola 30 e, Juha Kovanen 5 e, Kalevi Wahrman 10 e, Jartsev 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Eira Kärki 30 e, Tarja Männikkö 33 e, Vanha Seppä 5 e ja Esko Rintala 100 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2016/396

Punaiset suvipäivät

Muuruvedellä 1. -2.7.2017, Huoneistohotelli Teekissä, os. Muuruvedentie 18. Suvipäivät alkaa klo 10.30 tulokahveilla.

Alustavat puheenvuorot ja ohjelma:

-SKP:n pääsihteeri **Petra Packalen**: "Näkyväksi liikkeisiin, kaduille ja someen - SKP:n uudet kampanjat"
-Kommunistien Liiton pol. sihteeri **Heikki Männikkö**: "Rintamapolitiikka uusliberalismin vastaisen joukkotyön ja muutoksen väline"
-Sunnuntaina ohjelmassa käynti Juankosken tehtaan ja työväen museo Brunoussa.

Osanottomaksu 20 e. Sisältää tulokahvin, lounaan, majoituksen ja aamupalan. Ilmoittautumiset 29.6. mennessä asko.julkunen@gmail.com tai p. 040 445 0331. Järj. SKP:n Kuopion piiri ja DSL.

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 5.8.2017 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. seuraavia asioita: "Mitä kuuluu Brexitille nyt?", "Ribbentrop-sopimus ja Eurooppa tänään?", Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä" sekä "työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä kysymyksiä." Ideoidaan Kansan äänen seuraavaa ma. 4.9.-17 ilmestyvää numeroa (4/17).

Tervetuloa

Yhteistyöseminaari

Työkansan yhteistyöllä uusliberalismista kansanrintamaan. Tavoitteet ja menetelmät. Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 la. 28.10.2017 alk. klo 12.00. Lisätietoja myöhemmin. Järj. STP:n ja Kansan äänen järjestöt; tervetuloa.

Suomen Työväenpuolueen liittokokous

Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki; la. 28.10.2017, klo 11.00
Poliittinen tilanne ja vuosikokousasiat, Tervetuloa

Israel ja natsi-Saksa

Mitä yhteistä on Israelilla ja natsi-Saksalla? Vuosina 1936-1939 natsi-Saksa kokeili ja testasi sotakoneitaan ja -kalustoaan Espanjan sisällissodassa Francisco Francon puolella nationalistien kapinassa. Italiakin kokeili pommikoneitaan ja muuta sotakalustoa. Sodankäynnin tekniikkaa parannettiin. Espanjan sisällissotaa voidaan pitää toisen maailmansodan esinäytöksinä.

Israel kokeilee ja testaa aseita miehityksillä palestiinalisalueilla to-

dellisissa kenttäoloissa. Israel on ollut muun muassa mukana kehittämässä miehittämättömiä lennokkeja. Israel on kehittänyt sodankäynnin tekniikan korkealle tasolle. Dokumenttielokuvassa The Lab (2013) Israelin sotateollisuutta esitellään ylimielisesti hymyssä suin. Esittelijät korostavat pitkäaikaista käytännön kokemusta, jolla aseita on parannettu.

Hannu Kautto

Koivisto ja ulkopoliittikan käänne...

Jatkoa sivulta 11

vuoksi, mikä mahdollisti kaikenlaisten suuntausten, myös sotakiihkoilijoiden nousemisen koloistaan. NL:n hajoamisen perusteella YYA katsottiin rauenneeksi, mutta sen tilalle neuvoteltiin sopimusvaltioiden suhteista (sopimussarja 63/1992). Uuden sopimuksen 4 artiklassa on nimenomaisesti sovittu, että kumpikaan osapuoli ei käytä eikä salli aluettaan käytettävän aseelliseen hyökkäykseen toista vastaan. Lisäksi on sovittu, että pidättäydään sotilaallisen avun antamisesta hyökkääjälle.

NATO-yhteistyö

Koiviston linja jatkui sitten 1994, jolloin maamme sidottiin vähin keskusteluihin NATO:n yhteistyökumppaniksi. Koivisto sopi asian ulkomailla, joten sen laillisuutta epäiltiin. Sa-

maa jatkumoa on sittemmin isäntämaasopimus, jolla annetaan resursseja, satamia ja tukikohtia USA:lle ja sen liittolaisille. Sopimuksen allekirjoitti kenraali Lindberg, eikä sitä edes käsitelty eduskunnassa. Sauli Niinistö tietysti hyväksyi sopimuksen, joka on ristiriidassa valtiosopimusten kanssa. Se on pääosin salainen. Vieraan vallan armeijat harjoittelevat hyökkäystä jopa Suomen itärajalla.

Koivisto

Koivisto ei ollut russofobi, kuten nykyinen eliitti. Sen sijaan hän vihasi kommunisteja ja etenkin ateisteja. Hän ei ollut paljon mainostettu satamatyöläinen, vaan satamakonttorin pahamaineinen kortistoija (turkulaisperinteen mukaan jopa "satamaohrana") ja rikuritoiminnan edistäjä.

Kalevi Hölttä

SUURPROTESTI 2.9. HELSINGISSÄ!

Muutoksen puolesta Uusliberalismia vastaan sote-kaappaus pysäytettävä

Varatkaa ehdottomasti tämä päivä vapaaksi SOS-hallituksen vastaiseen protestiin.

<https://www.facebook.com/joukkovoima/>

Kaadetaan CETA yhdessä

La. 26.8.2017 Helsingin Kansalaistori 14.00-17.00

Hallitus valmistele CETA-kauppasopimusta. Siihen sisältyvän sijoittajasuojan vuoksi ympäristön suojelemaan liittyvät päätökset voivat tuoda meille miljardien eurojen korvausvaatimukset. CETAn arvioidaan vievän EU-alueelta satoja tuhansia työpaikkoja. Tule vaikuttamaan!

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous Hermannin kerholla keskiviikkona 21.6.2017 klo 17.00. Käsitellään kesän ja syksyn toimintaa, ajankohtaan liittyviä järjestöllisiä ja poliittisia kysymyksiä, ideologisen työn kehittämistä ja vuosikokousvalmisteluita.

Tervetuloa Kommunistien liiton jäsenet

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla keskiviikkona 6.9.2017 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 16.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Kommunistien Liiton nettisivut toimivat. Sieltä suoraan kaikkiin tärkeisiin tietoihin. www.kommunistienliitto.com

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille postitustilastoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu maanantaina 2.10.2017 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, EU-tiedotustoimintaa, loppuvuoden ja talven ajan tehtäviä sekä valmistellaan alustavasti myös Kansan äänen seuraavaa (5/17) numeroa.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

EVKR:n katu-info tapahtumat

Helsinki Hakaniemi ke.

21.6.2017 klo 12.00

Kuopio tori la. 8.7.2017 klo 13.00.

Helsinki lasipalatsi la.

12.8.2017 klo 13.00

Jaetaan materiaalia ja käydään keskusteluita.

SFT toimii

Kunniakäynti to. 10.8. klo 12.00 Berliinin pommitukseen 10.8.1941 osallistuneen koneen pakkolaskussa kaatuneiden neuvostosotilaiden haudalla Lapinjärvellä. Metsäautotien kunnosta riippuen kävelymatkaa paikalle tulee 1-3 km. Tarkemmat ohjeet: **Timo Nieminen**, puh. 050 359 0109

Opintoilta ma 11.9. KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11A 3 krs. klo 17.00. Käsitellään Suomen vanhan työväenliikkeen maaliskuun vallankumouksen jälkeisen ajan historiaa: luokkavastakohtien tiivistymistä ja suojeluskuntajärjestöjen organisoitumista. Lisätiedot: **Timo Kangasmaa**, timo.kangasmaa@hotmail.com. Opastus paikalle: **Timo Nieminen**, puh. 050 359 0109

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

Keskustelun ensimmäinen alustaja, toimittaja **Tero Heinänen** kertoi Ukrainan kriisin taustoista Richard Sakwan kirjan *Taistelu Ukrainasta* perusteella. Kirja ilmestyi englanniksi vuoden 2014 lopulla ja suomeksi viime vuonna. Sakwa on Venäjän ja Euroopan politiikan tutkimuksen professori Kentin yliopistossa Englannissa.

”Lännen media on antanut kuvaa, että Ukrainan vapauden tahtoinen kansa haluaa irti Venäjän ikeestä eli että kriisissä olisivat vastakkain ukrainalaiset (länsi) ja Venäjä. Sakwan mukaan jako menee toisaalla. Ukrainassa on jo sen uuden ajan historian alkuvaiheista, 1600-luvulta alkaen, käyty kädenväntöä monistisen ja pluralistisen valtiomallin välillä. Vuonna 2013 alkaneessa nykykriisissä on myös kyse tästä”, Heinänen kertoi.

Sakwan mukaan monistisessa eli nationalistisessa mallissa Ukrainalla on oma kotoperäinen kulttuurinsa ja hallintomallinsa. Sen linjan äärimmäinen ilmentymä on nationalistijärjestö OUN eli banderalaiset. Toisen maailmansodan aikana he osallistuivat natsien hirmutöihin Ukrainassa. Heidän punamusta lippunsa liehuu taas Ukrainassa ja sodan aikaiselle johtajalle Stepan Banderalle pystytetään patiaita.

Pluralistisessa mallissa ukrainalaiset ja venäläiset kuuluvat samaan kulttuuriseen ja poliittiseen perintöön, jonka juuret johtavat Kiovan Rusiin. Sitä hallitsi Rurikin dynastia 800-luvulta 1200-luvulle. Nyky-pluralistit kannattavat kaikkien kansojen ja kielten tasa-arvoa ja kaikkien oikeutta kehittää yhteiskuntaa.

Kansojen ja kielten sekoitus

Sakwan mukaan Ukraina on kansojen ja kielten sekoitus ja hyvin hauras kokonaisuus. Mitään yhtenäistä Ukrainan kansaa ei ole olemassa. Vuonna 2006 tehdyn tutkimuksen mukaan noin 30 prosenttia Ukrainan kansasta ilmoitti olevansa etnisesti ukrainalaisia, 30 prosenttia ilmoitti olevansa venäläisiä ja loput eivät osanneet määrittellä, mitä ovat. Oikeastaan Ukrainan ja Venäjän välille ei voi vetää selvää rajaa, että tuossa alkaa Ukraina ja tässä on Venäjä. Kaikissa kylissä asuu samantyyppistä kansaa, jotka ovat sekoitus ukrainalaisista ja venäläisistä. Arvion mukaan 80 prosenttia puhuu arki-kielensä venäjää, vaikka se ei ole Ukrainan virallinen kieli.

Monistinen nationalismi sai Ukrainassa kannatusta oikeistolaisilta populistipuolueilta, mutta poiketen muiden maiden populistisista he kannattivat EU-jäsenyyttä ja tietysti Natoa. Tosin Yhdysvallat halusi Ukrainan Naton jäseneksi enemmän kuin Ukraina itse - Venäjän rajoille piti päästä. Irrottaakseen Ukrainan Venäjältä Yhdysvallat rahoitti länsimielisiä piirejä 5 miljardilla dollarilla vuodesta 1991 alkaen. Apu tuskin oli vastikkeeton. Sakwan mukaan Yhdysvaltojen sekaantuminen Ukrainan asioihin on ollut kaiken kattavaa.

Kriisi kärjistyy

Ennen vuoden 2013 syysä Janukovichin hallinto oli neuvotellut EU-lähentymissopimusta kolme vuotta ja kilpailuttanut samalla EU:ta ja Venäjää keskenään saadakseen jotain etuja. EU-sopimus sisälsi hiukan porkkanaa ja paljon keppiä. EU vaati kaiken yhteistyön lopettamista Venäjän kanssa tilanteesta, jossa Venäjä oli Ukrainan ehdottomasti suu-

Taistelu Ukrainasta jatkuu

Rauhanoppositio -ryhmä järjesti 2.5.2017 keskustelutilaisuuden otsikolla Taistelu Ukrainasta. Tilaisuuden päivämääräksi valittiin Odessassa 2.5.2014 tapahtuneen joukkomurhan vuosipäivä. Halusimme muistuttaa oudosta rankaisemattomuuden kulttuurista, joka nyky-Ukrainassa vallitsee. Odessan joukkomurha kuten myös Kiovan Maidanin ampumiset sekä MH17 lentokoneen alasampuminen ovat osoituksia tuosta kulttuurista. Näitä rikoksia ei tutkita, tai jos tutkitaan, niin ei ainakaan puolueettomasti eikä ammattitaitoisesti tai tutkimuksen tuloksia salataa kuten MH17 tapauksessa. Ketään ei ole tuomittu ja ”läntinen arvoyhteisö” hyväksyy tämän kaiken hiljaisuudella. Yhteistä näille tapahtumille on, että monet esille tulleet todisteet viittaavat sormella Kiovan hallinnon suuntaan. Länsimedia ei tätä tunnusta, vaan osoittelee sormella Venäjää.

Tuhottujen Lenin-muistomerkkien ohella fasistien jäljiltä löytyy jopa joukkohautoja. Nykykapitalismi hallitsee maailmaa myös järjestäytyneen fasismin tuella, kuten Odessan tapahtumat osoittavat. Tämä jatkuu niin kauan kuin kova markkinakapitalismi saa jatkaa ristiretkään.

rin kauppakumppani ja tukija.

Sopimus tietysti myös edellytti, että Ukraina sovittaa ulko- ja turvallisuuspoliittikkansa yhteensopivaksi lännen kanssa. EU-lähentymissopimus oli siis myös Natoon valmistava sopimus. Tätä Venäjä ei voi hyväksyä oman turvallisuutensa takia. Ukrainan rajalta on vain 480 kilometriä Moskovaan. Ukraina sinänsä ei länsimaita kiinnosta. Maan hallinnalla halutaan vain heikentää Venäjää. Ukrainan ja Venäjän tuhatvuotisen yhteisen historian ohella kysymys oli Ukrainan kansallisesta selviämisestä. Janukovitsh ei lopulta voinut muuta - Ukrainan edun vuoksi - kuin hylätä EU-sopimusluonnos. Janukovitsh ilmoitti, että hän tarvitsee lisäaikaa sopimuksen vaikutusten selvittämiseksi.

Silloin länsimielinen kansanosaa lähti Kiovan Maidanille osoittamaan mieltä EU-sopimuksen puolesta. Mielenosoitus oli ainakin aluksi osittain spontaani, mutta muuttui EU:n ja USA:n vankalla tuella väkivaltaiseksi vallankaappaukseksi, jossa monistista nationalismia edustava vallankaappausjunta nostettiin valtaan. Pluralistit sivuutettiin kokonaan ja pian kiellettiin kommunistinen puolue ja kommunisteja sekä presidentti Janukovitshin puolueen jäseniä kannettiin ulos parlamentista. Vaaleilla valittu presidentti pakeni maasta. Ukrainan nykyinen ”demokratia” ei ole kiinnostanut länsimaita.

Pelolla hallitaan kansaa

Stig Lång piti Heinänen jälkeen alustuksen Minskin sopimuksis-

ta. Siitä on netissä hyvä video (linkki alla). Lång korosti, että Venäjä ei ole sopimuksen osapuoli ja kuitenkin Venäjää painostetaan talouspakotteilla ”täyttämään Minskin sopimus”. Pakotteita pitää asettaa Ukrainan hallinnolle, jos halutaan sopimuksen toteuttamista.

Ukraina on ollut itsenäistymisestään (1991) alkaen oligarkidemokratia. Kansallisvarallisuudesta 80 - 85 prosenttia on ollut noin 100 rikkaan hallussa. Kulloistakin hallitsevaa oligarkkia, nykyinen mukaan lukien, ei ole kiinnostanut Ukrainan kehittäminen. Ukrainan bruttokansantuote ei ole vielä saavuttanut vuoden 1991 tasoa. Väkiluku, joka nyt on 44 miljoonaa, on itsenäisyyden aikana vähentynyt 10 miljoonalla. Joka kolmas elää köyhyyden alapuolella. Miljoonat ovat muuttaneet Venäjälle, EU-maihin, Yhdysvaltoihin tai Israeliin.

Keskustelussa kyseltiin muun muassa, kuinka iso osa Ukrainan kansasta kannattaa Kiovan nykyhallintoa. Siihen ei tiedä vastausta kukaan, koska Ukrainassa ei toden totta tuollaisia mielipidetiedustelua laadita. Arvioitiin, että ehkä 20 - 30 prosenttia kannattaa monistista nationalismia, sama määrä kansasta, joka kokee olevansa etnisesti ukrainalaisia.

Kansan enemmistöä hallitaan ilmeisesti pelolla. Sen lietsomisessa väkivaltaiset uusnatsijoukkot ovat päteviä kuten Odessan tapahtumista tiedämme.

Marjaliisa Siira

Lähde: Richard Sakwa: *Taistelu Ukrainasta*, Vastapaino 2016

Maidan 19.2.2014

Kapitalismin vangit

Nykyiset eduskuntapuolueet kannattavat yhteiskuntajärjestelmää, joka perustuu kapitalistiseen tuotantotapaan. Eri maissa ja niissä olevissa puolueissa on monenlaisia tapoja toteuttaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, mutta yhtäkaikki kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän säilyttäen. Olemme kapitalismin vankeja - tahdoimme tai emme. Esimerkiksi työttömän ja työläisen on avattava tili kapitalistiseen pankkiin, jotta saa rahaa käyttöönsä. Ei ole yhteiskunnan pankkia, joka toimisi ilman voitontavoittelua.

Auto on oltava, jos aikoo tehdä työtä tai ylipäättään kyetä olemaan hengissä. Onko meillä yhteiskunnan omistamaa vakuutusyhtiötä, josta voimme ottaa sen pakollisen vakuutuksen? Kapitalistinen markkinatalous kehittää koko ajan uusia ja taas uusia keinoja pakottaa ihmiset tahdon vastaisesti tukemaan heitä.

Miten se onnistuu, saada ihmiset rahantekovälineiksi, tuotantotavan lisäksi kapitalisteille? Ei ole uutinen tai uusi asia, että suurpääoma ja sen edunvalvojat johtavat ja ohjailevat kapitalistista yhteiskuntaa. Parlamentaarinen toiminta on heidän työrukkasensa. Pakotteet, säädökset ja lait puetaan ”kansalaisten parhaaksi”, ei suinkaan elinkeinoelämän tahdon tai vaatimusten mukaan, niinpä niin!

Otetaan taas esimerkki: Monille on varmaan outo ns. tilityökortti. Sellainen säädettiin pakolliseksi. Tietyillä aloilla tai tuotantolaitoksissa työskentelevien piti kurssin kautta hankkia sellainen. Vakuutusyhtiöt ja firmat järjestivät kurseja, joilla surutta rahastettiin. Tilityökortin hankkimisen mielestä yhtä tyhjän kanssa koko touhu, mutta pakko oli kurssi käydä tai työt lopuivat siihen paikkaan. Pienellä kortin läpyskällä työläisen kukkarossa jotkut tekivät mukkeita tilit. Emmehän usko, että hyvä veli -verkosto olisi junaillut tätäkin pakkoa, emmehän, pois se meistä.

Nyt sitten olemme suuren sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksen synnytyksen juurilla. Ja taas, totta kai, sitä perustellaan ”kansalaisten parhaaksi” argumentilla, halusimmepa sitä tai emme. Kapitalistisen markkinatalouden vyöryä hoiva-alalle ei voida toteuttaa pakkosäädöksiä, kuten joitain vakuutuksia jne, koska suomalaiset kannattavat hyvin laajasti palveluiden tuottamista julkisesti. Miten makealta maistuu kaan uudistus kun se puetaan ah, niin kauniiseen valinnanvapauden kaapuun.

Valinnanvapaus ja maamme pelastuu kuin pelastuukin. Julkisen sektorin pakkovalta on murrettu ja saamme nauttia täysin siemauksin markkinatalouden ihanista vapauden hedelmistä - me kapitalistisen järjestelmän vangit.

Hannu Tiainen

Heinz Kesslerin muistolle

Toukokuun toisena päivänä tuli suruviesti, että kenraali ja entinen DDR:n puolustusministeri Heinz Kessler oli kuollut 97 vuoden ikäisenä. Hän sai tulikasteensa Espanjan sisällissodassa.

Espanjan sota oli esinäytös ennen toista maailmansotaa. Siellä kokeiltiin uusia aseita. Mm. saksalaiset syöksypommittajat Italian ilmavoimien tuella tuhosivat Guernican kaupungin. Myöskin sotilasjohtajat saivat tulikasteensa Espanjassa. Kapteeni Eero Hautojärvi teki historiaa. ”Marokon kauhu” eversti Juutilainen oppi joukkomurhaajaksi siellä ja kenraali Trettner kunnostautui Länsi-Saksassa vaatien maalle atomiasetta.

Heinz Kessler oli Moskovassa perustamassa Vapaan Saksan liittoa Hitleriä vastaan. Hänen siviiliammattikseen on mainittu sähkömies ja koneasentaja. Suruvalitteluihin on tähän mennessä yhtynyt DKP, KKE ja Sveitsin Kommunistinen Puolue. Kesslerin mukana meni hautaan tarmokas rauhanpuolustaja. Hänen ansiostaan länsivaltojen provokaatiot eivät johtaneet sotaan Euroopassa.

Wäinö Pietikäinen

Mitä Odessassa tapahtui 2.5.2014?

Otsikon kysymykseen ei ole varmoja vastauksia, koska joukkomurha ei ole kunnolla tutkittu eikä ketään ole rangaistu. Tiedot tapahtumista perustuvat paikalla olijoiden kertomuksiin, jotka ovat luonnollisesti ristiriitaisia.

Professori Richard Sakwan keräämien tietojen mukaan tapahtui näin: Odessassa oli järjestetty maaliskuun huhtikuussa 2014 mielenosoituksia ja vastamielenosoituksia liittyen Maidanin tapahtumiin. Maidanin vastustajien telttaleiri oli noussut keskusaukiolle. Odessassa siis kuohui. Mielenosoitus Maidanin puolesta järjestettiin 2.5. Siihen osallistui fanaattisia jalkapallofaneja eli ultra, jotka tulivat paikalle aiemmin päivällä olleesta jalkapallo-ottelusta. 1500 mielenosoittajaa marssi kaupungin halki huutaen ”kunnia Ukrainalle” ja ”puukkoa moskaleille” (venäläisten haukkumanimi). Paikalle tuli provokaattoreita, jotka aloittivat ammuskelun mielenosoittajia vastaan.

Keskusaukiolla sadat mielenosoittajat ryntäsivät anti-Maidan-leiriin ja syyttivät telttoja tuleen. Maidanistit ajoivat anti-maidanistit lähellä sijaitsevaan, viisikerroksiseen ammattiliittojen taloon ja alkoivat heitellä polttopulloja taloon. He estivät nuijin ja puukoin antimaidanisteja pakenemasta talosta. Joidenkin tietojen mukaan talossa olleita pahoinpideltiin ja tapettiin ennenkuin tuli pääsi valloilleen. Ne, jotka olivat pelastuneet palavasta talosta hyppäämällä ikkunoista, nuijittiin hengiltä maassa. Virallisten tietojen mukaan 48 ihmistä kuoli ja 247 loukkaantui, mutta paikallisten raporttien mukaan tulipalossa tai väkivallan uhreina kuoli useita satoja.

Ukrainan viranomaiset tai ”läntinen arvoyhteisö” eivät ole kiinnostuneita. Asia on täysin levällään eikä ketään ole rangaistu. Odessassa vierailleen toimittaja Oksana Tshelytshevan mukaan jotain näytösluonteisia oikeudenkäyntejä on ollut, mutta niissä on syytettynä ollut syyttömiä. Paikallisten tuntemat sylliset kävelevät edelleen vapaina. (MLS)